Muhammed İsa Davud

Bilinmeyen Yönleriyle

CİNLER ALEMİ

(Müslüman Cinle Sohbetler)

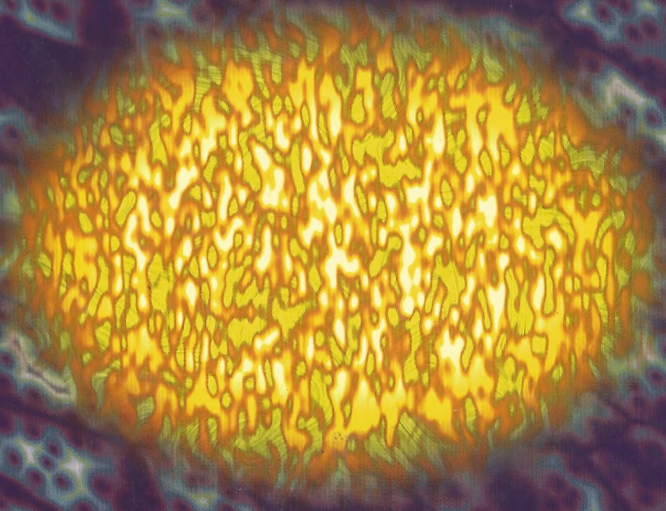

Cinlerin Varlık ve Mahiyeti
David Copperfield'ın İçyüzü
Sihir Tılsım ve Cin Çarpması
Şeytandan Korunma Yolları

DEMİR KİTABEVİ

Bilinmeyen Yönleriyle

CİNLER ALEMİ

(Müslüman Cinle Sohbetler)

Cinlerin Varlık ve Mahiyeti
David Copperfield ın İçyüzü
Sihir Tılsım ve Cin Çarpması
Şeytandan Korunma Yolları

DEMİR KİTABEVİ

İstanbul Kitap ve Kültür Merkezi
Büyük Reşit Paşa Cad. 22/43
Tel: (0212) 528 50 06 - 528 50 07
Vezneciler - Beyazıt / İSTANBUL

Bilinmeyen Yönleriyle

CİNLER ÂLEMİ

(Müslüman Cinle Sohbetler)

Cinlerin Varlık ve Mahiyeti

David Copperfield'in İçyüzü

Sihir Tılsım ve Cin Çarpması

Şeytandan Korunma Yolları

DEMİR KİTABEVİ

İTHAF

Bu terceme eserimiz, Fevzi Çakmak Kur`ân Kursu'nda beraber çalıştığımız muhterem Hüseyin Gül, Hüseyin Tanrıkulu, Mehmet Öztürk ve Hasan Hüseyin Memiş Hocaefendilere ithaf olunur.

Saim GÜNGÖR
İSTANBUL

DUÂLAR VE TILSIMLAR adlı eserin müellifi İlâhiyatçı Mustafa YİĞİT'in Yeni Eseri:

DİLEK VE ŞİFÂ DUÂLARI
Demir Kitabevi yayınları arasında çıkacaktır.
BEKLEYİNİZ!

Bilinmeyen Yönleriyle

CİNLER ÂLEMİ

(Müslüman Cinle Sohbetler)

Yazan:
Muhammed İsa Davud

Türçeye çeviren:
Saim GÜNGÖR
(el-Ezher Üniversitesi Mezunu)

DEMİR KİTABEVİ
İstanbul Kitap ve Kültür Merkezi
Büyükreşitpaşa cad. No: 22/43
Vezneciler/Beyazıt/İstanbul
Tel: (0212) 528 50 06 – 528 50 07

Bu eserin bütün basım – yayın hakları
DEMİR KİTABEVİ'ne aittir.

Dizgi : Mustafa Yılmaz / 546 37 04
Baskı : Temel Ofset
Kapak : İdris Pamuk
Kapak Baskısı : Seçil Ofset

İstanbul - 2000

İÇİNDEKİLER

Mütercimin Önsözü 7
İthaf 10
Önsöz 11
Kitabın Konuğu 16
Cin Sûresi 17

1. BÖLÜM

Cinler Âlemi 25
Arapçada Cin'in Mânası 25
Cinler Ne Zaman Yaratılmıştır? 29
Cinler Hangi Maddeden Yaratılmışlardır? 31
Cinler Ateş Olarak Kalmadı 35
Cinler Ateş ile Azap Olunabilirler 36
Cinler Cennete Girerler 39
Cinleri Görmek Mümkün müdür? Onları Nasıl Görürüz?. 42
Hatalı Düşünce 43
Cinlerin Şekli ve Biçimleri 44
Esas Olan Cinlerin Görülmemesidir 55
İbni Kençur Bu Meseleyi Açıklıyor 58
Şekle Girdikleri Zaman Cinlerin Görülmesi 60
Cinlerin Büyü Suyundan İçilirken veya Büyü Esnasında Görülmesi 66
Bazı Şartlar Gerçekleştiğinde ve Cin Görülmek İstendiğinde Cinnin Görülmesi 79

2. BÖLÜM

Büyü ve Büyücüler Cinlerin İnsana Nüfuzu Teşhis ve Tedavisi 88
Büyü (Harfler Üzerindeki Noktalar) 88
Büyü Nedir? 89
Büyünün Tehlikesi 91
İslâm Mizanında Büyücünün Yeri 92
Amerikalı Büyücü "David" Gerçeği 96
Büyünün Türleri 99
En Tehlikeli Büyü Türü 101
Bir İnsanda Büyü ve Cinin Varlığını Nasıl Anlayacağız?. 106

İbrahim Sûresi 108
Mü'minûn Sûresi 112
Eşler Arasını Bağlama Büyüsünün Tedavisi 119
Âyet'el-Kürsî 121
Kâfirûn Sûresi 122
Felak Sûresi 123
Nâs Sûresi 124
İhlâs Suresi 125
Cinin İnsana Musallat Olması 129
Cinlerin Beşeriyete Musallat Olmalarının Sebepleri 130
Cinin Kovulması veya Helâki 132
Bu Hususlaki İslâmî Nasihatlar 175
Mustafa Kençur'a Veda 177
Korunmak Tedaviden Hayırlıdır 178
Fâsit Cin ve Şeytanlardan Korunmak 182
Allah'a Sığınmak 183
Cin ve Şeytanlara Karşı Allah'ın Zikrine Devam Etmek Sağlam Bir Kaledir 186
Cin ve İnsanların Şerrinden Emin Olmak İçin 187
Şeytanı Kovup Yerine Melek Getirmek 188
İfrit ve Şeytanların Tuzağından Korunmak İçin 188
Evlerden Cinleri Kovmak İçin 191
Sana Şeytanın Yaklaşmaması İçin 195
Herhangi Bir Musibetten Emin Olmak İçin 197
Sonsöz 199
İsm-i Âzam Duâsının Metni 201
Peygamberimiz'in Cinlere Mektubu 204
Her Çeşit Sihiri Bozmak İçin 207
Her Türlü Sihri ve Bağlılığı İptal İçin 214
İlaçla Tedavisi Kabil Olmayan Rahatsızlıklar 215
Her Türlü Sıkıntılardan Kurtulmak 216
Vesveseden Kurtulmak İçin 217
Düşmandan ve Şeytandan Korunmak İçin 217
Bütün İç Sıkıntıları İçin Okunacak Dua 219
Nazar Değene Okunur 221
Ölümden Başka Her Derde Şifa Olan Dua 222

Mütercimin Önsözü

Hamd ve senâ, âlemlerin Rabbi Yüce Allah'a, salât ü selâm, Rasul-ü Sakaleyn (cinlerin ve insanların peygamberi) Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimize, âl ve ashâbına ve kıyâmete kadar onun sünnetine güzellikle tâbi olanların üzerine olsun.

Allah'ın (c.c.) rahmeti ve bereketi, "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" "De ki: Rabbim! İlmimi artır." "Sizin en hayırlınız Kur'ân'ı öğrenen ve öğreteninizdir" davasına hizmet eden ve üzerimizde maddî ve manevî hakları bulunan hocalarımızın ve üstadlarımızın üzerine olsun.

"Müslüman Cinle Röportaj" kitabını ilk defa, Mısır Arap Cumhuriyeti'nde her yıl düzenlenen Kitap Fuarı'nı gezerken gördüm. Fuar adeta bir kitap cenneti idi. Burada her çeşitten kitaba rastlamak mümkündü. İngilizce, Fransızca, Almanca, Arapça ve diğer dillerde yazılmış binlerce kitabın arasından, kitapları temaşa ederek ilerlerken birden gözüme bir kitap ilişti. Yaklaşıp baktım. Kitabın muhtevasını şöyle bir gözden geçirdim. Bana çok ilginç geldi. Tabii o zamanlar henüz el-Ezher Üniversitesi İslâm Felsefe ve Akidesi Bölümü 3. Sınıf öğrencisi idim. Kitabın ücretini ödeyip, fuarda biraz daha gezdikten sonra

ayrıldım. "Müslüman Cinle Röportaj" kitabı o kadar ilginç ve enteresan konularla doluydu ki, bana üniversite ders kitaplarını birkaç günlüğüne rafa kaldırtıp kendisini okuttu. Cinler âlemi hakkında yüzlerce bilinmeyen mesele bu kitapta ele alınmıştı. Aynı zamanda bir Edebiyat Fakültesi mezunu olan "Müslüman Cinle Röportaj" kitabının yazarı Muhammed İsa Davud, önceleri kâfirken daha sonra Müslüman olan cin ile bir röportaj yapmış, ona yüzlerce soru sormuş ve karşılığında Müslüman cinden yüzlerce enteresan cevap almış. "Müslüman Cinle Röportaj" kitabı, yazar ile cin arasında gerçekleşen söyleşi ve sohbetlerden müteşekkil bir kitaptır. Kitapta neler ele alınmamış ki. Cinlerin şekilleri, nerede nasıl yaşadıkları, cinler âlemi hakkında bilinmeyen gizemli mesele ve konular, sârâ, büyü, bağlama gibi hastalıkların teşhis ve tedavisi, Müslüman cinin bu hususta ki görüş ve nasihatları vb. yüzlerce konu.

İlk önce "Müslüman Cinle Röportaj" kitabını tercüme etmeyi düşünmedim. Benim için, ilk etapta bilgilenmek ve kitaptan ilmen müstefid olmak yeterliydi. Ancak el-Ezher Üniversitesi'ni 1996 yılında bitirip Türkiye'ye döndüğümde bu fikrim değişti. Türkiye'de, cinler âlemi hakkında birtakım yanlış inanışların varlığı, bazı medyum ve cinci hocaların, cinleri kullanarak insanları sömürmesi, bazı densizlerin, "tedavi ediyorum, cinleri kovuyorum" mantığıyla sârâlı ve psikolojik sorunları olan kadınlara tecavüze bile kalkışmaları beni bu kitabı tercüme etme fikrine götürdü. İnanıyorum ki, halkımız ve muhterem

okuyucu kardeşlerimiz, büyü ve sârâ gibi rahatsızlıklar sebebiyle artık bu istismarcılara başvurmayacak, bizzat kendileri doğrudan ellerindeki bu eseri okumak suretiyle tedavi olabilecekler. Büyü, sârâ ve cin musallat olması inkâr edilemez bir gerçektir. Nice insanlar duyuyoruz ki, bu tür rahatsızlıklar sebebiyle doktora başvuruyorlar, fakat bir netice alamıyorlar, dertlerine deva bulamıyorlar.

Cinler bu âlemde bizimle beraber yaşamaktadırlar. Uçan daireler ve değişik aksanlarla konuşan uzay adamları diye bir şey yoktur. Bunlar sadece cinlerin insanlara yapmış olduğu birtakım soğuk şakalardan ibarettir. Çünkü cinler istedikleri şekil ve kılığa girme yetkisine sahip varlıklardır. Onların da inananları ve inanmayanları vardır.

İşte elinizdeki bu tercüme eser, bu ve benzeri konuları ele almakta, okuyucuyu bilgilendirmeyi hedeflemektedir. Sözü daha fazla uzatmadan, sizleri kitapla başbaşa bırakırken beşer olma hasebiyle hâsıl olmuş kusur ve ifade hatalarımızın siz okuyucularımız tarafından mazur görülmesini temenni ediyoruz.

"Cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım." *(Zâriyât Sûresi, âyet: 56)*

Saim GÜNGÖR
İstanbul

DUÂ-İ İSMİ ÂZAM

(Allahümme innî es'elüke bienne lekel hamdü lâ ilâhe illâ entel mennânü yâ hannânü yâ mennânü yâ bediy'as semâvâti vel ardı yâ zelcelâli vel ikrâmi.

Yâ hayyü yâ kayyûmü. Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez zâlimiyne.

Allahümme innî es'elüke biennî eşhedü enneke entellahü lâ ilâhe illâ entel ehadüs samedüllezî lem yelid ve lem yûled ve lem yekün lehû küfüven ehadün.

Elif lâm mîm. Allahü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûmü.

Ve ilâhüküm ilâhün vâhıdün, lâ ilâhe illâ hüver rahmânür rahıymü yâ zelcelâli vel ikrâmi.

Yâ erhamer râhımiyne.

Allahümme innî es'elüke bienneke entallahü lâ ilâhe illâ entel vâhıdül ehadül ferdüs samedü ellezî lem yelid ve lem yûled ve lem yekün lehû küfüven ehadün.

Lâ ilâhe illâllahü vahdehû lâ şeriyke lehû. Lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadiyrün.

Lâ ilâhe illâllahü ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil aziymi.

Es'elüke bismikel eazzül ccellül ekramü.

Rabbî rabbî rabbî, yâ rabbî, yâ rabbî, yâ rabbî, lâ ilâhe illâllahü vahdehû lâ şeriyke lehû lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadiyrün.

Elhamdü lillâhi ve sübhânellahi velhamdü lillâhi ve lâ ilâhe illâllahü vallahü ekber ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil aziymi.)

بسم الله الرحمن الرحيم

ÖNSÖZ

Yalnızca hayale teslim olmak, akla dayanmak ve bilemediklerimizi öğrenmememiz sapmanın yollarıdır. Bunların tümü ya da biri bir şahısta bulunabilir. Bu da kişiyi çok rahatlıkla inanç, düşünce ve mezhep olarak zedeler.

Bu sebeple İslâm akidesi, hem aklı, hem de duyguyu doyuracak şekildedir. İslâm inancı bu hususlarda insana bilmediğini öğretmiştir. İnsanlığı cehaletin karanlıklarından çıkarıp yürüyeceği yolu aydınlatmıştır.

Her kim İslâm akidesinin getirdiğine tabi olur, emrettiklerine iltizam eder, nehyettiklerinden kaçınır ve topluca vahyin getirdiklerine inanırsa doğru yola hidâyet edilir. O, Allah'ın himayesine girer. Her kim de bu aydın yoldan inhiraf edip başka yollara saparsa şeytanlar onu heva ve hevesine düşürürler, onu karanlığa terkederler. **"Allah'ın (c.c.) nur vermediği kimsenin nuru yoktur."** (Nûr Sûresi, âyet: 40)

Cinler, bu gezegende bizlerle beraber yaşamaktadırlar. Daha ince bir tabirle cinlerin, dünya gezegenindeki varlıkları biz insanlardan daha öncedir. Hayır ve şerre tabi olma, her ikisini ya da birini tercih etme, Allahü Teâlâ'nın onları mükellef kılması, cin ve insanların bazı ortak özellikleridir. İnsanlar (inanan ve

inanmayan) bu tür bir mahlûkun varlığı hususunda genel tecrübeye sahiptirler. Vahiy ve sünneti nebeviyye, gözlerimize görünmeyen fakat hissettiğimiz bu gayb âlemini bizlere birçok yönden anlatmaktadır ki, düz yoldan sapmayalım.

Müslüman olmayanların, cinlere onlarda olmayan birtakım özellikler atfetmesi belki bu konuda bilgi sahibi olmadıkları için mazur görülebilir. Onlara atfedilen özelliklerden biri de cinlerin gaybı bildiklerini iddia etmektir. Allah korusun Müslümanın böyle bir itikada ve iddiaya sahip olması demek, Allah'a şirk koşması demektir. Müslümanın böyle bir hataya düşmesi asla mazur görülemez. Tahmin ve zann ile bir yere varılamaz.

Sormak, öğrenmek ilmin anahtarıdır. Kur'ân-ı Kerîm, gaybı Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceğini haykırmaktadır. **"İyi bilin ki, göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah'ı bırakıp putlara tapanlar sadece zanna uyanlardır. Onlar ancak tahminde bulunuyorlar."** (Yunus Sûresi, âyet: 66)

Uzun yıllardan beri cinler âlemi dikkatimi çekmiştir. Bazı hadîselerin ardında cinlerin oluşu bu dikkatimi daha da yoğunlaştırdı. Cinler âlemine olan ilgim de normaldi. Çünkü ben bir Müslümandım. Onların hâl ve davranışlarını Yüce Allah, Kur'ân-ı Kerîm'de, Hazreti Muhammed (s.a.v.) ise hadîs-i şeriflerinde bana bildiriyordu.

Ben şuna inanıyorum ki, cinler insanın vücuduna nüfuz edebilmekte, şekle girebilmektedir. İslâm dini, bu hakikati yalanlamamıştır. Hazreti Muhammed (s.a.v.) Efendimiz bunu haber vermişlerdir.

Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den sonra Ahmed ibni Hanbel, İbni Teymiyye, İbnül Kayyim ve diğer güvenilir imamlar bu konuda görüş birliğindedirler. Fakat benim sadece akıl ile bu meseleyi aydınlatmaya çalışmam (cinlerin insanlara nüfuzunu) iman sıfatına yaraşmamaktadır. Bu konudaki noksanlıklarımdan Allah'a tevbe eder, şeytanların vesveselerinden ve onların vücuduma girmelerinden Allah'a sığınırım.

Daha önce "el-Ahbâr" gazetesinde yazdığımdan ve İslâm'ı tahsil ederken cinler âlemi ile ilgilendiğimden büyük tecrübeler kazandım. Bir gün Mısır'ın büyük âlimlerinden biri ile sohbet ederken yanımıza iki kız girdi. Dinî bir meseleyi öğrenmek istiyorlardı. Bu kızlardan biri insan, diğeri de ona nüfuz etmiş cinnî bir kızdı. Bu nüfuz (cinin insanın vücuduna girme hadisesi) hiçbir şek ve inkâra mahal vermeyecek şekilde gözlerimin önünde oldu. O cinle birçok konularda konuştum. O Türk asıllı bir cindi. Arapça'yı çok iyi konuşuyordu. Adı da Corcina idi.

Bu olaydan kısa bir müddet sonra 17 yaşlarında bir kız, baba ve annesinin refakatinde bizi ziyarete geldi. Onları misafir odasına alır almaz kızcağız iki büklüm olup titremeye başladı. Anne ve baba çok sinirli idiler. Kızlarının bünyesine kâfir bir cinnî kızın girmiş olması onları asabileştirmişti. Kendilerine Âyet'el-Kürsî okumalarını tavsiye ettik. Bu sırada genç kız anormal bir kuvvetle ve hızlı bir şekilde oraya buraya koşuyor ve odadaki bazı demir dolaplara şiddetle vuruyordu. Artık hepimiz Âyet'el-Kürsî'yi okuyorduk. Rahatsız olan ve bu okuma işine öfkelenen, kızın bünyesindeki dişi şeytan, genç kızın

ağzından bizlere küfürler yağdırmaya başladı ki, burada bu çirkin sözleri nakletmekten hayâ ediyorum. Biz okumaya devam ettik. Tâ ki, genç kız yere yığıldı. Sanki bayılmış gibiydi. Onu yerden kaldırıp bir koltuğun üzerine taşımaya çalıştık, ama bu oldukça zor bir işti. Kızcağız titriyordu ve herhalde yerden kendi kendine kalkamayacağını hissediyordu. Bir müddet sonra genç kız kendine geldi. Onu koltuğa Allah'ın izniyle taşıyıp yatırdık. Ayaklarını örtmeyi de ihmal etmedik. O genç kıza, İslâm'ın öğretilerine iltizam etmesini ve bağlı olmasını, Hazreti Peygamber (s.a.v.)'in emrettiklerine tâbi olmasını, yasakladıklarından da kaçınmasını tavsiye ettik.

Bundan sonra bu gizemli âlem hakkındaki tecrübelerim arttı. Hem de kıymetli okuyucularımın tahmininin üzerinde. Fakat benim cinlerle arkadaşlık kurmak, bu arkadaşlığı sürdürmek gibi bir maksadım yok. Sadece onlar hakkında bilgi sahibi olmak benim için yeterli. Cinlerle arkadaşlık etmenin sonu, hiçbir zaman hayır getirmez. Hayır getiren, yalnızca Allah'ı zikretmek ve salih amel işlemek suretiyle hâsıl olan meleklerin arkadaşlığıdır.

Bu kitabı telif etmek için Allahü Teâlâ Hazretlerine istiharede bulundum. Rabbimin inâyetiyle, daha önce kâfirken İslâmla şereflenen Müslüman cin ile birçok defalar buluşup uzun sohbetler ettik. İşte bu sohbetlerde cinler âleminden gelen bu cine, değişik meselelerde yüzlerce soru sordum, onunla röportaj yaptım. Böylece insanların cinler hakkındaki yanlış inanışlarını ortadan kaldırmayı hedefledim. Müslüman cin, Allah'ın sadece onlara has kıldığı bazı gizli

özellikleri bana açtığında hayretler içerisinde kaldım. Ondan itiraf mahiyetinde çok ilginç cevaplar aldım. Bazı özel ve enteresan sorularımı doğrudan cevaplandırmaktan kaçınsa da dolaylı olarak bazı ipuçları ve bulgular elde etmeyi başardım.

Bu sebeple diyebilirim ki, kaleme aldığımız bu eser, cinler âlemi konusunda tek kitaptır. Yer yer uzun dipnot ve açıklamalara da yer verdim ki, cinler hakkındaki hatalı inanışlar bertaraf olsun, maksatlı iddialar delilleri ile çürütülsün. Cenâbı Hakk Hazretlerinden niyazım odur ki, tüm Müslümanlar bu eserden istifade etsinler. Bu eserimiz ehl-i kitabın (Yahudi ve Hıristiyan) hidâyetine bir vesile olsun. Cenâbı Hakk'a arzolunduğumuz günde bu çalışmamız iyi amellerimiz ile mizanda tartılsın. Allah'ım! Sana yönelir, sana tevekkül ederim.

Muhammed İsa Davud

KİTABIN KONUĞU

— Müslüman bir cin, Hindistanlı (Bombay'dan).

— Önceleri Hıristiyan ve kâfirdi. Daha sonra Allah Azze ve Celle onu imanla şereflendirdi. O, mü'min olmanın Müslüman olmakla aynı şey olmadığı görüşündedir. Her mü'min Müslümandır, fakat her Müslüman mü'min değildir.

— O bir cin. Adı Mustafa Kençur. Dedesine nispet edilen Kençur kabilesinden. Maalesef dedesi küfür üzerine ölmüş. Böyle ölmekten Allah'a sığınırız.

— Mustafa Kençur'un Müslüman olmadan önceki ismi Raslan Semir Kençur idi. O şu anda 180 yaşında.

— Mustafa'nın Müslüman oluşuyla onbinlerce cin Müslüman oldu. Şimdi onlar Mustafa'yı himaye ediyorlar. Mustafa onların başkanı ve ona karşı derin saygı ve itâat içindeler.

Cenâbı Allah Azze ve Celle, Mustafa Kençur'un vasıtasıyla diğer cinlere de Müslüman olmayı nasip etsin. Onu iman ile İslâm üzerine sabit kılsın. Âmin...

سورة الجن

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اِسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوٓا
اِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا* يَهْدِيٓ اِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا
بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا* وَاَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ
رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا* وَاَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللهِ شَطَطًا* وَاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَنْ
تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللهِ كَذِبًا* وَاَنَّهُ كَانَ
رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا* وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ
يَبْعَثَ اللهُ اَحَدًا* وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنَاهَا
مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا* وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ

مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ
شِهَابًا رَصَدًا* وَاَنَّا لَا نَدْرِیٓ أَ شَرٌّ اُرِيدَ بِمَنْ
فِی الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا* وَاَنَّا مِنَّا
الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا*
وَاَنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِی الْاَرْضِ وَلَنْ
نُعْجِزَهُ هَرَبًا* وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓی آمَنَّا بِهِ
فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا*
وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ اَسْلَمَ
فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا* وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا
لِجَهَنَّمَ حَطَبًا* وَاَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَآءً غَدَقًا* لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ
عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا* وَاَنَّ

الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلاَ تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا* وَاَنَّهُ لَمَّا
قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا*
قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوا رَبِّي وَلآَ اُشْرِكُ بِهٖ اَحَدًا* قُلْ
اِنِّي لآَ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلاَ رَشَدًا* قُلْ اِنِّي
لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهٖ
مُلْتَحَدًا* اِلاَّ بَلاَغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالاَتِهٖ وَمَنْ يَعْصِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَآ
اَبَدًا* حَتّٰى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا* قُلْ اِنْ اَدْرِي اَ
قَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي اَمَدًا*
عَالِمُ الْغَيْبِ فَلاَ يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا* اِلاَّ مَنِ
ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا* لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّـــهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصَى كُلَّ شَـــيْءٍ عَدَدًا*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul ûhıye ileyye ennehüstemea neferun minel cinni fe kâlû innâ semı'nâ kur'ânen acebâ (1) Yehdî iler ruşdi fe âmennâ bihî ve len nüşrike bi rabbinâ ehadâ (2) Ve ennehû teâlâ ceddü rabbinâ mettehaze sâhıbeten ve lâ veledâ (3) Ve ennehû kâne yekûlü sefîhünâ alellâhi şetatâ (4) Ve ennâ zanennâ en len tekûlel insü vel cinnü alellâhi kezibâ (5) Ve ennehû kâne ricâlün minel insi yeûzûne bi ricâlin minel cinni fe zâdûhüm rahekâ (6) Ve ennehüm zannû kemâ zanentüm en len yeb'asellâhü ehadâ (7) Ve ennâ le mesnes semâe fe vecednâhâ müliet haresen şedîden ve şühübâ (8) Ve ennâ künnâ nak'udü minhâ mekâıde lis sem'ı fe men yestemiil âne yecid lehû şihâben rasadâ (9) Ve ennâ lâ nedrî e şerrun ürîde bi men fil erdı em erâde bihim rabbühüm raşedâ (10) Ve ennâ minnes sâlihûne ve minnâ dûne zâlike künnâ tarâika kıdedâ (11) Ve ennâ zanennâ en len nu'cizellâhe fil erdı ve len nu'cizehû herabâ (12) Ve ennâ lemmâ semı'nel hüdâ âmennâ bihî fe men yü'min bi rabbihî fe lâ yehâfü bahsen ve lâ rahekâ (13) Ve ennâ minnel müslimûne ve minnel kâsitûne fe men esleme fe ülâike teharrav raşedâ (14) Ve emmel kâsitûne fe kânû li cehenneme hatabâ (15) Ve en levistekâmû alet tarîkati le

eskaynâhüm mâen ğadekâ (16) Li neftinehüm fîhi ve men yu'rid an zikri rabbihî yeslükhü azâben saadâ (17) Ve ennel mesâcide lillâhi fe lâ ted'û meallâhi ehadâ (18) Ve ennehû lemmâ kâme abdüllâhi yed'ûhü kâdû yekûnûne aleyhi libedâ (19) Kul innemâ ed'û rabbî ve lâ üşrikü bihî ehadâ (20) Kul innî lâ emlikü leküm darran ve lâ raşedâ (21) Kul innî len yücîranî minellâhi ehadün ve len ecide min dûnihî mültehadâ (22) İllâ belâğan minellâhi ve risâlâtihî ve men ya'sıllâhe ve rasûlehû fe inne lehû nâra cehenneme hâlidîne fîhâ ebedâ (23) Hattâ izâ raev mâ yûadûne fe seya'lemûne men ad'afü nâsıran ve ekallü adedâ (24) Kul in edrî e karîbün mâ tûadûne em yec'alü lehû rabbî emedâ (25) Âlimül ğaybi fe lâ yuzhiru alâ ğaybihî ehadâ (26) İllâ menirtedâ min rasûlin fe innehû yeslükü min beyni yedeyhi ve min halfihî rasadâ (27) Li ya'leme en kad ebleğû risâlâti rabbihim ve ehâta bimâ ledeyhim ve ahsâ külle şey'in adedâ (28)

Manası:

Rahmân ve Rahıym olan Allah'ın adıyla...

1,2- "(Resûlüm!) De ki: Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'ân'ı) dinleyip de şöyle dedikleri bana vahyolunmuştur: Gerçekten biz, doğru yola ileten harikulâde güzel bir Kur'ân dinledik, ona iman ettik. (Artık) kimseyi Rabbimize asla ortak koşmayacağız.

3- Hakikat şu ki, Rabbimizin şanı çok yücedir. O, ne eş, ne de çocuk edinmiştir.

4- Doğrusu bizim beyinsiz olanımız (iblis ve azgın cinler), Allah hakkında pek aşırı yalanlar uyduruyormuş.

5- Halbuki biz, gerek insanlar, gerekse cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler, sanmıştık.

6- Şu da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazı kimselere sığınırlardı da, onların taşkınlıklarını artırırlardı.

7- Onlar da sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı.

8- Doğrusu biz (cinler), göğü yokladık, fakat onu sert bekçilerle, alev huzmeleriyle doldurulmuş bulduk.

9- Halbuki, (daha önce) biz onun bazı kısımlarında (haber) dinlemek için oturacak yerler (bulup) oturuyorduk. Fakat şimdi kim dinlemek isterse kendisini gözetleyen bir alev huzmesi buluyor.

10- Bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü murad edildi, yoksa Rableri onlara bir hayır mı diledi?

11- Gerçekten biz, —kimimiz salih kişiler, kimimiz ise bunlardan aşağıda olmak üzere— türlü türlü yollar tutmuştuk.

12- (Artık) şu gerçeği şüphesiz anladık ki, biz yeryüzünde bulunsak da Allah'ı âciz bırakamayacağız, başka yere kaçmakla da elinden kurtulamayacağız.

13- Doğrusu biz, o hidâyeti (Kur'ân'ı) işitince ona iman ettik. Kim Rabbine iman ederse, artık ne bir (ecrinin) eksikliğe uğratılmasından ne de haksızlık edilmesinden korkar.

14- İçimizde, (Allah'a) teslimiyet gösterenler de var, hak yoldan sapanlar da var. Teslimiyet gösteren kimseler, doğru yolu arayanlardır.

15- Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır.

16, 17- Şayet doğru yolda gitselerdi, bu hususta kendilerini denememiz için onlara bol su verirdik. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Rabbin) onu gitgide artan çetin bir azâba uğratır.

18- Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın (ve kulluk etmeyin).

19- Allah'ın kulu (Muhammed), O'na yalvarmaya (namaza) kalkınca, cinler neredeyse onun etrafında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20- (Rasûlüm!) De ki: Ben ancak Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam.

21- De ki: Doğrusu ben (kendi başıma) size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim.

22- De ki: Gerçekten (bana bir kötülük dilerse) Allah'a karşı beni kimse himaye edemez. O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam.

23- (Benim yaptığım) ancak Allah katından olanı, O'nun gönderdiklerini tebliğdir. Artık kim Allah ve Rasûlü'ne karşı gelirse, bilsin ki ona, (kendi gibilerle birlikte) içinde ebedî kalacakları cehennem ateşi vardır.

24- Sonunda, tehdit edilip durduklarını (azabı, kıyâmeti) gördükleri zaman, kim yardımcı olma bakımından daha güçsüz ve sayıca daha az imiş, bileceklerdir.

25- De ki: Tehdit edilegeldiğiniz (azap), yakın mıdır, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar, ben bilmem.

26- O bütün görülmeyenleri bilir. Sırlarına kimseyi muttali kılmaz.

27- Ancak (bildirmeyi) dilediği peygamber bunun dışındadır. Çünkü O, bunun önünden ve ardından gözcüler salar.

28- Ki böylece onların (peygamberlerin), Rablerinin gönderdiklerini hakkıyla tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah) onların nezdinde olup bitenleri çepeçevre kuşatmış ve her şeyi bir bir saymıştır (kaydetmiştir).

(Cin Sûresi, âyet: 1-28)

I. BÖLÜM

CİNLER ÂLEMİ

Arapça'da "Cin"in Mânası

Cinler de insanlar gibi ayrı bir türdür. Tekil isim "Cinni" şeklinde gelir. Cin kelimesinin çoğulu "Cân"dır. "Cinnî", gizli, örtülü ve görünmeyen mânalarına gelmektedir. Genel çerçevede onlara (Hafâ Âlemi), gizli ve sır âlemi diyebiliriz. Cinler şeffaf bir (maddî) yapıya sahip olmalarına ve bizimle aynı gezegeni paylaşmalarına rağmen görünmemektedirler. Onlar da bizim gibi irade ve akıl sahibidirler. Aynen bizim gibi Allah'ın dini ile mükelleftirler.

Antropoloji ve eski medeniyet uzmanları, yazılmış en eski dilin M.Ö. yaklaşık 3500 yıllarında yaşamış olan Sümerler'in dili olduğunda görüş birliğindedirler. Bu tarih, günümüz tarihiyle birlikte insanın varoluş tarihine mukayese olunduğunda yalnızca beş dakikalık bir zamandır, yani insanın varlığı çok daha eskidir.

Biz şuna inanıyoruz ki, Arapça bütün insanlığın ana dilidir, bütün dillerin ilkidir. Diğer eski diller ondan türemiştir. Bunun yanında Ârimî dili de Arapça'nın bir şubesidir. M.Ö. 14. asra ait Ârimî dilinde yazılmış bulgular (naslar) ele geçirilmiştir. Bu yazılar incelenmiş ve büyük ölçüde şu andaki Arapça harflere benzediği anlaşılmıştır.

Müslüman cine (Mustafa Kençur'a) beşeriyetin en eski dili hangisidir, diye sorduğumda cevaben bana Arapça'nın en eski dil olduğunu belirtti. Mustafa, bu haberi babası Semir ve dedesi Kençur'dan öğrenmiş. Bütün cin âleminde de bu hakikat böyle biliniyormuş. Mustafa'nın dedesi yedinci kat gökten dünya semasına inen ilâhî haberleri dinlemek isterken üzerine Rabbanî, yakıcı bir alev (huzme) gönderilmiş ve yanarak ölmüş. Mustafa'nın dedesi Hint asıllı imiş.

Cin kelimesi, sözlükte ins kelimesinin zıt anlamlısıdır. Gözümle gördüğüm bir şeye "Anestü" (yani onu gördüm) denilir. Buna göre cin kelimesi doğrudan gözle görünmeyen demektir. **"Musa süreyi doldurunca, ailesiyle birlikte yola çıktı. Tur tarafından bir ateş gördü. Ailesine: "Durunuz, ben bir ateş gördüm" dedi."** (Kasas Sûresi, âyet: 29)

Cin kelimesinin harfleri olan cîm, nûn bütün şekilleri ile Arapça'da "Mâ ve Men" yani bilinmeyen, gizli olan ve görünmeyen mânalarına gelmektedir.

Cenin, annesinin karnında görünmediği için bu isimle isimlendirilmiştir. Allahü Teâlâ Hazretleri, şu âyet-i kerîmede bu mânaya işaret etmektedir:

"Ve siz annelerinizin karnında cenin halinde iken (görünmediğiniz halde) **sizleri çok iyi bilen O'dur."** (Necm Sûresi, âyet: 32)

Denilir ki: "Cennehül Leylü" (Gece onu karanlığı ile gizledi ve örttü.)

"Gece basınca bir yıldız gördü." (En'âm Sûresi, âyet: 76)

Bir kimsenin aklının örtülmesi ve kaybolması "Cünne" kelimesi ile ifade olunur. Aklı yitmiş,

kaybolmuş insana "Mecnûn" denilir. Böyle bir kimseden kulluk yükümlülüğü düşer, artık o yaptıklarından hesaba çekilmez. **"Yoksa o aklını mı yitirmiştir?"** (Sebe' Sûresi, âyet: 8) âyet-i kerîmesindeki aklı yitirme mefhumu "Cinnetün" sözü ile ifade edilmiştir.

Hazreti Peygamber (s.a.v.) bu mânalarla ilgili, oruç hakkında şöyle buyurmuşlardır:

"Oruç kalkandır."[1] Kalkan sözü "cünnetün" terimi ile ifade olunmuştur. Çünkü oruç, kişiyi günahlara ve şehvete karşı örter ve onu korur.[2]

Diğer bir hadîs-i şerifte: **"Oruç, sizden birini savaş esnasında koruyan zırha benzer"** buyurulmuştur. Yine burada zırh terimi "cünnetün" ile ifade edilmektedir. Elcünnetü, korunmak ve örtünmek mânalarındadır. İmam-ı Kurtubî, "Cünnetün" terimini bir tür örtü anlamında alır. Oruç tutan bir kimsenin, orucu bozan ve ecrini azaltan şeylerden kaçınması gerekir.

Yani kendini bu gibi davranışlardan gizlemesi ve örtmesi gerekir. İbni Arabî de aynı görüştedir. Hâsılı oruç tutan, orucunu dünyevî şehvetlerden korumalı, örtmelidir. Böyle yaptığı takdirde orucu da onu kıyamet günü cehennem ateşinden koruyacaktır.[3]

Araplar, savaşta korunma aracı olan kalkana "el-Micen" derler. Çünkü savaşçılar bu aletin arkasına

---

[1] İmam-ı Buhârî, Kitâbü's-Savm; İmam-ı Malik, Muvatta.

[2] Nihâye sahibi.

[3] Fethü'l-Bârî bi şerhi'l-Buhârî, İbni Hacer el-Askalânî, 4. Cüz, sh. 125.

gizlenerek darbelerden kendilerini korurlar. Kısacası kendinizi koruduğunuz ve siper ettiğiniz her şey "cünnetün" lâfzı ile ifade edilir.[4]

Allahü Teâlâ'nın, kendisinden korkanlara vaad ettiği mükâfat da (cennet) terimi ile ifade olunmuştur. Bunun sebebi, cennetin ağaçlarının çok oluşu sebebiyle birbirini örtüp gizlemesidir. Buna göre cennet, birbirini gizleyen ağaçların bulunduğu yerin adıdır.

Bir kimsenin kalbi de "Cenân" terimi ile ifade olunur. Çünkü kalp bizim tarafımızdan görünmez. Hatırlanacağı üzere cenân terimi görünmezlik ifade etmekteydi. Kalbe cenân denişinin sebebi, kalpten geçen fikir ve düşünceleri bilemeyişimiz olarak da açıklanmıştır. Sizi her ardına alan ve gizleyen şeye "Cenân" denir. Bu sebeple kabire de "Cenen" denmiştir. Çünkü kabir, içerisinde defnedilen ölüyü örter ve gizler.[5]

Araplar, çok eski zamanlardan beri bizimle aynı gezegeni paylaşan bu gizli ve akıl sahibi mahlûklara "Cinnî" ismini vermişlerdir. (Görünmeyen varlık). Kur'ân-ı Kerîm de bu varlık için aynı ismi kullanmıştır. Avrupa dilleri, bu kelimeyi Arapça'dan almışlardır. Mesela, İngilizce'de bu gizli varlık "Genie" şeklinde ifade edilmiştir. Onlar, sözlüklerinde bu

---

[4] Ez-Ziynetü fil kelimâtil İslâmiyyeti, Ebû Hâtem er-Râzî, 2. Cüz, sh. 172.

[5] Lisanü'l-Arab'a ve diğer sözlüklere bakınız. Cîm ve Nûn maddesinde daha ziyadesiyle bilgi vardır. Bizim kitabımız olan Zâdü's-Salihıyn ved Duâtü ilâ Târîki'l-Hüdâ ven Necâti, 1. Cüz, Cin Sûresi'nin Tefsiri.

kelimeden "Şeytanî Ruh" mânasını kasdetseler de yeni televizyon filmlerinde Arapça'daki mânayı kasdetmektedirler. Hele bu varlık insana zarar vermeyip, yardımcı oluyorsa işte o zaman bu kelimeyi Arapça'daki mânada almaktadırlar.

CİNLER NE ZAMAN YARATILMIŞTIR?

Allah Azze ve Celle, cinleri, ilk insanı yaratmadan çok önce yaratmıştır. Bu öncelik, cin ölçüsüne göre de büyük bir zaman birimidir, insan ölçüsüne göre de.

Allahü Teâlâ Hazretleri, bu önceliğe işaret ederek şöyle buyurmuştur:

"Andolsun ki, insanı kuru balçıktan, işlenebilen kara topraktan yarattık. Cinleri de daha önce, dumansız ateşten yarattık." (Hicr Sûresi, âyet: 26-27)

Bu öncelik bazılarının zannettiği gibi kırk yıl değildir.[6] Hattâ cinlerin önce yaratılmaları, değil insan ölçüsüne göre, cin ölçüsüne göre bile uzun bir zamandır ki, cin ölçüsü daha büyüktür.

Çünkü kırk yıl, sadece bebek bir cinnin annesini emme süresidir. Âyet-i kerîmede kasdedilen "öncelik" Abdullah b. Amr b. Âs'a[7] nisbet ettirilen rivâyete göre

---

[6] Âkâmü'l-Mercân, M. Ali Sabih.

[7] Sahâbe-i Kirâm'dan olup, Hazreti Ömer (r.a.) zamanında Fustad'ı (Mısır) fethetmiştir. (Mütercim)

iki bin yıldır. Yani cinler, insandan iki bin yıl önce yaratılmışlardır. Zannediyorum bu görüş de zayıf bir görüştür.[8] Çünkü bu öncelik iki bin yıldan daha uzun bir süre olabilir. Çünkü cinler bize karşı böyle bir müddeti gurur vesilesi yapmaktadırlar.

Her ne kadar cinler, böylesine uzun bir müddeti övünç meselesi yapıyorlarsa da cinlerin ilk insandan ne kadar önce yaratıldığını bilmek bize ne bir yarar, ne de bir zarar getirir. Cin Mustafa Kençur, Müslüman olmasına rağmen sık sık cinlerin insandan önce yaratıldığını söyler, bununla gurur duyardı. Tâ ki ona bir Müslümanın diğer Müslüman kardeşine karşı böbürlenmemesi gerektiğini, Allah'ın cinleri daha önce yaratmasının cinlerin üstünlüğünden dolayı değil, Allah'ın iradesi öyle istediği için onların daha önce yaratıldığını kendisine öğretinceye kadar. Allah'a hamdolsun ki, benim gibi bir beşerden ilim öğrenmesi Mustafa Kençur'un hoşuna gidiyor, "Bana öğret, bana daha fazla bilgi edindir" diyordu.

---

[8]Bu haberi, Ebû Huzeyfe, İshak b. Bişr'den rivâyet etmiştir. El-Mübtedâ kitabının sahibi demiştir ki: "Abdullah b. Amr b. Âs'tan: "Cin, Âdem'den iki bin yıl önce yaratıldı." Zehebî, İbni Bişr'in hadîs âlimlerine göre muteber bir zât olmadığını söyler. Ali b. Medenî de aynı görüştedir. Keza İbni Hibban, Ahmed ibni Seyyar ve Dâre Kutnî de aynı görüştedir.

CİNLER HANGİ MADDEDEN YARATILMIŞLARDIR?

Allahü Teâlâ Hazretleri, Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmuşlardır:

"Cinne gelince onu da (insandan) **daha önce** (vücudun gözeneklerine) **nüfuz eden kavurucu ateşten yarattık."** (Hicr Sûresi, âyet: 27)

"Cinni de halis ateşten yarattı." (Rahmân Sûresi, âyet: 15)

İblisin ağzından hikâye ederek bir diğer âyette şöyle buyurulur:

"Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın." (A'râf Sûresi, âyet: 12)

İmam-ı Müslim, Sahih-i Müslim'de Urve ve Hazreti Âişe (r.anhâ)'dan şöyle bir rivâyette bulunur:

"Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuşlardır: **"Melekler nurdan yaratıldılar, cinler de halis ateşten. Âdem ise topraktan yaratılmıştır."**

Kur'ân-ı Kerîm ve sünnet-i seniyye cinlerin yaratılmış olduğu temel maddenin "ateş" olduğunu beyan etmektedirler. Kur'ân-ı Kerîm bu temel maddeyi "Mâric" ve "Semûm" terimleriyle nitelemektedir. Acaba bu iki terim birbirinden farklılık arzediyor mu? Yoksa ikisi de aynı şey midir? Önce Mâric teriminin ifade ettiği mânayı inceleyelim. İmam-ı Nevevî: "Mâric, ateşin ısı ile karışmış alevidir" der. İmam-ı Kurtubî: "Mâric, bir kısmı diğer kısmına karışan, bazen kırmızı, bazen sarı, bazen de yeşil olan bir

alevdir" der. Kurtubî, Mâric terimini diğer bir ifadesinde şu şekilde açıklar:

"Bir kavmin işinin bozulması Merice fiili ile anlatılır. Hazreti Peygamber (s.a.v.) Abdullah b. Amr b. Âs'a yine "Mericet" ifadesini kullanarak şöyle buyurmuşlardır: "Sen emanete riâyeti olmayan bir kavmin arasında bulunduğunda ne yaparsın!?" Tüm bunlardan "Mâric"in ateş alevi olduğunu anlıyoruz."

İmam-ı Kurtubî, tefsirinde bu terimi şöyle açıklar:

"Mâric, alevdir."

İbni Abbas (r.anhümâ) da bu görüştedir. Ya da "Mâric" halis ateş için kullanılır veya ateş iyice alevlendiği zaman alevin yukarıya doğru yükselen kısmına (ateşin diline) "Mâric" denir. İmam-ı Leys de, yükselen ve alevi şiddetli olan bir ateştir, görüşündedir. İbni Abbas başka bir ifadesinde:

"Mâric, ateşin üst kısmında yer alan ve bazısı bazısına karışan kırmızı, sarı ve yeşil aleve denir" demiştir.

Ebû Ubeyde ve Hasan (r.anhümâ):

"Mâric, ateş karışımıdır" der.

Cevherî, "Sahhah" adlı kitabında şöyle demiştir:

"Mâric, cinlerin yaratıldığı dumansız ateştir."[9]

Şimdi de Semûm teriminin mânasına bir göz atalım. İmam-ı Nesefî, tefsirinde şöyle buyurmaktadır:

".... Semûm, vücudun gözeneklerine nüfuz eden şiddetli ve yakıcı bir ateştir."[10]

---

[9]Kurtubî Tefsiri, 7. Cüz, sh. 6331.

Semûm terimi, Kurtubî'de şöyle ifade olunur:

"Rivâyet edilir ki, Allahü Teâlâ Hazretleri iki tane ateş yarattı ve birini diğerine karıştırdı ve bu ateşlerden biri diğerini yedi. İşte bu ateşe Semûm denildi."[11]

İmam-ı Kurtubî, Hicr Sûresi'ndeki konuyla ilgili âyeti tefsir ederken şöyle der:

"İbni Mes'ud şöyle demiştir: Allahü Teâlâ'nın cinleri yarattığı ateş (Semûm) cehennem ateşinin yetmiş cüzünden bir cüzdür."

İbni Abbas (r.anhümâ) da: "Semûm, öldüren yakıcı bir rüzgârdır ve o dumansız bir ateştir. Yıldırımlar da Semûm diye nitelenir."

Kuşeyrî ise şöyle der: "Yakıcı rüzgârın, Semûm diye isimlendirilmesi onun vücudun gözeneklerine nüfuz etmesinden ötürüdür."[12]

Bu açıklamalardan sonra şunu anlıyoruz ki, Mâric ile Semûm terimleri arasında bir zıtlık yoktur. Bilakis Semûm (vücuda nüfuz eden ateş) Mâric'in (halis ateş) zâtî ve açıklayıcı bir sıfatıdır.

Biz yukarıda zikredilen görüşlere saygı göstermemize rağmen Semum'un, cehennem ateşinin yetmişde biri olduğu görüşüne katılmıyoruz. Bilakis Mâric diye ifade olunan bu ateş, ince, lâtif ve şeffaf bir maddedir. Ve cehennem ateşinin yetmişde biri olacak kadar ısıya sahip değildir. Bu şeffaf alevin

---

[10]Nesefî Tefsiri, 2. Cüz, sh. 272.

[11]Kurtubi Tefsiri, sh. 6331.

[12]Kurtubi Tefsiri, sh. 3639.

içerisinde değişik renk tonları bulunduğundan, ondan yaratılan mahlûk (cin) de renk bakımından birbirinden farklılık arzetmektedir. Yine bu şeffaf maddenin uzama ve kısalma özelliği, ondan yaratılan mahlûka da aynı özellikleri vermiştir. Ayrıca ateşin yükselme kabiliyeti olduğundan, ondan yaratılan cinnin de yükselme özelliği bulunmaktadır.

Cinnî Mustafa Kençur, Müslüman olmasına rağmen, Kur'ân-ı Kerîm'i sadece dört ay gibi kısa bir zamanda ezberlediği için sık sık övünüyor, yanımızda bizimle beraber oturan kişiye —onunla anlaşamadığı için— büyüklük taslıyordu. Ona, Allahü Teâlâ'nın kendisine ezberleme gücü ve kabiliyeti verdiği için Allah'a hamdetmesi gerektiğini, bunu başkalarına büyüklük taslama vesilesi yapmaması lüzumunu vurguladım. Şâyet bu şekilde devam ederse öğrenme ve ezberleme kabiliyeti veren Allahü Teâlâ Hazretlerinin, bu nimeti çekip almaya da muktedir olduğunu kendisine anlattım. İkazımdan endişeye kapıldı ve Allahü Teâlâ Hazretlerine tevbe ve istiğfarda bulundu.

Mustafa ile ihtilâf halinde olan kardeş, amel etmeksizin sadece Kur'ân-ı Kerîm'i ezberlemenin bir fayda sağlamayacağını ona hatırlattı. Mustafa da hatasını anlayıp onunla aynı fikri paylaştıklarını açıkladı.

Bir hikmet sahibine denildi ki: "Falanca Sahîh-i Buhârî'nin tamamını ezberledi."

Ona şöyle cevap verdi: "Amelsiz Sahîh-i Buhârî'yi ezberlemek ancak kütüphanemizdeki kitap sayısını artırır."

CİNLER ATEŞ OLARAK KALMADI

Tıpkı biz insanların vücutları toprak olarak kalmadığı gibi cinlerin de bünyeleri ateş olarak, hiçbir değişikliğe uğramadan eski şeklini muhafaza etmedi. Eğer vücudumuz toprak olarak eski şeklini muhafaza etseydi, ona su değdiğinde ya da banyo yaptığımızda vücudumuz erir giderdi. Allahü Teâlâ Hazretleri, cinleri ayrı bir özellikte —eski yaratılış maddeleri ateşten farklı olarak— onları belirli şekillerde ve vücut organlarına sahip olacak vaziyette yaratmış, onlara akıl, idrak ve seçim hakları olsun diye ruh üfürmüştür. Çünkü tüm bunlar ruhun ve mükellefin sıfatlarıdır. Allahü Teâlâ Hazretleri Âdem Aleyhisselâm'ı da değişik merhalelerden geçirmek suretiyle yaratmıştır. Âdem Aleyhisselâm önce topraktı. Sonra su ile yoğrulmuş bir balçık oldu. Hazreti Âdem bir müddet böyle kaldı. Uzun müddet bu şekilde kalıp su ile karıştığından kokusu değişti. Sonra bu balçık kurudu ve taşlaştı. Öyle ki, üzerine bir şeyle vurulduğunda ses getiriyordu. İşte ruh, Hazreti Âdem'in bu en son merhalesine ve şekline üfürülmüştür. Sonra Allah'ın izniyle ve iradesiyle Hazreti Âdem bildiğimiz insan şekline dönüştü. Böylece cin yaratılmış oldu.

İşte Allah'ın takdiri ve iradesiyle alevli ve dumansız ateş, sıcaklığı ve rutubeti bünyesinde taşıyan bir cisme dönüştü. Allahü Teâlâ'nın, bu bünyeye ruhu

üfürmesiyle birlikte bu defa bu bünye, lâtif, parlak, esirî bir şekli ve biçimi olan bir cisme intikal etti.

CİNLER ATEŞ İLE AZAP OLUNABİLİRLER

Allahü Teâlâ Hazretlerinin, cinlerin azabı hak edenlerine: "Ateşe girin" demesi, bazı anlayışı kıt insanlara tuhaf gelebilir. Cinler ateşten yaratıldıklarına göre ateşte nasıl azap olunacaklardır? Ateş onlara, onlar ateşten yaratıldığına göre nasıl acı ve azap verecektir? Allahü Teâlâ buyurdu:

"Sizden önce geçen cin ve insan topluluklarıyla beraber ateşin içine girin." (A'râf Sûresi, âyet: 38)

"Rabbinin: Andolsun, ben cehennemi hep cinlerden ve insanlardan dolduracağım, sözü tam yerine gelmiştir." (Hûd Sûresi, âyet: 119)

"Onlar ve azgınlar, tepetaklak oraya atılırlar. İblisin bütün askerleri de." (Şuarâ Sûresi, âyet: 94-95)

Daha bunun gibi, cinlerin ateşle azap olunacağına işaret eden birçok âyetler vardır. Cinlere nasıl ateşle azap olunacağının cevabı açık ve çok kolaydır. Sen ey Âdemoğlu! Topraktan ya da taşlaşmış katı çamurdan yaratıldın. Senin üzerine ardarda toprak ve taşlaşmış çamur dökülse veya iri bir taşlaşmış çamur düşse seni yaralar ya da öldürür değil mi? Bunu kavrar ve hiç itiraz etmezsin. Çünkü senin aslın toprak ve çamur olarak kalmadı, değişti. Bu yüzden acı hissettin veya öldün. Mesele cinler için de böyledir. Cinler de

ateş olarak kalmayıp değişmişlerdir. Öyleyse ateş onları da yakar ve azap verir.

Velev ki, cinler temel maddeleri olan ateş olarak kalsalar veya ateşin kendisine bizzat şuur verilse, Cenâbı Hakk, şuur bahşettiği bu ateşi, kalorisi ondan daha güçlü veya eşdeğer başka bir ateşe atmak suretiyle cezalandırabilir. Hikmeti yüce olan Allahü Teâlâ'nın şu âyet-i kerîmesi bu hususu çok güzel açıklamaktadır:

"Biz bir şeyin olmasını istediğimiz zaman, söyleyeceğimiz söz, sadece ona "Ol!" dememizdir, derhal oluverir." (Nahl Sûresi, âyet: 40)

Bu mesele tamamıyla inancın güçlü olmasıyla ilgilidir. İmanı kuvvetli olan, Cenâbı Hakk'ın her şeye gücünün yeteceğini bilir ve en ufak bir şek ve şüpheye kapılmaz.

"Mü'minler onlardır ki, Allah'a ve Rasûlüne inandılar, sonra şüphe etmediler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaştılar. İşte (iman sözlerinde) **doğru olanlar onlardır."** (Hucurat Sûresi, âyet: 15)

Diğer bir âyet-i kerîmede Allahü Teâlâ Hazretleri:

"Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Seçim, onlara ait değildir." (Kasas Sûresi, âyet: 68) buyurmaktadır.

Allahü Teâlâ Hazretlerinin her şeye kaadir oluşunu izah eden diğer bir âyet-i kerîme ise şöyledir:

"De ki: Allah'ım! Ey mülkün sahibi! Sen dilediğine mülkü verirsin, dilediğinden mülkü alırsın. Dilediğini yükseltirsin, dilediğini alçaltırsın. İyilik senin elindedir. Sen her şeye kaadirsin. Geceyi gündüze katarsın, ölüden diriyi çıkarırsın, diriden ölü

çıkarırsın, dilediğini hesapsız rızıklandırırsın." (Âl-i İmrân Sûresi, âyet: 26-27)

Allah Azze ve Celle'nin dilemesi, iradesi ve kudreti sonsuzdur. Biz onun dilemesine —nasıl dilerse dilesin— ve sözüne inandık.

Tuhaf olan bir şey var. O da şudur: Bazıları cinlerin ateşte azap olunacakları hususunu inkar etmektedir. Halbuki Cenâbı Hakk cinlerin dilinden bu hakikatı şöyle bildirmektedir:

"Ve biz, bizden Müslümanlar da var. Hak yoldan sapanlar da var. Kimler Müslüman olursa işte onlar doğru yolu aramışlardır. Yoldan sapanlar da cehenneme odun olmuşlardır." (Cîn Sûresi, âyet: 14-15)

Daha önce de belirttiğimiz gibi mesele birinci derecede iman ve teslimiyet meselesidir. Şâyet bir kimse Allahü Teâlâ Hazretlerinin kelâmına inanmaz ise inkârın sonu elbette dalâlettir. Bundan dolayı bizler cinlerin ateşle azap olunacağını inkâr edenlerle tartışma kapısını aralamak yerine kapatır, onlarla münakaşaya girmeyiz.

CİNLER CENNETE GİRERLER

Belki de en büyük tuhaflık, birtakım insanların, cinler Müslüman olduktan, inandıktan ve iyi ameller işledikten sonra kıyamet gününde onlara hiçbir sevabın verilmeyeceğine, sadece ateşten muaf tutulacaklarına inanmalarıdır. Bundan daha tuhafı da cinlerin tıpkı hayvanların âkıbeti gibi toprak olacağı inancıdır. Kur'ân-ı Kerîm, meseleyi çok açık bir şekilde çözmektedir. Özellikle Rahmân Sûresi'nde Allah Azze ve Celle, hurilerden bahsederken şöyle buyurmaktadır:

"Onlar da bakışları kısa (yalnız kocalarına bakan) **öyle dilberler de var ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmamıştır."** (Rahmân Sûresi, âyet: 56)

İmamı Kurtubî tefsirinde bu âyet-i kerîmeyi şöyle tefsir etmektedir:

"Bu âyet-i kerîmede cinlerin de insanlar gibi cennete gireceğine ve onlara orada cinnîlerin (kızlar) eş olarak verileceğine işaret edilmektedir."

Zamre demiştir ki:

"Huri ıyn kızları, onların mü'min olanlarına verilecektir. Cinnî huriler, cinnî erkeklere, insî huriler de insanın mü'min erkeklerine eş olarak verilecektir."[13]

---

[13]Kurtubî Tefsiri, Daru'ş-Şa'b Baskısı, sh. 6351.

Allahü Teâlâ Hazretlerinin şu sözünü iyice düşünelim ve anlayalım:

"Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden, size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzle (ahiret) **karşılaşacağınıza dair sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" "Kendi aleyhimize şahidiz" dediler. Dünya hayatı kendilerini aldattı. Ve kendilerinin kâfir olduklarına şahitlik ettiler. Bu böyledir. Çünkü Rabbin, halkı habersiz iken ülkeleri zulüm ile helâk edici değildir. Her birinin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir."** (En'âm Sûresi, âyet: 130-132)

Kurtubî, "Her birinin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır" sözünü, cinlerin ve insanların her biri şeklinde yorumlamaktadır. Tıpkı şu âyet-i kerîmede olduğu gibi:

"İşte onlar da kendilerine (azap) **söz(ü) gerekli olmuş kimselerdir. Kendilerinden önce geçen cin ve insan toplulukları arasında (azabın içinde) bulunacaklardır. Gerçekten onlar, ziyana uğrayacak-lardır. Her birinin** (inananların ve inanmayanların) **yaptıkları işlerden dereceleri vardır. Allah, onlara yaptıklarının karşılığını verir, kendilerine hiç haksızlık edilmez."** (Ahkâf Sûresi, âyet: 18-19)

İşte tüm bu âyet-i kerîmelerde cinlerin de tıpkı insanlar gibi Allah'a itâat edenlerinin cennete, asi olanlarının da cehenneme gireceklerine dair beyanatlar vardır. Bu konuda şunu iyice bil ki, müfessirler arasında tam bir görüş birliği bulunmaktadır."[14]

---

[14]Kurtubî Tefsiri, Daru'ş-Şa'b Baskısı, En'am Sûresi'nin Tefsiri, sh. 2523-2524.

İmamı İbnül Kayyım, şu şekilde haber ver-
ıektedir:

"Cinlerin mü'minleri cennete girerler. Onların âfirleri de cehenneme girerler."[15]

İbnül Kayyım aynı sözü "Tarîku'l-Hicreteyni ve
Bâbü's-Seâdeteyn" adlı kitaplarının 149. sayfasında
ine aynı şekilde dile getirmektedirler. İmamı Buhari,
Sahihi Buhari'nin "Zikru'l-Cinni ve Sevâbühüm ve
kâbühüm" (Cinlerin Sevabı ve Cezası) isimli babında
ou konuya yer vermiştir. İmamı İbni Hacer el-
Askalânî, bu hususta çok değişik görüşlerde bulun-
naktadır.[16]

İmamı Nevevî, Sahîhi Müslim şerhinde cinlerin
cennete girecekleri hususunu dile getirerek, yukarıda
geçen görüşleri desteklemiştir. Yine aynı şekilde Fahri
Râzî, "Tefsîr-i Kebîr"inde, Âlûsî "Rûhu'l-Meâni"de,
İbni Kesir "Tefsîrü'l-Kur'âni'l-Azıym"inde, Muham-
med Reşid Rıza "Menar"da, Seyyid Kutup "Fî Zılâli'l-
Kur'ân"da cinlerin cennete gireceklerini teyid etmiş-
lerdir. Bizler de tıpkı bu değerli müfessirlerimiz gibi
cinlerin cennete gireceklerine inanıyoruz. İnşaallah bu
inancımız üzerine de yüce Allah'a can verinceye kadar
devam edeceğiz.

---

[15]Hâdi'l-Ervâh İlâ Bilâdil Efrâh, İbnül Kayyım, 2. Baskı.

[16]Fethu'l-Bâri bi Şerhi'l-Buhârî, İbni Hacer el-Askalânî, 6. Cüz, sh. 395-398.

CİNLERİ GÖRMEK MÜMKÜN MÜDÜR? ONLARI NASIL GÖRÜRÜZ?

Bu meselede asıl olan, cinler herhangi bir maddî şekle girmeyip kendi aslî şekillerinde kaldıkları sürece bizim onları çıplak gözle görebilme imkânımızın olmayışıdır. Fakat bu bizim gibi normal insanlar için böyle olmakla birlikte Allahü Teâlâ Hazretlerinin göndermiş olduğu peygamberler, mucize olarak cinleri asıl suretlerinde görebilme imkânına sahiptirler. Ayrıca birtakım veli kulların da keramet babından cinleri Cenâbı Hakk'ın onları yarattığı şekilde, herhangi bir şekle girmeden görme imkânı vardır. Bunun dışında bazı şart ve özel konumlarda sıradan insanların da cinleri bu mânada görebilme ihtimali mevcuttur.

Bizim istirhamımız ve ricamız odur ki, kıymetli okuyucularımız; bizim söz çelişkisinde bulunmak istediğimizi, sözü dolaştırdığımızı zannetmesin. Allah şahidimdir ki, kardeşiniz (müellif) asla övünmekten, gerekmedikçe söz uzatmaktan çok uzaktır. Yine Allahü Teâlâ Hazretlerini şahit tutarak diyorum ki, ben kesinlikle hiçbir hurafe söze de kulak asmam. İnşaallah, cinlerin onlar kendi yaratılışlarında olduğu halde (bir şekle girmeden) görülemeyeceklerine ve bunun imkânsız olduğuna dair şer'î delilleri ileride serdedeceğim. Fakat bu delillere geçmeden önce cinleri genel mânada bir tanıyacağız. Allah'ın izniyle onlarda gördüğümüz, bizzat şahit olduğumuz bazı güç ve kudretleri gözler önüne sermeye çalışacağız.

HATALI DÜŞÜNCE

İnsanların birçoğu, cinler hakkında ileri sürdüğü onların birtakım şekilleri ile ilgili) hatalı düşün-:elerden dolayı cinleri üzdüğünü bilmez.

Ben, cinlerin normalde ne şekilde olduğu neselesini Müslüman cin Mustafa Kençur'a sordu-ğumda tıpkı az evvel söylediğim gibi insanların onlar ıakkında hatalı düşünmelerinin, cinleri ziyadesiyle izdüğünü hatırlatarak ekledi:

"Muhakkak ki, insan cinlerin çok çirkin varlıklar)lduğunu düşünmektedir. İnsanlar, cinlerin şekil-erinin çok korkunç olduğuna, yüzlerinin insanı ürpert-iğine, tıpkı onların hayvanlar gibi uzun kuyrukları)lduğuna inanmaktadırlar. Ve onlar... Ve onlar... Tüm bunların gerçekle uzaktan yakından bir ilgisi)ulunmamaktadır. Ve tüm bunlar, insanın vehminden 'e hayalinden ibarettir."

Ona (Cin Mustafa Kençur'a) dedim ki:

— Belki de insanın kafasında oluşan bu hatalı lüşüncelerin asıl sorumlusu yine cinlerin kendileri)labilirler?

— Nasıl yani?

— Şeytanın, herhangi bir insanı korkutmak için 'eya değişik bir sebeple kötü ve korkutucu bir şekle ;irmiş olması bu hatalı düşüncelere yol açmış olabilir.

— Belki haklı olabilirsin. Fakat durum ne olursa olsun, insanlık cinlerin şekillerini yorumlamakta haddi aşmıştır, çoğu kez de yalan söylemektedirler.[17]

Sonra şeytan, cinlerin aksine çirkin ve kötü bir surettedir. Fakat Allahü Teâlâ, Müslüman cinlerin şekillerini güzelleştirmiştir.

CİNLERİN ŞEKLİ VE BİÇİMLERİ

Müslüman cin Mustafa Kençur'a dedim ki:

— Öyleyse insanların hatalı düşünce ve fikirlerini düzeltmek için soruyorum. Allahü Teâlâ Hazretleri seni hangi şekil ve biçimde yarattı?[18]

---

[17]Burada cinnî, beşere (insanlığa) sövmede çok ileri gitti. Mekke'de ve Arap Yarımadası'nda ikamet eden Hintlilerin lehçesiyle beşeriyet hakkında ağır sözler etti. Daima şu cümleleri tekrar ediyordu: "Beşerde akıl yok, beşerde akıl yok." Ona, Müslümanın diline sahip olması gerektiği hususunu hatırlattım. Şâyet diline sahip olmazsa Hazreti Peygamber (s.a..v)'in de haber verdiği gibi dilinin cezasını muhakkak ödeyeceğini ona bildirdim. Çünkü sözü israf etmek, yerli yersiz konuşmak, cin ve insanların cehenneme atılmalarının başlıca sebebidir. Allah Azze ve Celle Hazretlerinin, beşer (insan) aklını, diğer mahlûkatın aklına üstün tuttuğunu Cinnî Müslüman Mustafa Kençur'a izah ettim. Bu açıklama ve hatırlatmalardan sonra insanlığın faziletini anlayıp: "Ey Allah'ım! Beni bir insan kıl! Allah'ım! Beni bir insan kıl!" Diye dua etmesi doğrusu çok tuhafıma gitti. İnsanların değişik sorunlarını, birbirine karşı olan tuzak ve zararlarını görünce, bu duasının üzerinden üç ay geçmemişti ki, bana gelip: "Artık ben, bir insan olmak istemiyorum" dedi ve insan olma isteğinden vazgeçti.

— Allahü Teâlâ Hazretlerinin bizi yarattığı şekil ve keyfiyet, küçük ihtilâf ve ayrıntılar hariç insanlara benzerlik arzetmektedir. Sizin baş ve gövde dengesine nazaran bizim başımız biraz büyükçedir. Gözlerimiz sizin gözleriniz gibi enli olmayıp göz kavisi biraz uzuncadır. Bazı cinlerin gözleri öne doğru çıkık olmasına rağmen bazılarının gözü de sizin Çin ve Japonlarınızın çekik gözlerine yakınlık arzetmektedir. Şu kadar var ki, bizim gözlerimiz bazı insanların gözü gibi dar değildir. Normalde cinlerin gözü ceylan gözü gibi büyük ve geniş olur, fakat biraz uzunluk arzeder.

— İnsanlar arasında çoğunlukla sizin gözlerinizin kırmızı renkte olduğu görüşü yaygın. Acaba bu söylenti doğru mu?

— Her zaman bu doğru değil. Tıpkı beşerin değişik renklerde gözleri bulunduğu gibi cinlerin de gözleri sadece kırmızı değildir. Bazı cinlerin gözü siyah, bazılarınınki mavi, bazılarınınki bal rengidir. Bizim gözbebeğimiz sizinkiler gibi tam yuvarlak olmayıp elips şekline yakınlık arzeder. Sizin,

---

[18]Kıymetli okuyucunun şunu bilmesini isterim ki, ben, Mustafa Kençur'u asıl şekliyle görmedim. Çünkü o çok özel sebepler nedeniyle bir insanın vücuduna girmek suretiyle bizimle konuşuyordu. Birtakım şeytanların kendisine saldırmalarından korunmak için böyle davranıyordu. Önümde duran insan vücudu idi. Fakat duyduğum ses Müslüman cinnînin sesi idi. Cinnînin insanın vücuduna girmesi elbette câiz değildir. Fakat zaruretler birtakım yapılması câiz olmayan şeyleri mübah ve câiz kılarlar. Bu İslâmî kaide Müslüman cin Mustafa Kençur için de geçerlidir. Çünkü Mustafa başka türlü kendisini tehlikede hissetmekteydi.

gözlerimizi kırmızımsı olarak algılamanız bazı hafif ışıkların gözümüze çarpması sonucu hâsıl olmaktadır. Çünkü bu ışınlar kırmızıya çalan ışınlardır. Bilakis buna alışık olanlar bu özellik yüzünden cinlerden korkmak yerine onlardaki güzelliği görebilecek ve onlardan hoşlanacaktır.

Kulaklarımız at ve kedi kulaklarına benzemektedir. Kulaklarımız kıllarla kaplıdır. İnsanlar biraz dikkat ettiklerinde kedinin kulağının küçük olmasına rağmen atın kulağına ne kadar benzediğini anlayacaklardır. Bu yüzden, cinlerin Müslüman olanları bir şekle girmek istediklerinde kedi, at ve aslan şekillerini tercih ederler.[19]

Burnumuza gelince, tıpkı insanların burnu gibi yüzümüzün ortasında (burnumuz) yer almaktadır. Şu kadar var ki, normalde sizin burunlarınız gibi uzunca olmayıp, bazı Filipinli erkek ve kadınların burunları gibi değirmidir (yuvarlaktır).

Müslüman cinler, Hazreti Peygamber (s.a.v.)'in sünnetine tabi olarak sakal bırakırlar. Sakal bırakmayan cinleri, diğer cinler gördükleri zaman yüzlerine bakıp: "Harap olmuş bir yüz" derler.

Biz cinlerin saçları oldukça sıktır. Bazı erkek cinlerin saçı çok seyrektir. Çok ileri yaşlardaki cinlerin saçları döküktür (keldir). Hanım cinlerin saçları oldukça uzundur. Saçların uzunluğu cinlerde güzellik nişanesi olup, büyük kıymet arzeder. Hattâ bazı hanım cinlerin saçı yerlere sürünerek ardınca onu takip eder.

---

[19]Cinlerin değişik şekillere girebilme hususiyetleri Allah'ın izniyle ileriki sayfalarda yeri geldikçe ele alınacaktır.

Ona dedim ki:

— Peki sizin el ve ayaklarınız nasıl?

— Bizim ellerimiz, siz insanların elleri gibidir. Ancak eller, tırnak ve kol uzunluğu bakımından farklılık arzeder. Sizin kol uzunluğunuzun vücudunuza nisbeti ile bizim kol uzunluğumuzun vücudumuza nisbeti aynı değildir. Bizim kollarımız biraz daha uzundur. Yine aynı şekilde tırnaklarımız da nisbeten uzunluk arzetmektedir. Çünkü bizim parmaklarımız da uzundur. Ayaklarımızın ise ön kısmı gâyet geniş olup, ayak parmakları kıllıdır.

— Sizin iskeletiniz, kalbiniz, solunum sistemi ve hazım sisteminiz var mı?

— Evet, aynen sizde olduğu gibi, tüm bunlar bizde de bulunmaktadır. Ancak bizim kemik dokumuz ve iskeletimiz, cismimize ve et dokumuza göre daha ziyadedir. Fakat kemik dokumuz olmasına rağmen, cinler sizin hayal edemeyeceğiniz kadar rahat ve yumuşak hareket edebilme özelliğine sahiptirler. Allahü Teâlâ Hazretlerinin bünyemizde yaratmış olduğu diğer organlar hacimce küçük sayılır. Sindirim organımız yediklerimizi hazmeder ve artık maddeler tıpkı sizde olduğu gibi anüs kanalıyla dışa atılır. Anüs, tıpkı sizin organınızın çalıştığı gibi çalışır. Ancak bizim dışkımız sizinki gibi kesif ve yoğun olmayıp şiddetli ve sert bir buhar gibidir. Küçük abdestimize gelince o da şiddetle fışkıran bir buhar gibidir. Ancak kesifliği ve yoğunluğu sizde olduğu gibi kolayca akacak şekildedir. Şeytanlar, uyumazdan evvel Allah'ı zikretmeyen ve

sabah namazına niyet etmeden yatan Müslümanın kulağına bevleder (küçük abdestini yapar).[20]

---

[20]Sübhânellâh! Allah'ın Rasûlü (s.a.v.), Buhârî'nin Ebû'l Vâil, onun da İbni Mes'ud'dan rivâyet ettiği hadîs-i şerifte ne kadar doğru söylemiş: "Hazreti Peygamberin yanında bir adam hakkında: "O hâlâ uyuyor. Sabah namazına da kalkmadı" denildi. Cevaben: "Çünkü şeytan (ezanı duymaması için) kulağına bevletmiştir" buyurmuşlardır.

Sahih-i Müslim'de ise İbni Mes'ud (r.a.)'den rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte: Hazreti Peygamber (s.a.v.)'in yanında bir adam zikredildi. Denildi ki: "O bütün gece uyudu ve (güneş onun üzerine) doğdu." Hazreti Peygamber (s.a.v.): "İşte o adam var ya, şeytan onun iki kulağına bevletmiştir. (Veya râvinin sözü) bir kulağına bevletmiştir." İmam-ı Neseî de aynı rivâyette bulunmuştur. İbni Mace ise şu şekilde rivâyet eder: "Şüphesiz ki, şeytan onun iki kulağına bevletmiştir." İmam-ı Ahmed, sahih bir isnatla Ebû Hüreyre Hazretlerinden şöyle rivâyet ederler: "Şüphe yok ki, şeytan onun tek kulağına bevletti" ve İmam-ı Ahmed bu rivâyetinin sonuna Hasen'in sözünü de ilâve eder: "Muhakkak ki, onun bevli (sidiği) ağırdır. (Adamın kulaklarını tıkar, ezanı duyamaz). Terğib ve Terhib'in Haşiyesinde İmam-ı Münzirî, Muhammed Halil Herras'ın yorumunda bulunurken şöyle demiştir: Hasen, mürsel olarak Hazreti Peygamber'den şöyle rivâyet eder: "Adam uykuya daldığında şeytan tek ayağını kaldırarak (köpek gibi) onun kulağına bevleder." İmam-ı Hacer ibni Askalânî bu hadîs-i şerîfi şu şekilde yorumlar: "...Şeytanın bevli hususunda ihtilâf edildi. Denildi ki: Onun gerçek bevl (sidik) olmasına bir engel yoktur. Çünkü şeytanın yediği, içtiği ve evlendiği sabit olmuştur. Denildi ki: Hadîs-i şerifte kasdedilen hakiki bevl olmayıp, mecâzîdir. Bu durumda hadîs-i şerîfin mânası şöyle olur: Şeytan, onun kulağını bâtıl sözlerle doldurdu ve (ezandan) kulağını tıkadı, onu kendine itâat ettirdi. Şöyle de denilmiştir: Şeytan onu hafife aldı ve üzerine işedi. Çünkü değer verilen bir şeyin üzerine işenmez. Kişi aynı tuvalet

Ona dedim ki:

— Başa dönelim. Hazreti Peygamber (s.a.v.) buyuruyorlar ki:

---

gibi, değer vermediği bir şey üzerine bevleder. Bir başka yorum-a da denilmiştir ki: Bu, uykunun ağırlığı sebebiyle namaza alkamayan kişiye ders olsun ve uykuya mukavemet etsin, diye öylenmiş bir ikaz sözüdür.

Araplarda bir şeyin bozulması ve ifsat olması bevl elimesi ile kinâye olunur. Raciz şöyle der: "Süheyl, üzüm ırasına bevletti ve onu bozdu denilir. Hadîs-i şerîfte de böyle ir kinâye söz konusudur. Şeytanın adamın kulağına bevletmesi, na namazı kıldırmamak suretiyle namazını ifsad etmesi, ulaklarına ağırlık vermesidir. Hadîs-i şerifte namaza kalka-nayan kişi, kulaklarına bevledilip de kulakları kapanmış bir afile benzetilmiştir."

İbni Mes'ud (r.a.)'den: "Kişiye kötülük olarak sabah amazını kılmadan güneşin üzerine doğması yeter. Muhakkak i, şeytan onun kulağına bevletmiştir." Bu hadîs-i şerif mevkuf ir hadîs olmakla beraber isnadı sahihtir. Tayyibî der ki: "Hadîs- şerifte göz yerine kulak zikredilmiştir. Göz ile uyku birbirine laha münasip gelmektedir, ancak kulağın zikri ile uyukunun ğırlığına işaret edilmiştir. Çünkü kulaklar intibah (uyanma ve kaz) duyularıdır. Hadîs-i şerifte bevlin zikredilip başka bir âfzın tercihen onun yerine getirilmemesinin sebebi, bevlin boş-uklara daha hızlı ve çabuk nüfuz edebilmesinden dolayıdır. Büyük abdest bevl gibi değildir.) Bevl ve su bu şekilde bütün rganlarda tembelliğe ve uyuşukluğa neden olmaktadır." Fethü'l-Bâri bi şerhi Sahîh-i Buhârî'ye bakınız. Allâme ibni Hacer el-Askalânî, Selefiye Matbaası, 2. Baskı, Kahire, 3. Cüz, h. 34-35.)

Biz müslüman cinin sözünden Allah Azze ve Celle'yi ikrederek uyumanın ve sabah namazına kalkma niyetinin eytanı müslümandan uzaklaştırdığını anlıyoruz. Allahü Teâlâ'-ı zikir ve Allah'ın farzlarını yerine getirme niyeti, müslümanı arzların edasına ve başarıya götürür.

"Muhakkak ki, güneş şeytanın boynuzu ile birlikte doğar. Biraz yükselince ondan ayrılır. Güneş tam tepe noktasına gelince şeytanın boynuzu yine güneşle birleşir. Güneş tepe noktasında meyledince ondan ayrılır. Güneş batarken ona birleşir. Güneş batınca yine ondan ayrılır. İşte bu üç vakitte (boynuzun güneşle birleştiği vakitler) **namaz kılmayın."**[21]

Bir diğer hadîs-i şerifte: **"Muhakkak ki, güneş şeytanın iki boynuzu arasında doğar ve onun iki boynuzu arasında batar."**[22]

Yine buyurdular: **"Namazınızı güneş doğarken ve batarken kılmayınız. Çünkü güneş, şeytanın iki boynuzu arasında doğar ve batar."**[23]

Müslüman cin:

— Bu söz, Hazreti Muhammed (s.a.v.)'in sözü. O daima gerçeği söyler. Her cinin iki boynuzu vardır. Fakat bu boynuzlar tıpkı cinin, küçük, narin ve şeffaf cismi gibi çok küçüktür.

— Şimdi sen bana iki boynuzum mu var diyorsun?

---

[21]İmam-ı Mâlik, Muvatta, Kitâbü'l-Kur'ân, 44 ve 49. Hadîs, İmam-ı Ahmed, Müsned; İbni Mâce, Sünen; Beyhakî, Sünen.

[22]Ebû Davud, Sünen, 10. Bab; Neseî, Sünen; İmam-ı Buhârî, Sahih-i Buhârî, Kitâbü Übidi'l-Halk; İmam-ı Müslim, Sahîh-i Müslim.

[23]İmam-ı Buhârî, Sahih-i Buhârî.

— Evet. Evet, fakat bu boynuzlar çok ama çok küçüktür. Boynuzlarımız insanların resimlerde çizdikleri gibi asla uzun değildir.

— Peki iblisin (şeytanın) boynuzları küçük mü, büyük mü?

— İblisin boynuzları kendi hacmine uygun olarak epeyce büyüktür. O ilk insandan günümüze kadar gelebilmiştir. Fakat biz cinlerin cisimleri zayıftır. Tıpkı sizin vücutlarınız gibi bizim de vücudunuz asırların geçmesiyle ihtiyarlıyor.

Ona dedim ki:

— Sizin ten renginiz nasıldır?

— Sizin ten (cilt) renkleriniz gibi farklı farklıdır. Fakat genellikle bizim çoğumuz esmer ciltlidir. Çünkü bizim cildimiz incedir ve etimize doğrudan yapışıktır. Tıpkı sizin ciltlerinizin etinize yapışık olduğu gibi. Cildimiz mandanın cilt rengine yakınlık arzeder, ancak hafif tüylüdür. (Tüyü azdır). Tamamen sizin vücut kıllarınız gibi. Bazı cinlerin saçı sıktır. Cinlerin bazısı beyaz tenlidir.[24] Bazıları kırmızı tenlidir. Ve

---

[24]Ebû Davud, Edeb kitabının 5. cildinin 415. sayfasında İbni Mes'ud (r.a.)'dan şöyle rivâyet eder: "Bütün yılanları öldürünüz. Ancak beyaz cine dokunmayınız. Sanki o gümüş beyazı gibi parlar." Müslüman cin beyaz yılan kılığına girebilir. Hareketinin çavaşlığından dolayı hadîs-i şerifte cin, gümüş kılıca ve kabuğu soyulmuş dala benzetilmiştir.

Münzirî bu rivâyet üzerine yapmış olduğu yorumda şöyle der: "Bu, munkatı' bir hadîstir. Çünkü İbrahim (râvî) bu hadîsi, İbni Mesud'dan bizzat dinlememiştir. Münzirî'nin bu yorumuna saygı duyuyoruz. Bu rivâyetin yorumuna göre, cinler beyaz yılan suretine girmezler, mânası çıkmaktadır. Ancak Müslüman

diğer renklerde de cinler bulunmaktadır. Allah çok yücedir.

Ona dedim ki:

— Siz elbise giyiyor musunuz?

— Evet. Evet, çok çeşitli ve güzel elbiseler giyeriz. Hanım cinler kendilerine uygun elbiseler giyerler. Müslüman hanım cinler haşmetli ve Allah'ın âyetinde belirttiği gibi örtülüdür. "Örtülerini yakaları üzerine salsınlar." Ben örtünürken peçe takılmasını tercih ediyor ve bunu destekliyorum. Âyetin ruhuna uygun olan da budur. Erkek cinler kendilerine münasip elbiseler giyerler. Çoğu abaye türü elbiseleri tercih eder. Cinlerin büyük bir kısmı kırmızı ve mavi renkleri severler. Bu ikisinden de daha ziyade siyahî renkleri severler.

Ona dedim ki:

— Senin şu anda benimle konuştuğun dilin gerçek (etten) bir dil mi, yoksa siz bizim bilmediğimiz bir keyfiyette mi konuşuyorsunuz?

— Hayır. Bizim dilimiz mecâzî bir dil değildir. Sizin diliniz gibi etten bir dildir. Ancak dilimiz çok

---

cin Mustafa Kençur bu rivâyetin doğru olduğunu bana bildirdi. Çünkü Mustafa, bir cindi ve onları iyi tanıyordu. Keşke bu rivâyetin doğru olduğunu söylerken gözlerinin parıltısını görseydiniz. Bana şöyle diyordu: "Bu tip yılanları öldürmeyiniz. Onu uyarın, inşaallah o hemen gizlenecektir." Şâyet Mustafa Kençur'u duysaydınız rivâyetin sıhhatini anlardınız. Çünkü göz hareketleri bizde olduğu gibi cinlerde de bazı mâna ve anlamlar taşımaktadır. Gözün hareketleri haberin doğruluğuna ve yanlışlığına bir delil teşkil etmektedir. Mustafa'nın gözlerinin parlaması işte bu haberi doğruluğuna işaret etmektedir.

küçüktür. Vücudumuza uygunluk arzeder. Çünkü vücudumuz daha önce söylediğim gibi küçük hacimlidir. Kısacası tüm organlarımız sizinle aynıdır.

— Sizin dişleriniz var mı?

— Evet. Fakat dişlerimiz biraz uzun ya da büyük sayılır. Yani sizin diş büyüklüğünüzün vücud büyüklüğüne nisbeti gibi değildir. Vücudumuza oranla dişlerimiz uzun ve büyüktür.

— Bütün bu maddî özelliklerinize rağmen biz sizi göremiyoruz öyle mi?

— Evet. Bu çok normal. Çünkü aslımız ateş, cismimiz de havai ve şeffaf. Fakat bazı durumlarda bizi görmeniz mümkün olabilir.

— Hangi durumlarda sizi görebiliriz?

— Maddî ve mücessem bir şekle girdiğimizde.[25] Sihir esnasında ya da sihir ve büyü suyundan içerken.

---

[25]Eterin maddeye dönüşmesi imkânsız değildir. Modern ilim bunu ispatlamaktadır. A.S. Eadington: "Maddî Âlemin Tabiatı" adlı kitabında şöyle der: "Eter, bir madde türü olmadığı halde kendisini, mahiyetine vâkıf olamadığımız birtakım kıvrımlar ve halkalanmalar vasıtasıyla maddeye dönüştürebilir. İşte bir ağırlığı ve ebadı olmayan bu şey, bazı parçalarının diğer parçaları ile birleşmesi sonucu tartılması mümkün bir maddeye tahavvül eder."

Bu tespit, aynen cinler âlemine de uygunluk arzeder. Çünkü cinler de elle tutulur, gözle görülür bir şekle girme gücüne ve istidadına sahiptir.

Yahut cinnin kendi isteğiyle gerekli şartlar meydana geldiğinde yine bizi görmek mümkündür.[26]

— Siz ayaklarınıza ne giyiyorsunuz? Yalın ayak mı dolaşıyorsunuz, yoksa ayakkabı ve çizme gibi bir şey mi kullanıyorsunuz?

— Evet. Evet, biz ayakkabı giyiyoruz. Ancak Müslüman cinlerle şeytanın ayakkabı giyiş tarzı aynı değildir.

— Peki fark nedir?

— Şeytan sol ayağına yalnız bir ayakkabı giyer.[27] Sağ ayağına bir şey giymez.

---

[26]İnşaallah ayrıntılı olarak yeri geldiğinde bu meseleyi inceleyeceğiz. Şuna dikkat çekmek istiyorum ki, insanların her hâl ü kârda cinleri görememeleri, Cenâbı Hakk'ın bize olan rahmetinin delilleridir. Şâyet istediğimiz an onları görebilseydik, yokluktan varlığa geçen bütün ışınları da görürdük ve bu ışınlar bizi rahatsız ederdi. Cinler âleminden gelen rahatsız edici kokuları, hattâ onların ağız kokularını dahi duyumlardık. Ve her taraftan gelen telsiz (ses) dalgalarını işitirdik. Dünya bize bütün genişliğiyle dar gelir ve bu öldürücü ses ve kokulara tahammül edemezdik. Kâinatta öyle ışınlar vardır ki, canlı varlıkları bile öldürür, sert maddeleri kolaylıkla yakar, kül eder.

[27]Harbü'l-Kirmanî, Ebû Hüreyre (r.a.)'ın Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den rivâyet ettiği hadîs-i şerîfi kitabında zikretmiştir. Hadîs şöyledir: "Sizden biriniz tek ayakkabıyla yürümesin. Çünkü şeytan tek ayakkabı üzerinde yürür." (Bak. Suyutî, Lâkâtü'l-Mercân fî Ahkâmi'l-Cân.) Cinnî Mustafa Kençur, bu meseleyi bizzat tasdik etti. Sahîh-i Müslim'de Hazreti Peygamber (s.a.v.)'in ikinci ayakkabı delindiğinde tamir edilinceye kadar tek ayakkabı üzerinde yürümekten nehyettiğine dair sahih bir rivâyet mevcuttur.

— Peki Müslüman cin tek ayakkabı mı giyer?

— Hayır. Allah'a hamdolsun ben iki ayakkabı ullanıyorum.

— Peki siz ayakkabıları hangi maddeden imal diyorsunuz?

— Papirüs yaprağından (hasır otundan).

— Papirüs mü? Yani eski Firavunların üzerine azı yazdıkları, bildiğimiz papirüs kâğıdı mı? Ya da u bizim bilmediğimiz ancak sizin ürettiğiniz, bizce örülmeyen bir tür papirüs mü?

— Hayır, o sizin bildiğiniz papirüs. Ancak bizim ünyemize uygun olarak o incelik arzeder ve aya-ımıza giydiğimiz andan itibaren sizin tarafınızdan örülmez.

ESAS OLAN CİNLERİN GÖRÜLMEMESİDİR

Allah (c.c.) buyuruyor ki:

"Ey insanoğulları! Şeytan, ayıp yerlerini kendi-erine göstermek için elbiselerini soyarak ananızı-abanızı cennetten çıkardığı gibi sizi de şaşırtmasın. izin onları görmediğiniz yerlerden o ve taraftarları izi görürler. Biz şeytanları, inanmayanlara dost ılarız." (A'râf Sûresi, âyet: 27)

İmam-ı Kurtubî, bu âyet-i kerîmeyi şu şekilde efsir eder:

"Bazı âlimler, bu konuda şöyle görüş beyan derler: Âyet-i kerîmeden çıkardığımız delil, cinlerin nsanlar tarafından görülemeyeceği hususudur. Çünkü

"Sizin onları görmediğiniz yerlerden" buyurulmaktadır. Bir kısım âlimler de, cinlerin görülmelerini beyan ederken, şâyet Allahü Teâlâ onların insanlar tarafından görülmelerini murad ederse, cisimlerini açığa vurur, insanlar da onları görür, görüşünü savundular.

Nuhas şöyle der:

"Sizin onları görmediğiniz yerlerden" âyeti, şuna delâlet eder: Cinler, peygamberler devrinden başka bir devirde insanlar tarafından görülmezler. Onların, peygamberler zamanında görülmelerinin nedeni, peygamberlerin nübüvvetini tasdik içindir. Çünkü Allahü Teâlâ Hazretleri, onları (cinleri) bizim tarafı-mızdan görülmeyecek tarzda yaratmıştır. Ancak onları gerçek suret ve şekillerinden, maddî bir şekle büründükleri zaman görebiliriz. Bu da peygamber zamanında gerçekleşir ve mucize diye nitelenir."

Kuşeyrî şöyle der:

"Bugün normal olarak insanlar, şeytanları göremez. Allah'ın bu hususta sünneti ve âdeti bu şekilde tecelli etmiştir. Rivâyet olunur ki: "Şeytan, âdemoğlunun damarlarında kanın dolaştığı gibi dolaşır."[28]

Beyhakî, Şâfiî'nin menâkıbinde Rebî'ye isnad olunan bir rivâyette İmamı Şâfiî'nin şöyle dediğini rivâyet eder:

---

[28]Kurtubî Tefsiri, Darü'ş-Şa'b baskısı, sh. 2622.

"Her kim cinni gördüğünü iddia etse, onun ahitliğini kabul etmez, iptal ederiz. Ancak peygamberler böyle bir iddiada bulunabilir."[29]

İbni Hazm Zahirî de, İmamı Şâfiî ile aynı görüştedir:

"Cinler bizi görürler, ancak biz onları göremeyiz. Çünkü âyet-i kerîmede Allah (c.c.): **"Sizin onları örmediğiniz yerlerden o** (şeytan) **ve taraftarları sizi örürler."** (A'râf Sûresi, âyet: 27) buyurmaktadır.

Allahü Teâlâ Hazretleri onları göremeyeceğimize dair haber verdiği halde onları gördüğünü iddia den yalancıdır, onları görmek ancak bir mucize ile olur. Bu da peygamberlere has bir olaydır. Hazreti Peygamber (s.a.v.) mescidde namazını kesmek isteyen şeytanı görmüştür."[30]

---

[29]İbni Hacer, bu rivâyeti Buhârî'nin Fethü'l-Bâri isimli şerhinde zikretmiştir. 6. Cüz, sh. 396.

[30]Muhammed İbni Hazm ez-Zâhirî, el-Fisâl fil Milel vel Ehvâ ven Nihal, 5. Cüz, sh. 12.

İBNİ KENÇUR BU MESELEYİ AÇIKLIYOR[31]

Mustafa Kençur'a dedim ki:

— Sen cinleri görme meselesine nasıl bakıyorsun? Bir insan cin görebilir mi?

— Size göre ben cin gördüm, diyen bir kimsenin şehadeti kabul edilmiyor ve reddediliyor.

— Evet. Bu İmamı Şâfiî'nin sözüdür.[32]

— Evet. Evet, Allahü Teâlâ Hazretlerinin âyette belirttiği gibi, cinleri görememe hususu onların asıl suretlerinde ve Cenâbı Hakk'ın onları yarattığı şekillerde oldukları zaman geçerlidir. Asıl suretimizde görünmememiz de normaldir. Çünkü biz ayrı bir âlemiz.

---

[31]İbni Hacer Askalânî der ki: "Kadı Ebû Bekr Bakıllânî der: Bazı Mutezile mezhebine mensup kişiler, cinlerin basit, ince cisimleri olduğunu kabul eder. Bize göre de bu, şâyet delil varsa doğrudur. Ebû Ya'lâ b. Ferra, cinlerin cisimleri olduğunu, onların ince ya da kesif (yoğun) bir yapıya sahip olduklarını söyler. Mutezile ise yalnız şeffaf varlıklar olduğunu söylemektedir. Onları şeffaf oldukları için göremediğimiz doğru değildir. Çünkü şeffaflık görünmeye ve görmeye engel teşkil etmez. Çok kesif ve yoğun maddeler bile Allah, bizde görme özelliği yaratmadığı zaman idrak edilemez.

[32]İbni Hacer, İmamı Şâfiî'nin sözünü şu şekilde yorumlar: "İmamı Şâfiî'nin bu sözü, şehadeti kabul etmeme meselesi, cinleri asıl suretlerinde gördüğünü iddia eden kişi için geçerlidir. Ama bir kişi çeşitli canlı şekillerine giren bir şeyi (cini) gördüğünü iddia etse, onun şahitliğine bir halel gelmez.

Cenâbı Hakk biz cinlerin, insanlar tarafından görülmemesini, işitilmemesini ve dokunulmamasını takdir etmiştir. Âyet-i kerîmede bu âlemin hususî güç ve kabiliyetinden haber verilmiştir. Cinler insanlar tarafından görülmeden onlara vesvese verebilir, insanlar arasına karışabilir. Fakat bazı istisnaî durumlarda insanlar cinleri görebilir.

— Peki bu istisnaî durumlar sana göre ne olabilir?

— Daha önce de söyledim. Görünen maddî bir surete girmekle, sihir halinde ve büyü suyundan içildiğinde bizleri görmek mümkündür. Ya da cinni kendi bizzat görülmek istediğinde uygun şartlarında bulunmasıyla yine cinler insanlar tarafından görülebilir.[33]

Ona dedim ki:

— Acaba tüm bu istisnaî durum, hal ve şartları, mümkünse biraz daha aydınlatabilir misin? Okuyucu daha fazla aydınlansın. Bilenlerin ilmi artsın, bilmeyenler öğrensin.

— Bence problem yok.

---

[33]Mustafa Kençur'un sözünü İmamı Şevkanî'nin sözleri teyid etmektedir: "Bazı ehl-i ilim "Sizin onları görmediğiniz yönden o (şeytan) ve taraftarları sizi görür." Âyetinden yola çıkarak şeytanların görülemeyeceğine hükmetmiştir. Âyette bu hususa delâlet eden bir durum sözkonusu değildir. Âyette iblis bizi gördüğü anda bizim onu göremediğimize delil vardır. Kastedilen de budur, bizim onu ve avanelerini ebediyyen göremeyeceğimize işaret edilmemiştir." Fethü'l-Kadir Tefsiri'ne bakınız, Halebî baskısı, c. 2, sh. 197.

ŞEKLE GİRDİKLERİ ZAMAN CİNLERİN GÖRÜLMESİ

Mustafa Kençur sözüne devam etti ve şöyle dedi:

— Allah Sübhanehû ve Teâlâ Hazretleri, biz cinlere istediğimiz şekil ve suretlere girme gücü ve kabiliyeti bahşetti. Enfâl Sûresi'nin şu âyetini bir oku: **"Şeytan onlara işlediklerini güzel gösterdi ve: "Bugün insanlardan sizi yenecek kimse yoktur. Doğrusu ben de size yardımcıyım" dedi. İki ordu karşılaşınca da geri dönüp: "Benim sizinle ilgim yok, doğrusu sizin görmediğinizi ben görüyorum ve şüphesiz Allah'tan korkuyorum. Allah'ın azabı şiddetlidir" dedi."** (Enfâl Sûresi, âyet: 48)

Kitaplarla dolu kütüphaneme doğru gözlerini dikti ve söylendi: Yanında bulunan tefsir kitaplarından biriyle âyetin tefsirini bana oku.

Ona dedim ki:

— Şu İbni Kesir'in tefsiri, şu da Kurtubî tefsiri. Kurtubî tefsirini elime alınca, bana "Oku!" dedi. Kurtubî'den âyet-i kerîmenin tefsirini bulup okumaya başladım. "Bedir Savaşı yapıldığı gün şeytan, Mekkeli müşriklere Sürâka b. Mâlik b. Cu'şem'in suretinde göründü. Bu adam Bekir b. Kinâne oğullarındandı. Kureyş, bu kabilenin kendilerini avlamasından devamlı korkardı. Çünkü Kureyşliler bu kabileden bir adam öldürmüşlerdi. Şeytan, onlara Sürâka b. Mâlik şeklinde göründü ve âyette işaret edilen sözleri Kureyş'e sarfetti. Dahhâk şöyle der: "Bedir günü

şeytan, müşriklere bayrağı ve orduları ile geldi ve Kureyş'in kalbine, asla yenilmeyeceklerini, çünkü uğruna savaştıkları dinin atalarının dini olduğu fikrini onlara fısıldadı." İbni Abbas Hazretleri bu konuda şöyle der: "Allahü Teâlâ, Peygamberi Hazreti Muhammed (s.a.v.)'i ve mü'minleri 1000 adet melekle destekledi. Bu meleklerin 500 tanesinin başında Cebrail, diğer 500'ünün başında da Mikâil bulunuyordu. Her ikisi de mü'minleri sağdan ve soldan (iki taraftan) desteklemişlerdi.

İblis, şeytanlardan müteşekkil ordusuyla Müdlic oğullarının şekillerine girerek yanlarında sancaklar olduğu halde geldi. İblis (şeytan) Sürâka b. Mâlik b. Cü'şem kılığına girmişti. Şeytan müşriklere şöyle dedi: "Bugün size hiçbir insan topluluğu galip gelemeyecektir. Ben size komşuyum (yardımcıyım)." İki taraf (mü'min ve müşrikler) karşı karşıya gelince, Ebû Cehil: "Allah'ım! Hangi taraf haktan yana ise sen ona yardım et" dedi. Hazreti Peygamber (s.a.v.) elini dua için Allah'a kaldırarak: "Bu bir avuç mü'mini helâk edersen, yeryüzünde asla sana ibâdet edilmez" dedi. Cebrail (a.s.) Hazreti Peygamber'e: "Bir avuç toprak al" dedi. Hazreti Peygamber de yerden bir avuç toprak alıp müşriklerin yüzlerine doğru savurdu.

Hiçbir müşrik yoktur ki, bu atılan toprak onun gözlerine, ağzına ve boğazına kaçmasın. Müşrikler bozguna uğradı ve arkalarını dönüp kaçtılar. Cebrail (a.s.) İblis'in üzerine doğru yürüyünce İblis elinden tutmakta olduğu müşrikten sıyrılıp ordusu ile birlikte kaçmaya başladı. Müşrik ona dedi ki: "Ey Sürâka! Sen bize, ben sizin komşunuzum demedin mi? Şimdi

neden kaçıyorsun?" İblis ona: "Ben sizden uzağım. Ben sizin görmediklerinizi görüyorum" dedi. Aynı açıklamayı hem Beyhakî, hem diğer müfessirler aynen zikretmişlerdir.[34]

Mustafa Kençur:

— İşte bu, cinlerden olan iblisin, şeklini ve sesini iyi bildiği bir adamın suretine girdiğine bir delildir. Hattâ iblis, müşrik bir insanın elinden tutup ona yardım etme hususunda söz bile vermiştir.

Sahîhi Müslim'de yılan suretine giren cinni ile ilgili bir rivâyet bulunmaktadır.

Mustafa Kençur'un bu açıklamasından sonra Sahihi Müslim'i aldım, ilgili (konuyla) hadîsi şerifi bulup okumaya başladım:

"...Ebû Saib, Ebu Said el-Hudrî'yi evinde ziyaret etti. Ebû Saib: "Ebû Said el-Hudrî odadan içeri girdiğimde namaz kılıyordu. Namazını bitirmesi için oturup beklemeye başladım. Evin bir tarafında bulunan hurma dallarında bir hareketlenme oldu. O tarafa doğru yöneldim. Bir de ne göreyim! Orada hurma

---

[34]Kurtubî Tefsiri, Darü'ş-Şa'b baskısı, sh. 2865.

Bu hâdise, iblisin şekle girip gözükme meselesi ilk defa cereyan eden bir hâdise değildir. Daha önce, İblis, Necd kabilesinden bir adamın şekline girip hicretten önce Mekke'de (Dârü'n-Nedve'de) müşriklerin toplantısına katılmıştır. Müşrikler, Hazreti Peygamber'i nasıl ortadan kaldıracaklarını planlıyorlardı. İblis onlara şöyle akıl verdi: "Her kabileden bir delikanlı seçin. Bunlar aynı anda Muhammed'e vursunlar. Böylece Muhammed'in kanı bütün kabilelere dağılmış olur. Kureyş de tüm kabilelerle baş edemez. Denildi ki, bu görüşü ortaya atan Ebû Cehil idi. İblis, "bu adamın dediği en isabetli görüştür" diyerek onu destekledi. (Sîretü İbni Hişam)

dallarının arasında bir yılan var. Onu öldürmek için üzerine atıldım. Fakat Ebû Said oturmam için bana işaret etti. Ben de oturdum. Yılan çekilip gidince bana evdeki bir odayı gösterdi. "Bu odayı görüyor musun?" dedi. Ona "Evet" dedim. Bu odada bir zamanlar henüz yeni damat olmuş bir delikanlı vardı. Biz Hazreti Peygamber (s.a.v.) ile birlikte (savaşa hazırlık olarak) hendek kazıyorduk. Bu genç gün ortalarında Hazreti Peygamber'den izin alır, ailesinin yanına gelirdi.

Bir gün yine izin istedi. Hazreti Peygamber (s.a.v.) ona: "Silahını üzerine al, çünkü başına kötü bir iş gelmesinden korkuyorum" dedi. Genç, silahını aldı ve evine döndü. Hanımı iki kapı arasında ayakta duruyordu. Hanımını kıskandı ve ona doğru mızrağıyla yürüdü. Hanımı korkup ona dedi ki: "Mızrağını kendine çek, eve gir de bak, benim dışarı çıkmama ne sebep olmuş." Delikanlı içeri girdiğinde yatağın üzerine kıvrılmış yatan iri bir yılanla karşılaştı. Mızrağı ile ona hücum edip mızrağını ona isabet ettirdi. Yılan da (yılan şekline girmiş cin) gencin üzerine atıldı. Gencin mi, yılanın mı, önce öldüğü bilinmemektedir. Allah'ın Rasulü'nün huzuruna varıp durumu anlattık ve ona dedik ki: "Allah'a dua edin de arkadaşımızı diriltsin." Bize: "Arkadaşınız için Allah'tan af dileyin ve gidin onu defnedin" dedi ve ekledi: "Medine'de birtakım cinler Müslüman oldu. Siz onları (herhangi bir şekle girdikleri vakit) gördüğünüzde üç gün mühlet veriniz. Şâyet bu müddet içerisinde (şekle girmeye devam

edip) **çekip gitmezlerse onları öldürün. Çünkü o şeytandır.**"[35]

Mustafa Kençur bana şöyle dedi:

— Şâyet o genç, yılanı bulunduğu yerde öldürdükten ve bundan iyice emin olduktan sonra dışarı çıksaydı kendisine, belki de o yılan bir kötülük edemeyecekti. Ama onun eceli de bu şekilde imiş. Bunda ders ve ibretler mevcuttur. Ne olursa olsun bu Muhammedî hadîsi şerif, cinlerin çeşitli şekillere girebileceklerine bir delil teşkil etmektedir. Cinler

---

[35]Sahih-i Müslim, Kitâbü Katlil Hayyât ve Ğayruhâ; İmam-ı Mâlik, Muvatta, Kitâbü'l-İsti'zan.

İmam-ı Nevevî, Müslim'in şerhinde şöyle der: "Mâzirî der ki: Hazreti Peygamber (s.a.v.) şehrinin (Medine-i Münevvere) yılanlarını, onları uyarmadan ve mühlet vermeksizin öldürmemeliyiz. Şâyet kişi, bu yılanları (çünkü mü'min cin olabilir) uyardığı halde ayrılıp gitmezlerse o zaman öldürebilir. Medine-i Münevvere'nin dışındaki bütün yerlerde uyarmaksızın ve mühlet vermeksizin yılanları öldürmek menduptur. Çünkü hadîs-i şeriflerin umumu buna işaret etmektedir. Bir kısım âlimler: "Onlara üç gün mühlet verin, onları hemen öldürmeyin" sözünün, sadece Medine için olmayıp, taşradaki evleri de kapsadığı görüşündedirler. Evlerin dışında görülen yılanlar mühlet ve uyarı olmaksızın da öldürülebilir. Kâdî şöyle der: "Bazı alimler der ki, yılanları, mutlak olarak öldürme emri, ev cinlerini (yılan) öldürmekten nehyetmekle, bu mutlaklığı hususileştirmiş, bunların dışındakileri öldürmeye cevaz vermiştir. Kısa kuyruklu habis (pis) ev yılanları da öldürülebilirler. Cinleri ikaz ve onlara mühlet verme şu şekilde olur: Hazreti Peygamber (s.a.v.) onları şöyle uyardı: "Size, Süleyman b. Davud'a insanları incitmemek üzere verdi-ğiniz sözü hatırlatırım."

istedikleri her türlü şekil ve kılığa rahatlıkla girebilirler.

Ona dedim ki:

— Güzel, cinlerin istedikleri şekle girebilme kabiliyet ve yeteneklerine sonra döneriz. Çünkü senden bu hususta bazı açıklamalar isteyeceğim. Şimdi istersen ikinci meseleden ya da sizi görmenin mümkün olduğu ikinci durumdan söz edelim. Demiştin ki, sihir ve büyü esnasında ya da sihir ve büyü suyundan içildiği zaman cinleri görmek mümkündür.

— Evet. Bu durumlarda bizi görmek gâyet kolaydır.

— Bu mesele biraz daha aydınlatılmaya muhtaç.

— Evet. Allah'ın izniyle sana birtakım konuları daha bir açacağım. Bu bilgiler, insanlar tarafından kaleme alınmamış bilgilerdir. Ancak çok müstesna insanlar (ki bunlar da çok azdır) bu konularda bilgi sahibidir.

— Allah seni mükâfatlandırsın. Bildiklerini bana anlat. Çünkü Allahü Teâlâ, **"Size ilimden çok azı verildi"** (İsrâ Sûresi, âyet: 85) buyurmaktadır.

CİNLERİN BÜYÜ SUYUNDAN İÇİLİRKEN VEYA BÜYÜ ESNASINDA GÖRÜLMESİ

Mustafa Kençur:

— Genel kural cinlerin görülmemesidir. Cinlerin büyü halinde ve büyü suyundan içilirken görülmesi istisnaî bir durumdur. Siz insanların bu durumlarda cini aslî şeklinde görebilmesi doğrusu çok tuhaf ve ilginç bir şeydir.

— Nasıl yani?

— Açıklayacağım. Fakat daima Hazreti Muhammed (s.a.v.)'in şu mübarek sözünü hatırla: **"Kim büyü yaparsa küfre girmiş olur."**

— Evet. Allah'ın Rasûlü doğru söylemiştir.

Mustafa Kençur:

— Bazı insanlar kendini şeytana satarlar. Bu tip insanlar sihir yapmak suretiyle insanlar üzerine hegamonya kurup onlara hükmetmek isterler. Bu tahakkümü, büyü yoluyla adamın hayatını mahvetmek, ticaretini kesada uğratmak, hanımı ile arasını açmak, adamın fikrini dağıtmak suretiyle onu huzursuz edip uyutmamakla gerçekleştirirler. Bazı büyücüler, üzerine şeytanî cümleler ve kelimeler okunmuş sihir ve büyü suyunu kurbanlarına içirmeyi başarır. İçirilen bu su, kurbanın vücudunda dolaşmaya başlar. Ve tüm şeytanları mıknatıs kuyusu haline gelen bedene doğru çeker. Büyülenen ve bir kurban durumunda olan bu insan, kalecisi olmayan kale gibidir. (Futbol kalecisi).

Şeytanlar bu savunmasız kaleye istedikleri gibi girip çıkarlar.[36]

---

[36]Büyünün insana tesir etmesinin sebebi, insanın hayatında önemli rol oynayan iki sıvı ile alâkalıdır. İnsan için hayatî önem taşıyan bu iki sıvı kan ve sudur. İnsanın dinçliğini hareketini ve sekenatının dengesini, yine bu hayatî sıvılar oluşturur. İnsanın sıhhati, aklı, kuvveti ve sair özellikleri bu hayatî sıvıların normal seyrinde yürümesine bağlıdır. Çünkü bu iki sıvının oranı artmaya ve azalmaya müsaittir.

Kanın ve suyun kimyevî unsurlarının artması veya eksilmesi, işlevlerini yerine getirememesi demek olur ki, kişinin iç bünyesinin nizamını sarsar, her şey alt üst olur. Hayat felce uğrar. Her türlü hastalık zuhur etmeye başlar. Bu dengesizlikleri kişinin tüm tasarrufatının bozulması takip eder. Şâyet bu iki sıvıdan birinin hareketi tamamen durursa, işte o zaman kişi ölümle yüz yüze gelir. İşte bunun sonucu olarak ishal olan birine doktorlar su oranını yükseltmek için bol bol su ve benzeri meşrubat içmeyi tavsiye ederler. Aşırı kan kaybolduğu vakitlerde de yine aynı hassasiyeti göstererek hastalarına kan nakli yaparlar. Şeytan, kendisine verilen ilim ve dirâyet sayesinde bu iki sıvıya neyin fayda verip, neyin zarar verdiğini çok kolaylıkla kestirebilir. Bizi çepeçevre kuşatan mıknatıs-lanma ve elektriklenmeyi kullanarak, şeytan bu iki sıvıya ya da birine çok rahatlıkla tesir ederek kişiye birtakım zararlar verebilir. Bizde varolan bu cazibe ye mıknatıslanma özelliği inkâr edilemez bir gerçektir. Bu özellik, bazılarında oldukça fazla, bazılarında daha az, bazı kimselerde de hiç görülmemektedir. Bazı insanlar belirli şeylerden hoşlandıkları halde, bazıları aynı şeylerden hiç hoşlanmaz. Siz yılın bazı mevsimlerini çok sevdiğiniz halde, diğerleri bundan hiç hoşlanmaz veya sizin hoşlandığınız bazı yiyecek ve içeceklerden bir diğeri hiç hoşlanmaz. Bazen siz, daha önce onu hiç tanımadığınız halde gördüğünüz bir insana hemen içiniz ısınır. Bir diğerinden de hiçbir sebep yokken nefret edersiniz. İşte tüm bunların sebebi insandaki cazibe ve

mıknatıslık özelliği ve elektriklenmedir. Bu özellik bazen olumluluk, bazen de olumsuzluk arzeder. İşte bundan dolayı büyücü, bir kimseyi başkasına karşı büyülemek istediğinde onun şahsiyet özelliğini taşıyan bir parça, bir cüzünü elde eder. Sonra ele geçirdiği bu küçük şahsiyet ve hüviyet özelliği sayesinde o kişinin tüm şahsiyetini etkisi altına alır. Sihrin bir kişiye tesir etme teorisi iki önemli âmile dayandırılmaktadır:

a) Her fiilin bir faili olması gerekir. Fiilin sonucu, miktarı ve keyfiyeti fiilin türüne, failin sıfatına ve fiilde kullanılan vesile ve vasıtalara bağlıdır. Mesela Zeyd, Emir'i dövmek istese Zeyd'in Emir'e vurması icap eder. Dövmek yerine tutup onu öpmesi dövme niyeti ve iradesi ile çelişir. Ve bu dövme işini de ya eli, ya ayağı ya da herhangi bir alet ile gerçekleştirmesi gerekir. Dövme işinin izi ve eseri Zeyd'in dövme kuvvetine bağlıdır. Zeyd'in dayak atma vasıtası (aleti) de önemli rol oynar. Dayak darbelerinin Emir'in hangi bölgelerine indiği de çok önemlidir. Bu dövme işi ve dövme sonucu elde edilmek istenen neticeler, Zeyd'in Emir'i akşam yemeğine davet edip ona bir buket gül takdim etmesiyle de cereyan edemez. Yine aynı şekilde Zeyd, Emir'den on cüneyh (Mısır para birimi) borç istese, Emir de ona beş cüneyh verse, Zeyd ihtiyaçlarının ancak yarısını karşılayabilir.

b) İnsan vücudunun her bir parçası ya da onun kullandığı eşyalar; ister bu eşyalar ona bitişik (elbise gibi) ister ayrı olsun, insan hüviyet ve şahsiyetinin bir parça karakteristik özelliğini taşır. Mesela New York'ta bir berberde traş oldunuz. Sizin bu traş edilen saçınız ister Kahire'de, ister Merih gezegeninde olsun artık o sizden bir parçadır. Tamamen yok oluncaya kadar da sizin vücudunuzdan bir parça olmaya devam edecektir. Bu hakikat inkâr edilemeyecek bir husustur. Yine aynı şekilde siz muhtaç bir insana elbisenizi hediye ettiğinizde, bu elbise ister küçük olsun, ister büyük olsun, sizin karakter ve şahsiyet özelliğinizi taşımaya devam edecektir. Hediye etmiş olduğunuz bu elbiseyi, bir başkası giyse bile yine de sizin karakter ve şahsiyet özelliğinizi taşımaya devam edecektir. Bunu şu şekilde

Ona dedim ki:

— Şeytanlar onun bedenine nasıl girer?

— Büyü suyunun olağanüstü bir çekiciliği vardır. Şeytanları davet eder. Şeytanlar yemeğe davet ediliyormuşcasına bu çağrıya icabet ederler.

— Anladım. Fakat bana söyler misin, şeytanlar bu insana hangi organlardan nüfuz ederler?

— Genellikle anüs ve vajinadan. Bazısı da iyice yıkanmamış ve fırçalanmamış ağızdan nüfuz etmeyi tercih eder. Gözden girmeleri de mümkündür. Fakat şeytanlar daima kötü kokulu mıntıkalardan nüfuz etmeyi severler. İşte bu sebeple anüs ve vajinayı tercih etmek onlara hoş gelir.

---

ispatlayabiliriz: Elbiselerin her parçası ister eski giyilmiş elbise ister hâlâ giyilen bir gömlek olsun, rengini ve tüm ayrıntılarını beğenerek almış olduğunuz kendi mizacınıza uygun olan, pislenmekten ve kirlenmekten itina ile koruduğunuz bu elbise sizin tüm zevklerinizi ve karakteristik özelliklerinizi taşır. Elbisenizle öyle bütünleşirsiniz ki, artık insanlar o elbiseyi nerede görseler siz akıllarına gelirsiniz. Artık bu elbisenizi bir başkasına verseniz veya onu hiç kimseye vermeden kaldırıp atsanız, karakteristik özellikleriniz elbisede muhafaza olmaya devam edecektir. Sizin isminiz ve fotoğrafınız da yine sizin hüviyetinizi temsil eder. İşte bu yüzden büyücü, büyüsünde başarılı olmak için bu tür eşyaları kullanır. Sizin ile ilgili herhangi bir eşyayı ve ipucunu ele geçirmekte çok ısrar eder. Çünkü bu ipucu sizi temsil etmektedir. Bu sebeple birçok insan elbiselerine çok dikkat eder. Traş edilen saçlarını oraya buraya atmazlar. Ele geçirilir, büyü yapılır düşüncesiyle kesilen tırnaklarını rastgele atmayıp, bir yere toplarlar. İşte büyücü, bu zikrettiğimiz iki âmili kullanarak tecrübesine ve gücüne göre ne tür bir sihir yapacağını tayin eder. (Kitâbü's-Sihr, M. Muhammed Cafer, sh. 43-45)

Cinniye dedim ki:

— Büyülenme halinde insanın cini görmesi nasıl mümkün olur?

— Bu, büyü suyunun tesiri ile olur. Çünkü bu su, insanın idrakine ve gözüne olağanüstü bir güç verir. İşte bu güç ve idrak, onun bizi (cinleri) görmesine sebep olur. Büyülenmiş insanın gözündeki ve duyu organlarındaki titreşmeler çok şiddetlidir. Normal insanlar bunu tahayyül edemezler. İşte büyülenmiş insanın vücut binasındaki bu titreşmeler ona, bizi görmesini sağlar. Ve bize de ona tesir etme imkanı ve kolaylığı verir.

— Bu meseleyi daha açık olarak izah etmek mümkün müdür?

— Sana bunu bir misalle açıklayacağım: Elinize bir taş alın ve bu taşı vargücünüzle havaya doğru atın. Taş, yoluna hızlı bir şekilde devam ederken uzaklaştıkça gözünüzden kaybolacaktır. Atmış olduğunuz taş, yerçekiminden etkilenip düşmeye başladığında ve taşı oluşturan zerrelerin hareketleri yavaşladığında taşı yeniden görmeye başlayacaksınız. Siz insanlar çok iyi biliyorsunuz ki, Cenâbı Hakk Azze ve Celle her mahlûkatı gerek insan olsun, gerek cin olsun, ister nebat (bitki), ister cansız maddeler olsun, bunların tümünü hareketi devamlı olan, bir araya getirilmiş zerrelerden yaratmıştır. Fakat bu hareketin hızı, atış

kuvvetine. atılan cismin kütlesine göre değişkenlik arzeder.[37]

---

[37]James Jeans, Etrafımızdaki Kâinat (The Universe Around Us) adlı harika kitabında aynı gerçeği vurgulamaktadır. Modern ilim de aynı hakikatı dile getirmektedir. James Jeans şöyle diyor: "Sonuçta bütün katı maddeler küçük zerreciklerden (atomlardan) oluşmaktadır. Zerrecikler de elektron ve protonlardan meydana gelmektedir. Zerrenin (atomun) bir muhiti (dış alanı) bulunmaktadır. Bu muhitin ortasında çekirdek (nucleus) vardır. Çekirdeğin etrafında yörüngeleri belli birtakım hafif cisimler dönmektedir. Bu hafif cisimler negatif elektrik yüklüdürler. Bunlara elektron diyoruz. Atomun çekirdeğini protonlar ve elektronlar oluşturur. Nötronlar elektrik yükü bakımından birbirine eşittir. Proton, elektronun 1840 katı ağırlığa sahiptir. Atomun ağırlığı kendisini oluşturan protonların ağırlığına bağlıdır. Mesela hidrojen gazı atomu bir elektron ihtiva eder. Helyum gazı ise iki elektron ihtiva etmektedir. Oksijen gazı sekiz elektrona sahiptir. Uranyumun 92 elektronu vardır. Tabiatta var olan en ağır atom, uranyumdur. Atomun özellikleri elektronlara dayanmaktadır. Her atomun etrafında dönen elektronların sayısı o atomun çekirdeğindeki protonların sayısına eşittir. Atomun çekirdeği birbirine bitişik pozitif yüklü elektrikten oluşur. Nötrleşmiş nötronlar, bu pozitif yüklü elektrikle beraber bulunmaktadır. Negatif yüklü elektronlar çekirdeğin etrafında belli bir yörünge takip ederek hızlı bir şekilde saniyede on binlerce mil kat edecek vaziyette dönmektedir. Atomun bütün elektrikleri boştur. (Birbirinden ayrıdır ve atomun bin milyon cüz'ünden bir cüz'ünü geçmeyen bir boşluğu doldururlar. Bu yüzden Sir Oliver der ki: Şâyet 80 kg bir insan cismini meydana getiren atomun bütün elektrikleri bir araya getirilerek sıkıştırılsa ve aralarında bir boşluk bırakılmasa, bu çok cüz'i bir milimetre mikap yeri kaplardı ve bu cismin geri kalan kısmı sadece boşluktur. Ve bu boşlukta elektrik ve

— Evet. Evet, sen şunu kastediyorsun. Allahü Teâlâ Hazretleri, sizi hızla hareket eden zerrelerden, biz insanları da yavaş hareketli varlıklar olarak yarattı. Fakat büyü suyu yavaş hareketli bu varlığı, zerrelerini harekete geçirmek suretiyle hızlandırdı. Ve bu hız sizin hız sınırınıza ulaştı. Böylelikle sizi olduğunuz gibi görme imkanına sahip oldular.

---

birbirini çeken mıknatıs çizgiler (hatlar) bulunmaktadır. İşte bu elektrikler kâinatı oluşturan ilk maddelerdir.

Kâinatta bulunan bütün canlılar, bitkiler, donuk maddeler, evet tüm bunlar ether denizinde yüzen elektriklerden ibarettir. Veya daha ince bir mânada tüm bunlar, çeşitli hızlarda süratle gidip gelen titreşme ve dalgalardan ibarettir."

Tabii olarak bu, fizik ve metafizik âlemi ya da gözümüzle idrak edemediğimiz cinler âlemi için de geçerlidir. Bu atomlar âleminin hızlı titreşimlerinin tabiatından söz ederek konuyu özetlemek istiyoruz. Modern ilmin de ispatladığı gibi Dr. Cames Arthur, "Ether Âlemi" ünvanlı kitabında şöyle demektedir: "Fizikî madde, iki sabit sınır (nokta) arasındaki titreşimlerden ibarettir. Maddî ilim, bu iki sabit noktayı tespit edebilmektedir. Fizik âlemini oluşturan bu titreşimlerin tümü yalnızca bir renkte, 34.000 ile 64.000 dalgaya sahiptir. Bu görülebilen tayfı, kırmızı altı ve mor ötesi ışık titreşimleri oluşturur. Şâyet bir renkteki dalga boyunu değil de saniyedeki titreşimin sürat miktarını ölçmek istersek şu hakikatla yüz yüze geliriz: Fizikî âlem saniyede 400 veya 750 milyar kez titreşir. Bu titreşim sayısı kâinattaki varlıkların birinden öbürüne değişkenlik gösterir. Varlıkları birbirinden ayıran tek özellik titreşim oranıdır."

Bundan öncesi bilinmiyor.

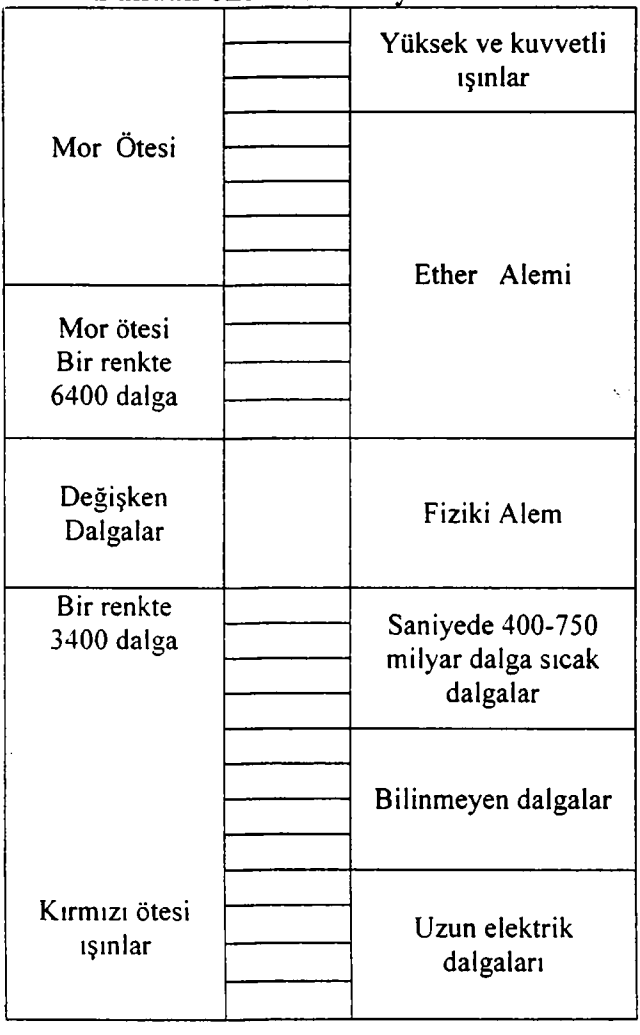

Biz sadece yüksek ve kuvvetli ışınları algılamaktayız. Böylece etrafımızdaki şeyler hakkında ne kadar az bir ilme sahip olduğumuz anlaşılmaktadır.

Bundan sonrası bilinmiyor.

Kainatın Titreşim (ışık dalgaları) Merdiveni (Ether Alemi) adlı kitaptan Dr. Cames Arthur, Arapçaya tercüme. Dr. Ahmet Fehmi Ebul Hayr.

Biz sadece yüksek ve kuvvetli ışınları algılamaktayız. Böylece etrafımızdaki şeyler hakkında ne kadar az bir ilme sahip olduğumuz anlaşılmaktadır.

Mustafa Kençur:

— Maşaallah, Allah size çok ilim ihsan etmiş. Bu çok isabetli bir yorum.

— Yani sen şunu kasdediyorsun: Sizler (cinler) bizim etrafımızda ve yaklaşık her yerde bulunmanıza rağmen bizler tarafından dokunulmuyor, işitilmiyor ve görülmüyorsunuz. Çünkü sizin etheriyet yapınız (şeffaf yapınız) oldukça fazla titreşime sahip.

— Evet. Bilakis bizim titreşim hızımız, sizin saniyedeki 186.000 mil ışık hızı ölçünüzden de fazladır. Sizler, basit bir taşı dahi havaya atıldığı zaman hızından dolayı bazen göremezsiniz veya tabancadan atılan kurşunu da hızından ötürü görebilmek yine sizce mümkün olmamaktadır. Havaya atılan taşı ve kurşunu bile göremezseniz, bizi görememeniz gâyet normaldir. Çünkü bizler, değil taş ve kurşun, sizin ölçünüze göre olan ışık hızından daha fazla bir hıza sahibiz. Sizin, bizi Cenâbı Hakk'ın, bizi yarattığı özel cin suretinde görmeniz ancak bize verilen hıza sahip olmanızla mümkündür. Büyü suyu işte bu gücü ve hızı temin edebilmektedir.[38]

---

[38]Mustafa Kençur tarafından verilen bu misal çok güzel bir misaldir. Bir araştırmacı doktor kardeşimizin sözü de Mustafa Kençur'un sözünü desteklemektedir. Fakat kardeşimiz kendisine

Ona dedim ki:

— Herhangi bir büyü suyu içmiş insan, cinleri görebilir mi?

---

gelen cini yanlışlıkla ruh diye isimlendirmiştir. Ve ruhların cesede ve dünyaya (âhiretten önce) dönüşüne inanmaya başlamıştır. Kendisine Allah'tan hidâyet diliyoruz. Keşke cinlerin şekle girme güç ve kudretinden haberdar olsaydı.

Dr. Rauf Âbid şöyle der: "Biz, uçağın paletleri (pervanesi) çalışmaya başladığında ve devrini süratle artırdığında pervaneyi gittikçe idrak edemez, bir müddet sonra hız nihad safhaya ulaştığında artık pervanenin aslî şeklini, pervane gözümüzün önünde olduğu halde müşâhede edemeyiz. Artık gözümüz pervaneyi takipten acze düşmüştür. Pervanenin hareketleri ve hızı yavaşlamaya başladığında gözlerimiz pervanenin paletlerini takip etme imkânını yeniden yakalar. Biz kendimizi hız bakımından cinler âlemi ile kıyaslayamayız. Önümüzdeki uçağın pervanesini takipten âciz olan gözlerimiz, elbette cinlerin hareketini takipten ve onları idrakten hayli uzaktır. Hattâ bu imkânsızdır. Beş duyu organımız bu ether âleminin (cin âlemi) titreşimlerini ve hareketlerini algılamaktan çok çok uzaktır. Ancak istisnaî durumlarda bu mümkün olabilmektedir. Beş duyu organını maddî ve etherî sahada büyük bir uğraşa ve çalışmaya tabi tutmak suretiyle bir taraftan madde yönünden, bu beş duyu organından birinin algılama gücünü (titreşim kabiliyetini) artırarak, diğer taraftan da (cinler âleminin) bu etherî âlemin titreşim ve hızını durdurmaya ve yavaşlatmaya çalışarak bu istisnaî imkânı yakalamak ve cinleri görmek mümkündür. Böylece velev ki, belli ölçüde ve sınırda da olsa, maddî cesette hapsolunmuş etherî şuuru idrakle maddî cesette hapsolunmamış diğer etherî şuuru idrak arasında bir benzerlik ve yakınlık kurulmuş olacaktır. (İnsan Ruhtur, Ceset Değildir) adlı kitaba bakınız. Dr. Rauf Âbid, cüz 2, sh.214. (İnsan, hem ruh, hem cesetten ibaret bir varlıktır. Mütercim)

— Hayır. Ancak kendisine hem büyü suyu içirilen, hem de buna ilâve olarak şeytan musallat edilen insan cinleri görebilir. Bunu şu mânada söylüyorum. Büyülü insanın vücuduna bir, iki veya daha fazla şeytan nüfuz eder. İnsanın şuuru yerine geldiğinde şeytanın ya da şeytanların, büyülü insanın vücudundan çıkışı ve şeytanların, önünde durmaları o insan tarafından idrak edilebilir.

— Vücudunda nüfuz halinde olduğun (s) kardeş, sen onun bünyesinden çıkarken (ki o yukarıda bahsettiğin durumu yaşamaktadır) o seni görebiliyor mu?.

— Evet. O beni görebilmekte ve işitebilmektedir. Çoğu kez şer'î konularda —velev ki azıcık bir hatalı anlama ve uygulama olsun— onu uyarıyorum. Tâ ki, bu hatalarda ve yanlış anlamalarda bulunmasın. Meselâ sol eliyle bir şey yediğinde onu hemen uyarıyorum.[39] Beni işitiyor ve bu duruma öfkelendiğimi anında görüyor.[40]

---

[39]Abdullah b. Ömer, Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den şöyle rivâyet eder: "Sizden biri yediği ve içtiği zaman sağ eliyle yesin ve içsin. Çünkü şeytan sol eliyle yer ve içer." (İmamı Müslim, Ebû Davud, Tirmizî. İmamı Ahmed de birkaç lâfız değişikliği ile aynı rivâyette bulunmuşlardır.)

[40]"S" kardeşe bir defasında Mustafa Kençur'u görüp görmediğini, onu işitip işitmediğini sordum. Bana onu gördüğünü, duyduğunu söyledi. Üçümüz (cin, yazar ve Mustafa Kençur'un nüfuz ettiği "S" kardeş) arasında karşılıklı diyaloglar oldu. "S" kardeş Mustafa Kençur'u görüyor, işitiyor ve onun konuştuklarını bana aktarıyordu. "S" kardeşe bir gün Mustafa'nın şeklini

Ya da bir şey yaparken Allah'ı anmadığında[41] veya sol eliyle bir şey içtiğinde onu uyarıyorum. Çoğu

---

sordum. Bana onu şöyle anlattı: "Onun boyu normal insan elinin uzunluğuyla üç karış. Yüz rengi kırmızı, saçları aslanın saçı gibi sık. Gözleri uzun, yaklaşık 4 cm uzunluğunda küçücük boynuzları var. Ama saçlarının çokluğu nedeniyle neredeyse görünmüyorlar. Kolları uzunca, tırnakları da alışılmışın dışında biraz uzun. Elbisesi kısa olduğunda ya da elbisesini kıvırdığında kemikleri etinden çok rahatlıkla seçilebilmektedir. Genellikle Hint ve Pakistanlılar gibi giyiniyor. Kırmızı ve mavi renkli elbiseleri tercih ediyor. Özellikle kırmızıyı daha çok seviyor. Genellikle geniş kuşak ve kemer takıyor. Bazen Türk elbiselerini giymiş olarak geliyor. Başına fes giyiyor. Bazen de yünlü peştemal giyinmiş olarak geliyor."

[41]Ebû Davud, Huzeyfe (r.a.)'den şöyle bir rivâyette bulunur: "Biz Hazreti Peygamber (s.a.v.) ile birlikteyken, bize bir yemek geldiğinde o başlamadan biz yemeğe başlamazdık. Bir defasında yine böyle bir yemeği yemek için bir araya gelmiştik. Sanki arkasından iten varmış gibi bir bedevî çıkageldi. Bu bedevî elini yemeğe uzattı. Hazreti Peygamber (s.a.v.) onun elinden tuttu ve yemesine mâni oldu. Sonra bir cariye geldi, sanki yemeğe elini uzatması için onu biri zorlar gibi o da yemeğe el uzattı. Hazreti Peygamber ona da mâni oldu ve şöyle dedi: "Şeytan bu adamı gönderdi, Besmele çektirmemek suretiyle yemekten yemek istedi. Muvaffak olamayınca kadını gönderdi. Nefsim yed'i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, şeytanın eli onların eli ile beraber elimdedir. (Ben şeytanın onlarla yemesine mâni oldum.)" Bu hadîs-i şerîfi İmamı Müslim, Sahîhi Müslim'de zikretmiştir. İmamı Ahmed de böyle bir rivâyette bulunmuştur.

Ebû Davud, Ümeyye b. Mahşî'den şöyle rivâyet eder: Hazreti Peygamber (s.a.v.) oturuyorlardı. Bir adam da yemek yiyordu. Besmele çekmeden bir lokması kalıncaya kadar yedi. Son lokmasını ağzına götürürken, "Yemeğin sonu ve evveli için

kez karşılıklı tartışıyoruz. O bana bu gibi durumlarda, "Unuttum" diyor. Ben de ona (Allah'ın rahmetinden) kovulmuş şeytandan Allah'a sığınmasını tavsiye ediyor, bu unutkanlığın şeytandan kaynaklandığını kendisine hatırlatıyorum.

Ona dedim ki:

— Peki büyü, bir insana şeytanı onun bünyesine nüfuz ettirmeden veya şeytanı ona musallat kılmadan yapılsa, bu insan yine de cinleri görebilir mi?

— Bu durumda büyülenmiş insan, şeytanı görmez. Fakat o, sihir ona nüfuz ettiği için yine de güçlü bir tesir altında kalır. Muvazenesini ve şuurunu kaybeder. Büyülenmiş insanın bu kötü hal ve durumu, Cenâbı Hakk, ona büyünün bozulmasını nasip edinceye kadar devam eder.

— Zannediyorum ki, insanın cinleri görebildikleri üçüncü durumu açıklama zamanı geldi. Sen demiştin ki, bazı şartlar gerçekleştiğinde ve cin kendisi herhangi bir insana görülmek istendiğinde cinleri görmek mümkündür.

— Evet bu doğru. Bunun izah ve açıklamasını yapacağım.

— Allah seni hayırla mükâfatlandırsın, ne biliyorsan bize anlat.

Bismillâhi" derim, dedi. Hazreti Peygamber adamın sözüne güldü ve şöyle dedi: "Şeytan onunla birlikte yiyordu. Besmele çekince yediklerini istifra etti."

BAZI ŞARTLAR GERÇEKLEŞTİĞİNDE VE CİN GÖRÜLMEK İSTENDİĞİNDE CİNNİN GÖRÜLMESİ

Mustafa Kençur şöyle devam etti:

— Normalde insanın istemesiyle bir cin, ona kendisini göstermez. Fakat şeytan, insanı korkutmak ve ona bir zarar vermek amacıyla korkutmak istediği insana görünebilir. Salih bir Müslüman cinin böyle bir davranışta bulunması pek nadirdir. Gerçek şekillerine girip de insanları korkutmak amacıyla seslerini işittiren ve görünen bu tip cinlere ve şeytanlara sizin de bu tarz insanlar için kullanmış olduğunuz (bağışlayın) "adi ve aşağılık" tabiri yakışır.

— Peki şekle girip insanları korkutma işi cinler ve şeytanlar için sence kolay bir iş mi? Yani bunu rahatlıkla yapabilirler mi?

— Elbette bu zannedildiği gibi kolay bir iş değil. Hattâ gerçek surat ve şekillerinde[42] insan gözüne görünürken oldukça yorulurlar.

---

[1] "İbnü'z-Zübeyr bineğinin eğerinde bir karış boyunda adam gördüğünü rivâyet eder. Onu görünce şöyle der: "Sen de kimsin?" Bineğin Eğerindeki adam cevap verir: "Ben İzbün'üm." İbnüz Zübeyr: "İzbün nedir?" Muhatabı: "İzbün, adam demektir." İbnüz Zübeyr kamçısı ile ona vurur ve eğerde gördüğü adam şeklinde ve bir karış boyundaki cin kaçıp gider.

— Nasıl yani?

— Bilmiyorum. Ancak şekle girerken bir nevi zorlandıkları kesindir.[43] Ayrıca bu esnada büyük telaş içerisinde olup, helâk olmaktan korkarlar.

Ona dedim ki:

— Korkmaları için sebep nedir?

— Gözüne göründükleri insanın ilim sahibi birisi olup kendilerini (cin ve şeytanı) tutmasından veya Allah'ın büyük isimlerini zikretmek suretiyle o anda onları girmiş oldukları şekle hapsetmesinden veyahut da o insanın, kendilerini insanlara göstermek için bağlamasından ve oynamaları için çocuklara (insan çocuğu) teslim etmesinden korkarlar.[44]

(Âkâmü'l-Mercân fî Ğarâibi'l-Ahbâr ve Ahkâmü'l-Cân, Şiblî Hanefî, Ezher Sabih Yayınevi baskısı, sh. 224)

[43]Belki cin, bünyesini oluşturan hızlı zerrecikleri yavaşlatma çabasına girdiği için yorulmaktadır. Allah Azze ve Celle, fıtrî olarak bu özelliği (hızlarını yavaşlatma ve insana görünme) onlara bahşetmiştir. Kendi şekline girse bile bu girdiği şekil cinin tıpa tıp kendi aslî şekli değildir. Onların aslî şekli şu âyet-i kerîme ile ifade olunmaktadır: "O ve taraftarları (şeytan ve yandaşları) sizin onları görmediğiniz cihetten sizleri görürler."

Bazen cinler, insanlara görünmek için aslî şekillerinden (aslî şekillerine benzer veya bir başka biçimde) kılık değiştirerek çıkarlar. Bu durum Allahü Teâlâ'nın cinlerden böyle davranmalarını istemediği istisnaî bir durumdur. Bu neviden şekle girip insanlara gözükmek, Allah'ın onlar için tayin ettiği sınırı aşmaktır. Bu yüzden cinler cezalandırılmayı hakederler. Mustafa Kençur da benimle aynı görüşü paylaşmaktadır.

[44]İmamı Müslim, Sahih'inde Ebû Hüreyre (r.a.)'den şöyle bir rivâyette bulunur: Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle

Sonra Mustafa Kençur şöyle devam etti:

— Bu (cinlerin şekle girip insanları korkutmaları) sizde olduğu gibi yol kesmeye ve zorbalık etmeye benzer. Bu durumda şâyet insan için, şekle giren ve kendisini korkutan cini, cinlerin emîrine (başkanına) şikâyet etmek mümkün olsaydı, bu cinin kesinlikle aleyhine hüküm verilir, dövülür ve hapsedilirdi.

Ona dedim ki:

— Peki, cinlerin emîrinin (başkanının) kendisi azgın bir şeytan olursa şikâyet edilen cini cezalandırır mı?

---

buyurdular: "Dün gece cinlerden bir ifrit, namazda bana engel olmak için üzerime saldırdı. Allahü Teâlâ'nın yardımıyla onu boğazından tutup sıktım. Ve onu mescidin direklerinden birine bağlayıp sabah olunca onu size göstermek istedim. Sonra kardeşim Süleyman'ın şu sözünü hatırladım: "Rabbim! Beni bağışla ve bana, benden sonra hiç kimseye gerekmeyen bir mülk bahşet." Allahü Teâlâ bana musallat olmak isteyen şeytanı aşağılık kıldı ve uzaklaştırdı." İmamı Buhârî de aynı rivâyette bulunmuştur.

İmamı Ahmed'in Müsned'inde Ebû Said el-Hudrî'den gelen şöyle bir rivâyet yer almaktadır: Hazreti Peygamber, Ebû Said arka safta olduğu halde sabah namazını kılmaya başladılar. Hazreti Peygamber (s.a.v.) Kur'ân okumaya başladı. Bir ara okumasını kesti. Namazını bitirdikten sonra şöyle dedi: "Şâyet beni ve iblisi görseydiniz, onu elimle tuttum ve boğazını sıkmaya başladım. Öyle ki, onun salyasının soğukluğunu işaret ve orta parmağımda hissettim. Kardeşim Süleyman'ın duası olmasaydı onu mescidin direklerinden birine bağlayacaktım. Sabah olunca da Medine'nin çocukları onunla oynayacaktı. Her kim, kıble ile arasına kimse girmesin istiyorsa böyle yapsın."

— Cinler tarafından rahatsız edilince Allahü Teâlâ'ya şikâyet etmek daha iyidir. Allah'a sığınmak lâzımdır. Şâyet kendilerine görünen şeytan sebebiyle korkutulan insanlar, aslen Allah'a sığınsalardı, şeytan asla onlara görünemez ve onları korkutamazdı.[45]

İşte bu sebeple, insanın cini görmesi için cinin bunu istemesi ve görünmeyi kolay kılan bazı şartların yerine gelmesi gerekir, dedim. Cinin insana görünüp onu korkutması şu durum ve şartlarda olur:

a) Allah'ın zikrinden uzak olmak.
b) Allah'a sığınmaktan gafil olmak.
c) Allahü Teâlâ'nın emir ve yasaklarına uymamak.
d) Cünüplükten gusletmemek.

---

[45]Ebû Tayyah'tan: Abdurrahman b. Hanbeş et-Temimî (r.a.)'e, (ki bu zat yaşlıydı) şöyle sordum: "Sen Hazreti Peygamber (s.a.v.)'i gördün, öyle değil mi?" Bana: "Evet" dedi. Ona, cinin Hazreti Peygamber'e tuzak kurmak istediği zaman Hazreti Peygamber'in o gece cine ne yaptığını sordum. O şöyle cevap verdi: "O gece şeytanlar, bütün vadi ve otların arasında toparlanıp Hazreti Peygamber'e hücum ettiler. İçlerinden birinin elinde bir meşale vardı. Bu meşale ile Hazreti Peygamber'in yüzünü yakmak istiyordu. Bu esnada Cebrail (a.s.) indi ve Hazreti Peygamber (s.a.v.)'e şöyle dedi: "Söyle ey Muhammed!" Hazreti Peygamber: "Ne söyleyeyim?" Cebrail: "Yarattığı varlıkların şerrinden, semadan inenlerin şerrinden, semaya çıkanların şerrinden, gündüz ve gecenin fitnelerinden ve hayrın dışında her vurandan yâ Rahmân (sana) ve senin tam kelimelerine sığınırım."

e) Yalnız başına, arkadaşsız gece vakti boş yollarda yürümek.[46]

f) Kabirlerde gecelemek (üstelik bu esnada pis olmak).[47]

g) Yahut Allah'ın zikrinden gafil olup, Allah'ı az zikretmek.[48]

---

[46]İbni Ömer (r.anhümâ)'dan rivâyetle, Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdular: "Şâyet insanlar, yalnızlığın ne demek olduğunu benim bildiğim kadar bilselerdi asla gece vakti yalnız başına yolculuk etmezlerdi." (İmamı Buhârî, Tirmizî, İbni Huzeyme).

[47]İbni Âsım el-Eş'arî (r.a.)'den rivâyetle, Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdular: "Temizlik imanın yarısıdır." (İmamı Müslim) Buradaki temizlik manevî temizlik anlamına gelir ki, günahların terki ile olur. Hem de maddî temizlik anlamına gelir ki, abdest ve gusül almakla hâsıl olur.

Hazreti Ali (k.v.)'den rivâyetle, Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdular: "Melekler, içinde resim, köpek ve cünüp bulunan eve girmezler." Bu hadîs-i şerîfi, Ebû Davud, Nesei ve İbni Hibban sahihlerinde (kitaplarında) rivâyet etmişlerdir.

Bezzar, sahih bir isnadla İbni Abbas (r.anhümâ)'dan şöyle bir hadîs-i şerîf rivâyet eder: "Üç kişiye melekler yaklaşamaz: Cünüp, sarhoş ve zağferan (bir tür bitki) kokusu kullananlar." Çünkü zağferanı kadınlar kullanır.

[48]İmamı Ahmed (r.a.) ve Tirmizî, Hâris el-Eş'arî'nin Hazreti Peygamber'den naklettiği hadîs-i şerîfi şu şekilde rivâyet ederler: "Allah Sübhânehû ve Teâlâ Hazretleri, Yahya b. Zekeriyya (a.s.)'a şu beş şeyi emretti ve Benî İsrail'in bu beş şeyi yerine getirmesini onlardan talep etti. Bu beş şeyden biri de şu idi: Allah'ı çokça zikretmek. Allahü Teâlâ'yı zikreden kişi, düşmanın izini takip ettiği ve sağlam bir kaleye sığınmak

h) Abdest almaksızın guslü sonraya bırakıp cünüp olarak uyumak.[49]

---

suretiyle düşmanın şerrinden emin olan kişiye benzer. Kul tıpkı bu adam gibi ancak şeytandan Allah'ı zikretmek suretiyle korunabilir." Kur'ân'dan sonra en büyük zikir, Sahihayn'de (Buhârî ve Müslim'in sahihlerinde) Ebû Hüreyre'den rivâyet edildiği gibi: "Her kim günde 100 defa "Lâ ilâhe illellâhü vahdehû lâ şeriyke leh* Lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadiyr" derse on köle azad etmiş gibi olur. Kendisine de yüz sevap yazılıp, yüz kötülüğü affedilir. Ve akşama kadar şeytanın şerrinden emin olur. Hiç kimse bu adamdan üstün değildir. Ancak daha fazla zikreden müstesna. Her kim de günde yüz defa: "Sübhânellâhi ve bi hamdih" derse denizin köpüğü kadar günahı olsa affedilir."

[49]Nafi', İbni Ömer'den, o da babasından rivâyetle, Ömer b. Hattab, Hazreti Peygamber'e şöyle sordu: "Yâ Resûlâllah! Bizden biri cünüp olduğu halde abdest alıp uyuyabilir mi?" Hazreti Peygamber (s.a.v.): "Evet, sizden biri cünüp olduğu halde abdest alıp uyuyabilir" dedi. (Sahîhi Buhârî, Bâbü Nevmil Cünüb)

Hazreti Âişe (r.anhâ) yine Sahîhi Buhârî'de rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte şöyle nakleder: "Hazreti Peygamber (s.a.v.) cünüp olarak uyumak istediklerinde avret mahallini yıkayıp, namaz abdesti alırlardı. (Sabaha yakın uyanınca guslederlerdi)."

İbni Hacer Askalanî hadîsi şerîfi şu şekilde izah ederler: "Hadîste geçen şer'î abdesttir. Cünüp olan bir kimse abdest aldığı zaman cenabeti hafifler. Hades hali (manevî pislik) abdest uzuvlarından kalkar. İbni Ebî Şeybe'nin bir sahabi olan Şeddad b. Evs'ten rivâyet ettiği hadîsi şerifte —ki, bütün râvîleri güvenilirdir— Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmaktadırlar: "Sizden birisi geceleyin cünüp olduğunda ve uyumak istediğinde abdest alsın. Çünkü abdest almak, cünüplükten yıkanmanın yarısıdır." Görülüyor ki, bu rivâyet yukarıdaki rivâyeti desteklemektedir.

Denildi ki: Abdest, iki temizlikten biridir. Böyle olunca teyemmüm, abdestin yerini tutar. Beyhaki, hasin (iyi) bir isnadla (râvî zinciri ile) Hazreti Âişe'den şöyle rivâyet eder: "Hazreti Peygamber, cünüp olduğunda ve uyumak istediğinde ya abdest alırdı ya da teyemmüm ederdi." Bu, Hazreti Peygamber'in su bulamadığı zaman teyemmüm ettiğinin işaretidir. Cünüp olduğu halde kişinin abdest alıp uyumasının bir hikmeti de abdestin, gusle ve kişinin erkeklik uzvuna kuvvet vermesidir, denilmiştir.

İbni Dakik, Şâfiî (r.a.)'den şöyle nakleder: "Hayızlı kadın abdest alsa, bu onu manevî pislikten (hadesten) kurtarmaz. Çünkü değil abdest, hayızlı iken kadın gusletse dahi bu onu hadesten temizlemez. Ancak âdet kanı kesilirse (zaten kadın temizlenmiş olacağından Şâfiî'ye göre) gusletmesi müstehap olur. Ayrıca hadîsi şeriften çıkarabileceğimiz bir diğer husus, cünübün hemen gusletmesinin gerekmeyişidir. Ancak namaz vakti girdiğinde gusletmekte acele edilir. Yine hadîsi şerifte, uyurken cünüp bir kimsenin avret mahallini temizlemesinin müstehap (iyi, hoş davranış)lığına işaret vardır. İbnül Cevzî, şöyle der: "Melekler kötü kokudan ve pislikten kaçarlar. Şeytanlar ise pisliğe ve kötü kokuya rağbet ederler. İşte abdest almanın ve avret mahallini yıkamanın hikmeti budur. Allah en iyisini bilir." (Fethü'l-Bâri bi şerhi Sahihi'l-Buhârî'ye bakınız. İbni Hacer el-Askalânî, Selefiyye matbaası, II. Baskı, c.1, sh. 469-470.) Fakat en evlâ ve en efdal olanı, Müslümanın pislikten ve cünüplükten tamamen arındıktan sonra uyumasıdır. Çünkü bu şekilde davranırsa, iki rek'at bile olsa insanlar uykuda iken teheccüd namazı kılmaya muvaffak olur. Teheccüd namazı, dünya ve dünyadaki şeylerin hepsinden hayırlıdır. (Farz, sünnet, vâcip namazları hariç).

İbni Ömer (r.anhümâ), Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den şöyle rivâyet ederler: "Her kim cünüp olmaksızın temiz olarak gecelerse onunla beraber bir melek geceler. Kişi uyandığında melek ona şu şekilde dua eder: Allah'ım! Falanca kulunu affet. Çünkü o temiz olarak geceledi." (İbni Hibban, sahihinde bu hadîsi şerîfi zikretmiştir.)

Tüm bunlara rağmen cin ya da şeytan, insana görünüp görünmeme hususunda yine de kararsızdır. Belki de bin defa bu meseleyi kendine sormuştur. Acaba şekle girip o insana görüneyim mi? Görünmeyeyim mi? Bu durumda şeytanın şekle girip herhangi bir insanı korkutmasına yine o insanın kendisi sebep olmakta, âdeta şeytana davetiye çıkarmaktadır. Bilhassa bu insan imanı zayıf ve korkak bir kişi ise böylesi durumlarla daha sık karşılaşabilir.

Mustafa Kençur'a dedim ki:

— Peki insan cesaretli ve inancı kuvvetli biri olsa ve Allah'a asi gelmese, yine de cin yahut şeytan ona (korkutmak için) gözükebilir mi?

İbni Abbas (r.anhümâ), Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den şöyle rivâyet ederler: "Bu cesetleri (uzuvları) temiz tutun. Allah da sizi temizlesin. Temiz olarak geceleyen hiçbir kul yoktur ki, elbisesinde onunla beraber geceleyen bir melek yatağında o her dönüşünde ona: "Allah'ım! Onu affet. Çünkü o temiz olarak geceledi" demesin. (Yani mutlaka böyle der.) (Taberanî iyi bir isnadla bu hadîsi rivâyet etmiştir.)

Ebû Ümâme (r.a.)'den: Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den şöyle işittim: "Her kim yatağına temiz olarak uzanır ve uyku ona galebe çalıncaya dek Allah'ı zikreder (henüz gecenin bir saati geçmemiş bile olsa) ve Allah'tan dünyalık bir nimet isterse, Allah ona o nimeti ihsan eder." (Tirmizî, bu hadîsi şerîf, hasen bir hadîstir demiştir.)

Hadîsin râvîlerinden Şehr b. Havşeb'in durumunu inceledim. Onun daha çok zayıf hadîsleri rivâyet ettiğini gördüm. Bu sebeple Hazreti Âişe'nin şu rivâyet ettiği hadîsi şerîf, Şehr b. Havşeb'in rivâyetine tercih olunmalıdır: "Gece dua ederken uyku tutan hiçbir kişi yoktur ki, Allah duasının sevabını yazmasın. Dua ederken uyuması da sadaka yerine geçer."

— Böyle bir şey olmaz. Ancak bunun vuku bulması istisnaî ve şaz bir durumdur. Böyle bir insana gözüken şeytan ahmaktır. Çünkü bu durum hayatına mal olabilir. Bazen cinnî bir Müslüman, Müslüman bir insana İslâmî bir mevzuyu öğrenmek için gözükebilir. Çünkü insanların İslâmî konulardaki âlim olanları cinlerin âlimlerinden daha bilgilidir. Bir insan âlimin, bir cine ilim öğretmesi de gâyet doğal bir şeydir. İnsan bu sayede büyük ecre nâil olur.[50]

[50]Ben bu hususu defalarca tecrübe ettim. Allah'ın fazl-u keremi ile bana da Müslüman cinler sorular sordular. Fakat bilinen her şeyi teferruatlı anlatmak doğru olmaz. Çünkü zayıf akıllı birtakım insanlar bizi hafife alabilir ve istemeden fitneye sebep olabiliriz. Fakat, kıymetli okuyucular şu kadarını bilsinler ki, camiler salih cinlerle doludur. Camilerde vaaz eden sâlih, akıllı, âlim ve Allah'tan korkan bir insanı dinlemek için tıpkı insanların camilere akın ettiği gibi cinler de camilere akın etmektedirler.

2. BÖLÜM

BÜYÜ VE BÜYÜCÜLER CİNLERİN İNSANA NÜFUZU TEŞHİS VE TEDAVİSİ

BÜYÜ

(HARFLER ÜZERİNDEKİ NOKTALAR)

Bu bölüm, hatırlatmak isterim ki, kitabın en önemli bölümüdür. Bu kitaptaki malûmatları üç ay gibi bir sürede araştırmama ve epeyce konularının geniş olmasına rağmen gücümün yettiğince özetlemeye çalıştım. Kitabı oluşturan bilgileri, Müslüman cin Mustafa Kençur'la buluşmamızdan ona veda edinceye kadarki zaman birimi içerisinde kaleme aldım. Bu öyle bir veda ki, belki onunla bundan sonra görüşmemiz mümkün olmayacak. İnşaallah onunla, din gününün sahibi Azîz ve Kaadir olan Allah'ın indinde, cennetlerde ve nehirlerde görüşürüz. Şâyet edindiğim bilgilerin tümünü kaleme alsaydım, oldukça ebadı büyük ciltli bir kitap meydana getirebilirdim. İnşaallah bu bilgileri, ileride bir başka kitapta veya mevcut kitabımızı genişleterek konuyu yeniden, detaylı olarak ele almaya çalışacağım. Bu hususta, Allahü Teâlâ'dan muvaffakiyet talep eder, yardımı ancak ondan beklerim.

BÜYÜ NEDİR?

Büyü, bu dünyada Allahü Teâlâ Hazretlerinin, insanları denemek istediği ve yapılmasından, öğrenilme ve öğretilmesinden asla razı olmadığı kötülüklerden biridir.

Büyüyü, özet olarak şu şekilde tarif etmek de mümkündür: "Büyü, kendisinde birtakım özel şartlar bulunan birinin, normalde alışılmamış gösterileri, gizemli ve sır yolları kullanarak, bir kişiyi ya da kişileri öz iradeleri bulunmamasına rağmen belli bir maksat için etkileme ve tesir etme ameliyesidir."[51]

İşte başkalarını etkileme ve onlara tesir etme yönüyle büyü, tehlike arzetmektedir. Büyünün haram kılınış sebebi de budur. Çünkü büyü, Allah'ın insana bahşettiği iradeyi çekip almak, onu etkisiz hale getirmek, demektir. Allahü Teâlâ, insana irade verdiğinden dolayı ona seçme hakkı tanımış olmaktadır. Yapacağı seçime göre kişi sevap ya da günah kazanacaktır. Fakat büyü insandaki bu iradeyi ortadan kaldırmaktadır. Sonra büyü bir hayalden ve vehimden ibarettir. Büyü, insana gerçek olanı unutturup veya

---

[51]"Büyü" adlı kitaptan, M. Muhammed Cafer, sh. 34. Şunu ifade etmek isterim ki, Dr. Selva Ali Selim'in "Büyü ve Din" adlı kitabında, bu tarifi harfi harfine asıl kaynağı olan M. Muhammed Cafer'e değil de, aynı sahifenin haşiyesinde İbrahim Muhammed Cemel'e nisbet ettirmesi, beni ilmî emanete riâyet edilmemesi ve kaynağının gösterilmemesi nedeniyle ziyadesiyle üzmüştür.

gözardı ettirip yerine bâtıl ve hayalî olanı görmeyi telkin ettiren bir kötülüktür.

Büyü, eşyanın hakikatını değiştirmez. Fakat eşyanın hakikatında bir değişiklik olmuş gibi kişiye hayal ettirir. İşte mucize ile büyü arasındaki ince fark buradadır. Mucize, bir şeyin aslını ve hakikatını tamamen değiştirir. Mucizede, göz boyamaya ve hayale yer yoktur. Firavun'un büyücülerinin, Müslüman oluşundaki sır işte budur. Çünkü büyücülerin tümü, Musa Aleyhisselâm'ın bıraktığı asanın büyük bir yılana dönüşüp kendi uydurdukları yılan gibi gözüken, aslında ip ve dal parçalarından öteye gitmeyen şeyleri nasıl yediğini müşâhede edince hemen teslim olmuşlardır. Bu olayı büyücülerin dışında izleyenler de görmüştür. Büyücüler, kendi iplerinin ve asalarının yılana dönüşmediğini aslında biliyorlardı. Çünkü onlar, kendilerini değil, orada bulunan insanları büyülemişlerdi. Büyücüler bizzat Hazreti Musa'nın yılanının kendi ip ve asalarını yediğini müşâhede etmiştir. İzleyenler ise büyücülerin o ip ve asalarını yılan zannediyorlardı. "(Bunu görünce) **sihirbazlar derhal secdeye kapandılar. Âlemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik dediler."** (Şuarâ Sûresi, âyet: 46-48)

BÜYÜNÜN TEHLİKESİ

Büyü, bir vehim ve hayalden ibaret olmasına rağmen insan cismine etki ederek onu hasta eder. Veya birtakım psikolojik bunalımlara yol açar. Hattâ daha da ileri boyutlara giderek kişinin ölümüne sebep olabilir. Şeytanların ve cinlerin kişinin üzerine musallat kılınması suretiyle gerçekleştirilen büyü, bu nevidendir. Allahü Teâlâ Hazretleri Mustafa Kençur'un eliyle onlarca büyüyü çözme ve etkisiz hale getirme imkânını bahşetti. Bu büyülerden bir kısmı cin musallat edilerek, bir kısmı da normal olarak cin kullanılmadan yapılmış büyüler idi. Tabii bu büyü de, en az birincisi kadar tehlikelidir. Beni bu meselede ziyadesi ile üzen şu olmuştur: Bir insana bu şekilde cin musallat edilmek suretiyle büyü yapılmış. Cin, bu zavallı insanın elini felç etmiş. Yedi yıl bu şekilde acı çekerek yaşamış. Hem içten, hem dıştan, (dahilî ve haricî) defalarca tedavi olmuş ama fayda vermemiş. Ve bu şekilde şifâya kavuşmadan vefat etmiş. Belki de vefat sebebi, musallat edilen cinnin kasten vücudunu zorlayarak çıkması olabilir.[52] Tabii bana bu bilgileri Mustafa Kençur haber verdi.

---

[52]Bu hususun doğruluğunu, İmamı Şâfiî (r.a.)'den hikâye edilen şu görüş daha da perçinlemektedir: "Büyü, kişiyi hasta ve deli edebilir. Büyü yapmak suretiyle bir başkasının ölümüne sebep olana, kısas gerekir. (Onun da öldürülmesi gerekir.) Büyü şeytan işidir." (Büyü ve Din, Dr. Selvâ Ali Selim, 1. Baskı, sh. 93)

İSLÂM MİZANINDA BÜYÜCÜNÜN YERİ

Allahü Teâlâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inde şöyle buyurur:

"Süleyman'ın hükümranlığı hakkında onlar, şeytanların uydurup söylediklerine tabi oldular. Halbuki Süleyman büyü yapıp kâfir olmadı. Lâkin şeytanlar kâfir oldular. Çünkü insanlara sihri ve Babil'de Hârut ile Mârut isimli iki meleğe indirileni öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek, herkese: "Biz ancak imtihan için gönderildik. Sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasınız" demeden hiç kimseye (sihir ilmini) **öğretmezlerdi. Onlar, o iki melekler, karı ile koca arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa büyücüler, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine fayda vereni değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanların** (ona inanıp para verenlerin) **âhiretten nasibi olmadığını çok iyi bilmektedirler. Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bunu anlasalardı."** (Bakara Sûresi, âyet: 102)

Kur'ân-ı Kerîm, yukarıdaki âyet-i kerîmede çok açık bir şekilde büyü yapmanın küfür olduğunu belirtmektedir. O halde kim onu öğrenirse kâfir olmuş olur. Şâyet böyle olmasaydı niçin Hârut ve Mârut'un sözü âyet-i kerîmede: **"Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasınız"** şeklinde getirilmiştir?

Mustafa Kençur bana şöyle dedi:

— Şuna inan ki, büyücü kesinlikle kafirdir. Her kim büyü yaparsa küfre girmiş olur. Çünkü (ey kardeşim!) büyücü, cin ve şeytanları şirk ve küfür kelimeleriyle çağırır. Büyücü onları çağırma esnasında birtakım davranışlarda bulunur ki, bu davranışlar son derece pis ve çirkin davranışlardır.[53]

Sonra çoğu kez, büyücü ile yardımlaştığı cin ya da şeytan arasında bir sözleşme ve anlaşma sözkonusudur. Büyücü, sahip olduğu cinin her türlü istek ve arzusunu yerine getirecektir. Ayrıca cin de büyücünün istek ve arzularına boyun eğecektir.

Ona dedim ki:

— Peki büyücü, bu anlaşmayı bozsa ne olur?

— Bu durumda cin ya da şeytan, ona eziyet etmeye çalışır. Meselâ, büyücünün gözünü çıkarabilir veya onu öldürebilir de. Ancak büyücü Allah'a tevbe eder, Allahü Teâlâ da tevbesini kabul ederse bu durumda onu, cin ya da şeytanın eziyetinden muhafaza eder. (Sonra şöyle devam etti:) Sana Allah adına yemin ederim ki, büyücülük yapan nice kadınlar vardır ki, yardıma çağırdıkları cinler kendileri ile cimâ (seks) şartı koşarlar. Ben o büyücülerden birini

---

[53]Müslüman cin (Mustafa Kençur) büyücünün, cin ve şeytanları yardımına çağırmak için onları hangi üslup ve yolları kullanarak davet ettiğini bana bildirdi. Ben bu üslup ve yolları burada zikretmiyorum. Çünkü bazı beyinsizler kalkıp da bu yolları kullanabilirler. Bir şekilde bu üslup ve yolları işiten ya da buna tesadüf edenlerden de Allah adına, bu meseleyi gizlemeleri için ahit ve yemin talep ediyorum.

tanıyorum.[54] Çağırdığı şeytan kendisine her çeyrek saatte bir cimâ etme şartı koştu.

— Peki kadın onunla bizim bildiğimiz mânada mı birleşiyor?

— Cin, kadının rahmine girer, onunla içerden ilişkide bulunur. Bu cimâ sonucu her ikisinin de tıpkı beşer gibi suyu gelir. Fakat cin ile insanın birleşiminden çocuk hâsıl olmaz.

Ona şöyle dedim:

— Büyücü ile cin arasında yapılan bu sözleşmeye yeniden dönelim istersen.

— İstediğini sor.

— Yapılan bu sözleşme hakkında ne diyorsun?

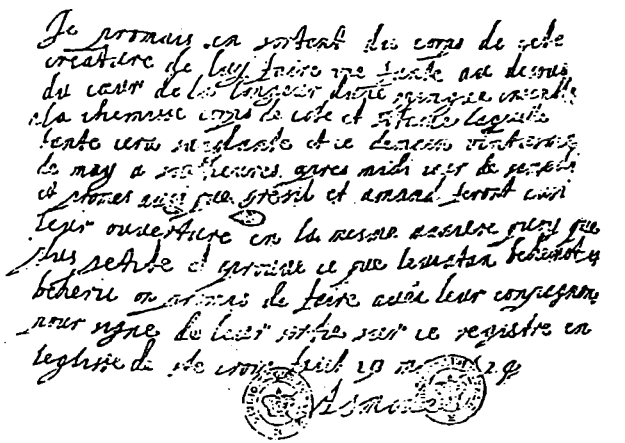

Büyücü ile şeytanın yardımcısı (Esmûdiyûs) arasında gerçekleştirilen sözleşme.[55]

---

[54]Mustafa Kençur, bana o kadının ismini ve yerini bildirdi. Allahü Teâlâ o büyücü kadını gözlerini kör etmek suretiyle cezalandırmış.

Mustafa Kençur sorduğum sorudan etkilenerek şöyle devam etti:

— Bu anlaşmanın yazısı insana ait, fakat mühür kesinlikle cin mührü.

— Bu mührün, ismi Esmûdiyûs olan şeytanın yardımcısına ait olduğu söyleniyor. Bu doğru mu?

— Cinler, insanlar ile dalga geçmekten çok hoşlanırlar. Bu mühür kesinlikle şeytanın (iblis) yardımcısına ait değil. Bu mühür cinlerin en kuvvetlisi olan bir ifritin de değil. Bu, sıradan haddi aşan azgın bir cinin mühürüdür. Ben bile görsem Allah'ın izniyle onu helâk etmeye güç yetiririm.[56]

---

[55]Bu anlaşma akdine Üstad M. Muhammed Cafer, "Büyü" adlı kitabında yer vermiştir. Sh. 61. İbrahim Cemel aynen bu tarifi nakletmiştir. Gerçek şu ki, söylenildiği gibi bu sözleşme iblisin yardımcısıyla yapılan bir sözleşme değildir. (Sıradan bir cin ile yapılmıştır.)

[56]Mustafa Kençur, Müslüman bir kadının rahmine giren ve o kadınla evli olduğunu iddia eden bir azgın cini öldürmüş. Yine bir gencin göğsünde mesken tutan ve çıkıp gitmekte direnen, adı "Mesu' " olan bir cini yine öldürmekle cezalandırmış.

AMERİKALI BÜYÜCÜ "DAVİD" GERÇEĞİ

Ona şöyle sordum:

— Ey Mustafa! Konuyla ilgisi olduğu için söylüyorum. Bir defasında televizyon programında büyü ve sihir gösterileri yapan ve ismi "David" olan Amerikalı bir büyücü gördüm. Bu adam hakkında ne diyorsun?

Mustafa Kençur, sanki onu tanıyormuş gibi evimdeki televizyona işaret ederek şöyle dedi:

— Şunun gibi bir cihaza çıkan, çeşitli tehlikeli ve öldürücü oyunların arasından sağ salim sıyrılan ve havaya yükselebilen genci kastediyorsun değil mi?

— Evet. Benim de kastettiğim o.

— Bu büyücü, cin âleminde tanınmaktadır. Onunla ifritlerden birinin arasında sözleşme bulunmaktadır. İfritin de binlerce cinden oluşan bir ordusu vardır. (David'e gösterilerinde yardım ederler.) Ayrıca beş kuvvetli cin de bu ifrite yardım eder.

— Bu kuvvetli beş cinle ifrit bir araya gelince David'in altı kuvvetli yardımcısı ve yüzbinlerden oluşan cin ordusu vardır. Öyle değil mi?

— Evet. İşte bu cinlerden müteşekkil ordu, onu taşırlar. David'in azıcık havaya yükselmesi için binlerce cinin bir araya gelip onu havaya kaldırması gerekmektedir. David'in, sanduka içerisine yatırıp ikiye kestiği kız insan şekline girmiş cinnî bir kızdır. Sandukanın kapaklarını kapatınca cinnî kaybolur.

Sanduka ikiye ayrılır. Seyirciler, kız ikiye bölündü zanneder. Daha sonra sanduka birleştirilince cin yeniden kız şekline girip gözükür. Bu hâdise cine hiç bir zarar vermez.

Bu arada ona bir sözleşme akdi göstererek şöyle dedim:

— Bir büyücü, biliyor musun? Böyle bir sözleşme ve akit yaptı mı?

Dehşete kapılmış bir şekilde şöyle dedi:

— Bunu nereden elde ettin?

Bunu Müslümanlardan biri, Batılılardan elde etmiş. Bana bu akdin bizzat İblis (şeytan) ile bu büyücü arasında gerçekleştirilmiş olduğunu söyledi.

Yüksek bir sesle:

— Hayır. Bu doğru değil. Bu imzalar ve mühürler kesinlikle iblise ait değil. İblisin bir beşer ile oturup anlaşma yapması oldukça zor bir iştir. İblis, böyle yapmak yerine askerlerinden birine emreder. O şeytan (asker) de gelip "Ben İblisim" diye yalan söyler ve anlaşmaya imza atar.

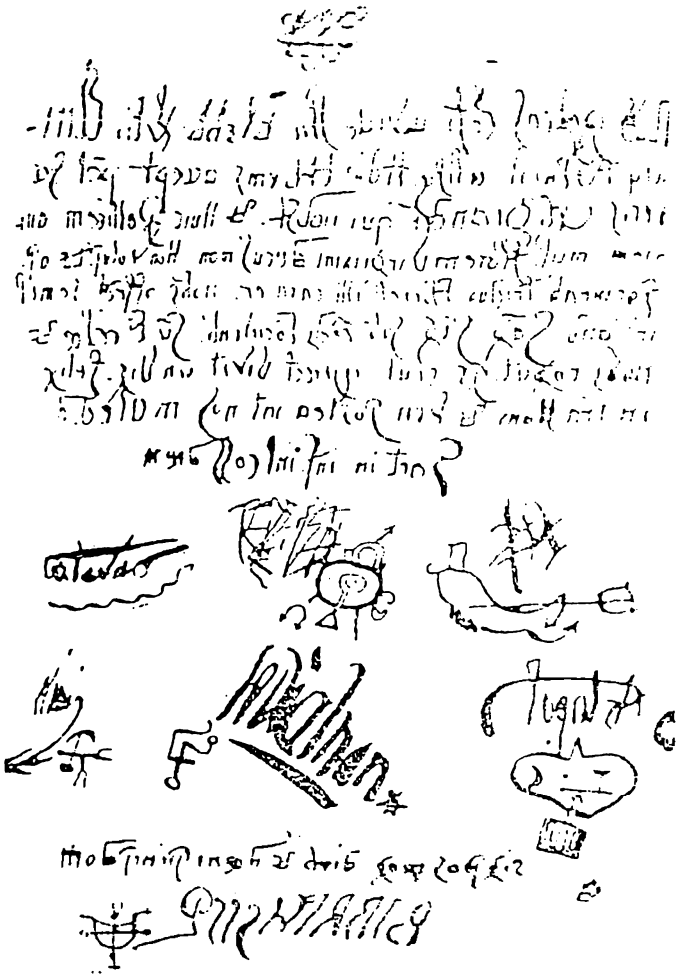

Şeytan ile büyücü Orban Grandlemi'ye arasındaki akit ve sözleşme.[57]

---

[57]Büyü adlı kitaptan, M. Muhammed Cafer, geride geçen kaynak, sh. 63. İ. Cemel de bunu kitabında aynı yorum ile zikretmiştir. Gerçek ise böyle değildir.

Ona şöyle dedim:

— Peki öyleyse bu işin gerçeği nedir?

— Bu sözleşme büyücü ile dört cin arasında gerçekleştirilmiş gerçek bir sözleşmedir. Anlaşma metninin altında dört ayrı ifritin açık olarak mühürleri görülmektedir.

— Peki sen bu bilgiyi nereden edindin?

— Bu mühürlerden ben çok gördüm. Dedem Kençur'un da yanında böyle mühürler bulunurdu.

— Peki bu sözünü ettiğin sözleşme akdi hangi dil ile yazılmış?

— Bu, eski Çin dili. Ya da eski Yunan lehçelerinden biri de olabilir.

Sonra. Mustafa Kençur, sanki bir şey hatırına gelmiş gibi ekledi:

— Bana güven ki, böyle bir büyücü asla iyi bir şekilde ölmez. Eğer Allah ömrümüzü uzun ederse onun kötü sonunu hepimiz görürüz.

BÜYÜNÜN TÜRLERİ

Günümüzde en meşhur ve yaygın büyü türü, karı koca arasını ayırmak ve kişiyi hanımına karşı soğutmak için yapılan büyü türüdür. Bu büyü türü, herhangi bir ticarî anlaşmayı durdurmak, bir yere bağlı olan müşterinin bir daha o yerden alış-veriş yapmamasını temin etmek, evlenecek çağda olan bir kızın isteyenlerinin kalbinde o kıza karşı nefretlik uyandırmak ve nasibini kesmek, cin musallat kılmak suretiyle bir

insanın hastalığına sebebiyet vermek veya herhangi bir uzvunun ağrımasına yol açmak ki, elin ya da ayağın felç olması veya vücudun çok kırgın ve bitkin düşmesi şeklinde tezâhür eder. İşte tüm bu menfî gelişmeler ve olumsuzluklar yukarıda bahsi geçen en meşhur büyü türlerini takip eder. Vücudunun herhangi bir yeri büyü yapılmak suretiyle ağrıyan bir kişi, bu rahatsızlığını uzvî bir şikâyet ve hastalık olarak değerlendirir. Halbuki böyle bir şikâyetin maddî bir tedavisi imkânsızdır. Meselâ bir büyü türü şöyledir: Büyücü, bir kadının rahmine cin musallat eder. Bu cin rahimdeki kanalları tıkar. Erkeğin menisinin buralara girmesine engel olur. Ve böylece kadının kısırlığına sebebiyet verir. Hattâ ve hattâ kadın, Allah korusun, rahim kanseri dahi olabilir. Başka bir büyü türü daha vardır ki, bu büyüde cin, genç kızın rahminde mesken tutar, tâ ki ona hiç kimse evlilik teklif etmesin. Hattâ bu cin, genç kızın evliliğine mâni olmak için kızın yüzünde sivilceler ve kızarıklıklar meydana getirebilir.[58]

---

[58]Yukarıda zikretmiş olduğumuz büyü türlerinin hepsini Allah Sübhânehû ve Teâlâ Hazretlerinin yardımı ile tedavi ettik. Zikredilen bu büyüler gerçekten yapılmaktadır. Ve insanlık bundan zarar görmekte ve şikâyet etmektedir. Özellikle insan, kendine dikkat edip, sakınmadığı zaman bu gibi durumlarla daha sık karşılaşmaktadır. Bu şikâyetlerden âfiyette olanlar, Allah'a bolca hamdetsinler ve nankör olmasınlar. Dr. Ahmet Hicazî el-Sekâ: "Müslümanlar ve Ehl-i Kitap Arasındaki Büyü İlmi" adlı kitaplarında büyünün tesirini inkâr etmektedir. Bu ise görünen ve bilinen gerçeğe zıt bir durumdur. Bu hususdaki teorik görüş ve çalışmaların da gerçeğe aykırı olduğu için bir kıymeti yoktur.

EN TEHLİKELİ BÜYÜ TÜRÜ

Arap toplumunda[59] büyük bir üzüntüyle ifade etmek isterim ki, kişiyi hanımından ayırmak (gerdek gecesi onu güçsüz kılma) büyüsü oldukça yaygındır. Maalesef bu gerçeği Dr. Ahmed Hicazî Sekâ görmezlikten gelerek inkâr yoluna gitmiştir. Bunun sebebini, (kişinin güçsüz olmasını) kişinin, zifaf gecesi yorgun ve vücudunun kırgın olmasına bağlayarak meseleyi kendince yorumlamaya kalkışmıştır. Bu paraleldeki bir görüşü de şöyledir: Damat, zifaf gecesi cinsî lezzet hazzına erişmek istemeyerek eşine yaklaşmaz veya damat zayıf bir bünyeye sahiptir, zifaf ameliyesini gerçekleştiremez. Veya eşi şahsiyet olarak kendinden daha güçlüdür. Kısacası doktorun tüm bu açıklamalarından cinsî iktidarsızlık problemini bazı psikolojik ve fizyolojik sebeplere bağladığını görmekteyiz.[60] Gâyet açık ve net olarak belirtmek isterim ki, bu görüş gerçekle bağdaşmayan bir görüştür. Doktorun söyledikleri başlı başına ayrı bir problem ve sebep olarak alınabilir, ama bu açıklamaların "Bağlama" büyüsü ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

---

[59]Bağlama olarak ifade edilen bu durum bizim toplumumuzda da yaygındır. (Mütercim)

[60]"Müslümanlar ve Ehl-i Kitap Arasında Büyü İlmi" adlı kitaptan Dr. Ahmed Hicazî Sekâ, sh. 32-33.

Değerli Müfessir Şeyh Muhammed Mitvelli Şârâvî[61] kocasının eşine yaklaşamamasının veya kadının kocasından nefret etmesinin sebebini şöyle izah eder: Şekle girmeye kaadir olan bir cin, kişinin eşine kötü bir surette gelip kocasını ona nefret ettirir. Değerli Müfessir Şeyh Şârâvî'nin açıklaması, kadının hafızasında oluşturulan, kocası hakkındaki kötü düşüncelerle ilgili olup yine "Bağlama" ile bir alâkası bulunmamaktadır. Bağlama büyüsü iki nevidir.

Mustafa Kençur:

— Bir bağlama büyüsü vardır ki, cin kullanılmadan yapılır. Bu büyü, son derece tehlikelidir. Yapılan bu büyü, kişiye şöyle düşünmesini zorunlu kılar: Ne kendisinin, ne de eşinin tenasül uzvu bulunmamaktadır. Veya bulunmaktadır, fakat bu organların bir faaliyeti ve aktivitesi yoktur, icraattan uzaktır. Diğer bir büyü türü de şu şekilde icra edilir: Kişiye cin musallat edilir, bu cin (beş sinirden) merkezi beyinde bulunan bir siniri tıkar ve işlevini ifa ettiremez hale getirir.[62] Veya cin, prostat mıntıkasına yerleşir ya da tenasül uzvunda yahut da ona yakın bir yerde bulunur.

---

[61]Müfessirin, Mısır televizyonunda her Cuma günü halka hitaben yaptığı Kur'ân tefsir ve sohbetleri yayınlanmaktadır. Mısır'ın ileri gelen âlimlerindendir. (Mütercim)

[62]Çocuk hastalıkları uzmanı değerli arkadaşım Muhammed Reşad, bana beyindeki bu sinirin "duyu" ile ilgisi bulunduğunu, kadın ile erkeğin öpüşmesinde de bu duyunun etkili olduğunu bildirdi. Ve dedi ki: "Bu siniri yok etmek veya tıkamak öpüşmenin tesirini ortadan kaldırır. Tenasül uzvunu ve diğer vücudun geri kalan mıntıkalarını cimaya (sekse) ilgisiz kılar."

Ona dedim ki:

— Peki bu büyünün ilâcı ve tedavisi nedir?

— Bu büyü türlerinin her birinin nev'ine göre ilâcı ve tedavisi bulunmaktadır. Cin kullanılmadan yapılan büyü türünde büyünün bulunup yakılması gerekir.[63] Yapılan büyü bulunamaz ise büyünün iptali

---

[63]Büyünün (yazı olabilir, okunmuş eşya olabilir) bulunması, çözülmesi ve yakılması, daha sonra üzerine tuzlu su dökülmesi, büyünün yakıldığı kabın bir daha kullanılmaması, büyünün tesirinin ortadan kaldırılmasının en kestirme yoludur. Fakat Allahü Teâlâ Hazretleri, Müslüman salih bir cini ehliyetli bir kişinin yardımına vermediği müddetçe büyü maddelerini ele geçirmek oldukça zor bir iştir. Böyle bir imkâna sahip olarak büyüsü çözülen veya herhangi bir büyüyü çözen, Allah'a şükretmeli, yardımcı olan Müslüman cini ta'zim edip yegâne fail olarak onu görmemelidir. Çünkü yegâne fail ve yardımcı Allah'tır. Cin sadece bir vesileden ibarettir. İyi bir cin, iyi bir insan gibidir. İnsan asla onu emir altına alamaz. "İnsan ancak kötü cini emri altına alır ve ona hükmeder" görüşü şaz bir görüş olup, muhterem Şeyh Şârâvî'ye aittir. (el-Fetevâ, cüz 6, Kur'ân Yayınları baskısı, hazırlayan Dr. Seyyid Cümeyli, sh. 16)

Allahü Teâlâ Hazretleri, Müslüman cin Mustafa Kençur'u, vücuduna nüfuz ettiği kardeşimizin bir müddet hizmetine vermiştir. Mustafa, bu kardeşimizi zemzem suyundan içip tedavi oluncaya kadar himaye etmiştir. Mustafa Kençur, bu kardeşimizle bulunduğu sürece birçok insana yapılan sihir ve büyüyü bulup Allah'ın yardımı ile yok etmiş, onları büyük zararlardan kurtarmıştır. Mustafa Kençur, bana bu meseleyi sorduğunda ona bunun mübah olduğunu, İbni Teymiyye'nin şu sözlerini delil olarak söyledim: "İnsanlardan olup da hem insanlara, hem de cinlere, yalnız Allah'a ibâdet edip onun ve Resûlü'nün emirlerine tâbi olmayı emreden bir müslüman, Allah'ın en büyük velilerindendir. Bu tebliği yapan bir kimse Hazreti

Peygamber (s.a.v.)'in halifelerinden (ilmi miras alan âlimlerden) sayılır. Mübah olan işlerde cin kullanan bir insan, mübah olan işlerde insan kullanan gibidir. Meselâ bir kimse cine, Allah'ın emrettiğini emredip, yasakladığını da yasaklayabilir, onlardan mübah olan şeylerin yapılmasını talep edebilir. Böyle yapan bir kimse tebasına hükmeden ve onlara birtakım hususlarda emreden devlet ricaline benzer. Böyle bir kimse Allah'ın evliyalarından olduğu gibi, Allah'ın umum evliyaları arasına da dahil olur ki, burada aynı zamanda bir melik olan Süleyman Peygamber, Yusuf, İbrahim, Musa, İsa ve Hazreti Muhammed (a.s.) de bulunmaktadır. Her kim de Allah ve Resûlü'nün yasakladığı hususlarda meselâ suçsuz bir kimseyi haksız yere öldürmekte veya öldürmeksizin hastalık vermede yahut sahip olduğu ilmi unutturmada ve bunun gibi her çeşit zulümde cinleri kullanırsa, bu kimse cinleri günahta ve düşmanlıkta kullandığı için günahkâr ve âsi olur. Her kim de cinleri şirkte ve küfürde kullanırsa kâfir olur. Cinleri kullandığı alana ve konuma göre kişi, ya fâsık, ya müşrik, ya kâfir ya da fâsık olmaksızın günahkâr olur. Şeriatı tam bilmeyen kimse cinleri kullanmayı keramet zannedip, onlardan hacca gitmek için kendisini uçurmak suretiyle yardım alırsa veya cinler kendisini Arafat'a taşırlarsa ve Allah ile Resûlü'nün emrettiği şekilde hac vazifesini ifa etmeyip, bu şekilde cinleri kullanırsa, o kişi mağrurdur ve cinlerin tuzağına düşmüştür." (Telebbüs), cinin insana nüfuzuna gelince, bunun büyük bir zulüm olduğunu Mustafa Kençur'a daha önce hatırlatmıştım.

Muhterem Şeyh Abdülhamid Kişk, Türk asıllı Müslüman bir cinnî kızla arkadaşlık eden bir kıza, bu arkadaşlığın Allah Azze ve Celle'nin rızasına uygun olması, emir ve yasaklarına da riâyet edilmesi şartıyla izin vermiştir. Şeyh İbni Bâz, sihri ve büyüyü bulup yok etme hususunda şöyle demişlerdir: "Büyünün en etkin ilacı, büyük çaba ve gayret sarfederek büyünün bulunduğu yerden (dağ, dere, tepe vs.) büyü edevatını çıkarıp yok etmektir. Bu yapıldığında büyünün etki ve tesiri de bertaraf

için Allahü Teâlâ Hazretlerine dua edilir. Cin kullanılarak yapılan büyüde siniri ve hisleri dumura uğratan, cinsî organları etkisiz hale getiren cinin, bu mıntıkalardan uzaklaştırılması gerekmektedir.

---

edilmiş olacaktır. (Bakınız, Müslümanların Gazetesi, 1985, sayı 9, sh. 16)

İmam İbni Kayyim şöyle der: "Büyünün bulunup çıkarılması ve iptal edilmesi en etkin ilaçtır. Hazreti Peygamber (s.a.v.)'e büyü yapıldığında, Rabbinden (Sübhânehû Teâlâ) büyünün yerini bildirmesini talep etmiş, Rabbi de ona büyünün yerini bildirmiş, o da büyüyü kuyudan çıkarmıştır." (Bakınız, Zâdü'l-Meâd, cüz 3, sh. 104)

Şunu hemen belirtmek isterim ki, ben cinlerden yardım alınabilir şeklinde bir fetvâ vermiyorum. Bu fetvâyı vermek kolay bir iş değildir. Çünkü fitneye sebep olabilir. Allah'a hamdolsun ki, ben cin çağırmaktan ve onları kullanmaktan uzağım. Bir cin olan Mustafa Kençur kardeşi ben kendim çağırmadım. Bilakis o bana geldi. Mustafa'nın gelişi de ansızın ve belirli şartlarda oldu. Sonra onunla diyaloğumuz belirli bir vakit içerisinde gerçekleşti. İnsanın, insan kardeşine karşı kurmuş olduğu tuzaklar ve nice büyüler, Allah'ın yardımıyla, bu cin kardeşimizin vesilesiyle çözüldü ve tesirsiz hale getirildi. Büyü ve sihre maruz kalmış nice kadın ve erkek kurbanlar şifâya kavuşturuldu. Allah onu hayırla mükâfatlandırsın. O şimdi gayb âleminde. Âlemlerin Rabbine hamdolsun.

Şunu tekrar etmek isterim ki, cinlerin bir zararı def edeceklerine inanmak ve onları yegâne yardımcı görmek kesinlikle haramdır. Allah'a şirk koşmaktır. (Zararı def' eden yegâne yardımcı Allah'tır.) Mustafa Kençur'un gelip bu hususlarda bize yardımcı olması istisnaî bir durumdur. Kur'ân-ı Kerîm'le meseleye çare aramak daha iyi ve faziletlidir. Kur'ân tedavisi, büyüyü bulunduğu yerde bir mayın gibi patlatır, etkisiz hale getirir.

BİR İNSANDA BÜYÜ YA DA CİNİN VARLIĞINI NASIL ANLAYACAĞIZ?

Mustafa'ya (Müslüman cine) şöyle sordum:

— Biz yalnızca büyülenmiş bir kimsenin büyülendiğini ve bu kimseye sadece cinin musallat olduğunu nasıl ayırt edeceğiz?

— Büyülenmiş bir insan genelde belirli bir şeyden şikâyet eder. Bu şikâyete sebebiyet veren şey ansızın meydana gelir. Meselâ kişi, hanımını çok sevdiği halde birdenbire ondan nefret eder. Aslında bu nefreti mucip hiçbir ciddi sebep bulunmamaktadır. Büyülenmiş insanın herhangi bir uzvu ansızın ağrır ve kişiyi rahatsız eder. Bu ağrı, bazen bir cin musallat edilmek suretiyle gerçekleştirilmiş bir büyünün vermiş olduğu ağrı olabilir. Cin musallat edilmek suretiyle yapılan büyü, en tehlikeli ve çetin büyü türlerindendir. Kendisine büyü yapılmaksızın yalnız cin musallat olan kişide iki ayrı alâmet belirir.

Bu kişi ansızın yalnızlığı ve uzleti tercih eder. Ya da tam aksine sosyal bir insan olur, fakat insanlara zarar verir. Kendisinde bu hal zuhur eden kişinin çok kolaylıkla zaman zaman yüz renginin kırmızı ve siyaha dönüştüğünü gözlemlemek mümkündür. Bu kırmızılık ve siyahlık yüzün herhangi bir kısmında da olabilir. Kendisine cin musallat olan kişi, sık sık bunaltıcı, dehşete düşürücü ve karışık kâbuslar görür. Meselâ bu kişi rüyada kendisini yüksek olmayan bir yerden düşerken görür, aynı zamanda da çok korku ve

acı hisseder. Uyurken tuhaf ve anlaşılması güç sözler sarfeder. Durum ne olursa olsun hastayı basit bir imtihana tabi tutarak, hastada cinin ya da büyünün varlığını çok kolaylıkla keşfedebiliriz.

Ona dedim ki:

— Nedir bu imtihan?

— Sağ elin avucuna aşağıdaki âyet-i kerîmeleri oku:

a) İbrahim Sûresi'nin son âyetleri: 42-52 arası.

b) Mü'minûn Sûresi'nin sonu: 97-118 arası.

c) Felâk Sûresi.

d) Nâs Sûresi.

سورة ابراهيم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَلاَ تَحْسَبَنَّ اللهَ غَافِلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ* مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ لاَ يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ* وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ* وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ* وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللهِ مَكْرُهُمْ

وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ* فَلاَ تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ* يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ* وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِى الْاَصْفَادِ* سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ* لِيَجْزِىَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ* هٰذَا بَلاَغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا اَنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Ve lâ tahsebennellâhe ğâfilen ammâ ya'melüz zâlimûne innemâ yüehhıruhüm li yevmin teşhasu fîhil ebsâr* Mühtıyne mukniıy ruûsihim lâ yarteddü ileyhim tarfühüm ve ef'idetühüm hevâ'* Ve enzirin nâse yevme ye'tîhimül azâbü fe yekûlülleziyne zalemû

rabbenâ ahhırnâ ilâ ecelin karîbin nücib da'veteke ve nettebiır rusüle eve lem tekûnû aksemtüm min kablü mâ leküm min zevâl* Ve sekentüm fî mesâkinillezîne zalemû enfüsehüm ve tebeyyene leküm keyfe fealnâ bihim ve darabnâ lekümül emsâl* Ve kad mekerû mekrahüm ve ındellâhi mekruhüm ve in kâne mekruhüm li tezûle minhül cibâl* Fe lâ tahsebennellâhe muhlife va'dihî rusülehû innellâhe aziyzün züntikâm* Yevme tübeddelül erdu ğayral erdı ves semâvâtü ve berazû lillâhil vâhıdil kahhâr* Ve teral mücrimîne yevmeizin mükarranîne fil asfâd* Serâbîlühüm min katırânin ve tağşâ vücûhehümün nâr* Li yeczivellâhü külle nefsin mâ kesebet innellâhe seriy'ul hısâb* Hâzâ belâğun lin nâsi ve li yünzerû bihî ve li ya'lemû ennemâ hüve ilâhün vâhıdün ve li yezzekkera ülül elbâb*

Mânası:

** Sakın Allah'ı, o zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Onları ancak gözlerin bir noktaya dikilip kalacağı güne kadar geciktiriyor.*

** O gün başları yukarıya dikilmiş, gözlerini kendilerine bile çevirip bakamazlar, kalpleri de bomboş halde koşarlar.*

** İnsanları azabın geleceği gün hakkında uyar. Zulmedenler diyecekler ki: "Ey Rabbimiz! Bize yakın bir geleceğe kadar mühlet ver ki, davetine olumlu cevap vererek gelelim, peygamberlere uyalım." Ama daha önce kendiniz için, sonunuzun gelmesi yok diye yemin eden sizler değil miydiniz?*

** Hem kendilerine zulmeden şaşkınların yerlerine yerleştiniz. Üstelik onlara neler yaptıklarımız da size açık şekilde belli olmuştu. Ayrıca size birtakım misaller de vermiştik.*

** Onlar kurmak istedikleri tuzağı kurdular. Hile ve tuzakları ile dağlar bile yerinden oynasa, Allah'ın yanında onların tuzağına karşılık tuzak var.*

** Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden sakın cayacağını sanma. Şüphesiz ki Allah, çok üstündür ve cezaya lâyık olanın cezasını verendir.*

** O gün yer başka bir yerle değiştirilir, gökler de. Ve onlar her şeye üstün gelen tek Allah'ın huzuruna çıkarlar.*

** O gün mücrimleri zincirlere vurulmuş olarak görürsün.*

** Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürüyecektir.*

** Bu, Allah'ın herkese yaptığının karşılığını vermesi içindir. Doğrusu Allah hesabı çabuk görendir.*

** İşte bu Kur'ân, tehlikelere karşı uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir tebliğdir.*

سورة المؤمنون

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ* وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ* حَتَّى اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ* لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلاَّ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ* فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلاَ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلاَ يَتَسَائَلُونَ* فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ* وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ* تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ* اَلَمْ تَكُنْ

آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ* قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ* رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ* قَالَ اخْسَؤُا فِيهَا وَلاَ تُكَلِّمُونِ* إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ* فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ* إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ* قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ* قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْأَلِ الْعَادِّينَ* قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ الاَّ قَلِيلاً لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ* أَ فَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ

إِلَيْنَا لاَ تُرْجَعُونَ* فَتَعَالَى اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لاَ اِلٰهَ
اِلاَّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ* وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللهِ
اِلٰهًا آخَرَ لاَ بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ
رَبِّهِ إِنَّهُ لاَ يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ* وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ
وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Ve kul rabbi eûzü bike min hemezâtiş şeyâtıyn* Ve eûzü bike rabbi en yahdurûn* Hattâ izâ câe ehadehümül mevtü kâle rabbirciûn* Leallî a'melü sâlihan fîmâ teraktü kellâ innehâ kelimetün hüve kâilühâ ve min verâihim berzehun ilâ yevmi yüb'asûn* Fe izâ nüfiha fis sûri fe lâ ensâbe beynehüm yevmeizin ve lâ yetesâelûn* Fe men sekulet mevâzînühû fe ülâike hümül müflihûn* Ve men haffet mevâzînühû fe ülâikellezîne hasirû enfüsehüm fî cehenneme hâlidûn* Telfehu vücûhehümün nâru ve hüm fîhâ kâlihûn* E lem tekün âyâtî tütlâ aleyküm fe küntüm bihâ tükezzibûn* Kâlû rabbenâ ğalebet aleynâ şıkvetünâ ve künnâ kavmen dâllîn* Rabbenâ ahricnâ minhâ fe in udnâ fe innâ zâlimûn* Kâlahseû fîhâ ve lâ tükellimûn* İnnehû kâne ferîkun min ıbâdî yekûlûne rabbenâ âmennâ fağfir lenâ verhamnâ ve ente hayrur râhımîn* Fettehaztümûhüm sıhriyyen hattâ ensevküm zikrî ve küntüm minhüm tadhakûn* İnnî cezeytühümül yevme bimâ saberû

ennehüm hümül fâizûn* Kâle kem lebistüm fil erdı adede sinîn* Kâlû lebisnâ yevmen ev ba'da yevmin fes'elil âddîn* Kâle in lebistüm illâ kalîlen lev enneküm küntüm ta'lemûn* E fe hasibtüm ennemâ halaknâküm abesen ve enneküm ileynâ lâ türceûn* Fe teâlellâhül melikül hakku lâ ilâhe illâ hüve rabbül arşil kerîm* Ve men yed'u meallâhi ilâhen âhara lâ bürhâne lehû bihî fe innemâ hısâbühû ınde rabbihî innehû lâ yüflihul kâfirûn* Ve kul rabbığfir verham ve ente hayrun râhımîn*

Mânası:

** De ki: "Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım."*

** "Rabbim! Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım."*

** Sonunda onlardan birine ölüm geldiği zaman: "Rabbim! Beni dünyaya geri döndür" der.*

** "Ki terkettiğim dünyada yararlı iş yapayım." Hayır, bu onun söylediği sadece kendi lâfıdır. Tekrar diriltilecekleri güne kadar arkalarında geriye dönmekten onları alıkoyan bir engel vardır.*

** Sura üflendiği zaman artık aralarında akrabalık bağları kalmamıştır. Birbirlerini de arayıp sormazlar.*

** Artık kimlerin (sevap) tartıları ağır basarsa, işte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir.*

** Kimlerin de tartıları hafif gelirse, artık bunlar da kendilerine yazık etmişlerdir. (Çünkü onlar) ebedi cehennemdedirler.*

** Ateş yüzlerini yakar, orada suratları çirkin ve gülünç bir halde bulunurlar.*

** Size âyetlerim okunurdu da, siz onları yalanlardınız değil mi?*

** Derler ki: "Rabbimiz! Azgınlığımız bizi altetti. Biz, bir sapıklar topluluğu idik.*

** Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha (ettiklerimize) dönersek, artık belli ki biz zalim insanlarız."*

** Buyurur ki: "Alçaldıkça alçalın orada. Bana karşı konuşmayın artık."*

** Zira kullarımdan bir zümre: "Rabbimiz! Biz iman ettik. Öyle ise bizi affet! Bize acı! Sen, merhametlilerin en iyisisin" demişlerdi.*

** İşte siz onları alaya aldınız, sonunda onlar (ile alay etmeniz) size beni yâdetmeyi unutturdu, siz onlara gülüyordunuz.*

** Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim. Onlar, hakikaten muradlarına erenlerdir.*

** (Allah inkârcılara): "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye sorar.*

** "Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık. İşte sayanlara sor" derler.*

** Buyurur: "Sadece az bir süre kaldınız, keşke siz bunu bilmiş olsaydınız."*

** Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?"*

** Mutlak hâkim ve hak olan Allah, çok yücedir. Ondan başka tanrı yoktur. O, yüce Arş'ın sahibidir.*

** Her kim Allah ile birlikte diğer bir tanrıya taparsa, —ki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur— o*

kimsenin hesabı ancak Rabbinin nezdindedir. Şurası muhakkak ki, kâfirler iflâh olmaz.

** (Resûlüm!) De ki: "Rabbim! Beni bağışla ve merhamet eyle. Sen, merhamet edenlerin en hayırlısısın."*

سورة الفلق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ* وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ* وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ* وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul eûzü bi rabbil felak* Min şerri mâ halak* Ve min şerri ğâsikın izâ vekab* Ve min şerrin neffâsâti fil ukad* Ve min şerri hâsidin izâ hased*

Mânası:

** De ki: "Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!"*

سورة الناس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* مَلِكِ النَّاسِ* اِلٰهِ النَّاسِ*
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ* اَلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى
صُدُورِ النَّاسِ* مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*
Kul eûzü bi rabbin nâs* Melikin nâs* İlâhin nâs* Min şerril vesvâsil hannâs* Ellezî yüvesvisü fî sudûrin nâs* Minel cinneti ven nâs*

Mânası:

** De ki: "İnsanların kalplerine vesvese sokan, (insan Allah'ı andığında) pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden insanların Rabbine, insanların melikine (mutlak sahip ve hâkimine), insanların ilâhına sığınırım!"*

Okuma esnasında ağzını sağ avucuna temas ettir. Nefesin ve tükürüğün avucuna ulaşsın. Daha sonra okuma işi bitince elini hastanın gözü önüne koy. Hastadan, eline bakmasını iste. Eline kesinlikle bakamaz ise, hastanın başında bir ağrı meydana gelirse, gözleri titreşirse, hasta avucunu kıpkırmızı olarak görse, (veya kısmen elini kırmızı görse) veya

elini siyah renkte göre, veyahut da avucunda haç işaretleri bulunduğunu görse, bu ve buna benzer, hastada ansızın bir değişiklik meydana gelse, işte o zaman yüzde yüz bu kişide ya büyü vardır, ya da ona cin musallat olmuştur. Veya bu kişiye hem cin mübtelâ olmuş, hem de büyü yapılmıştır.[64]

EŞLER ARASINI BAĞLAMA BÜYÜSÜNÜN TEDAVİSİ

Mustafa Kençur'a dedim ki:

— Büyülenmiş bir insanın tedavisi nasıl yapılır?

— En iyi tedavi büyüyü bulmak, bulduktan sonra dağıtmak ve onu yakmaktır.[65]

— Peki bu mümkün olmaz ise Kur'ânî ilaç nedir? Ne okuyacağız?

— Allah'ın fazl u keremiyle, Kur'ân'la tedavinin birçok türü bulunmaktadır. Kur'ân okumakla, (çok tehlikeli olan) eşler arasını bağlama büyüsünü çok rahatlıkla çözebiliriz. Bu tedavi için aşağıda gerekli olan şeyleri temin et:

---

[64] Âyetleri hastanın kendisi okursa daha iyi olur. Okuyamaz ise bilen birisi okur. Tedaviden önce teşhis edilmeli, ondan sonra Mustafa Kençur'un tarif ettiği şekilde tedavi yapılmalıdır.

[65] Mısır'ın İskenderiyye şehrinde denize atılmış ve on iki yıldan daha fazla bir zamandır devam etmekte olan büyüyü Mustafa Kençur, Allah'ın izniyle bulup imha etmiştir. Bu büyü, iki gencin evlenmelerine mani olmak için yapılmıştı. Allah onlara şifâ verdi. Allah Mustafa Kençur'dan razı olsun.

a) Arabistan kirazının yeşil yaprağından yedi adet (hurma) al. Bunları taşla veya demirle öğüt.[66]

b) Öğütülen yapraklar genişçe ve büyük bir kaba konur, içecek ve vücudun umumunu gusledecek kadar su ilâve olunur.

c) Sağ elin avucunu, içinde öğütülmüş Arabistan kirazı yaprakları bulunan suya koy.

d) Okuma esnasında nefesini ve bir nebze tükrüğünün suya temas etmesi için dudaklarını bu suya değdir.

e) Aşağıdaki âyet-i kerîmeleri tavsiye edilen şekilde, hazırlanan bu suya oku. Âyet'el-Kürsî, Kâfirûn, Felâk, Nâs, İhlâs, A'râf Sûresi'ndeki büyü âyeti (117-119), Yunus Sûresi'ndeki büyü âyetleri (79-82), Tâhâ Sûresi'ndeki büyü âyetleri (65-69)

f) Hasta, okunan bu sudan içer. Sonra da bu su ile gusleder. Özellikle bu tedavinin bir hafta devam etmesi daha etkili olur. İhlâslı ve iyi niyetli olmalıdır. Allah'ın izni ile büyüden eser kalmayacaktır.

[66]Yaprakları mikser ile de öğütebiliriz.

ÂYET'EL-KÜRSÎ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُ لاَ اَلَهَ اِلاَّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ* لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ* لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ* مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ* يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاءَ* وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلاَ يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيمُ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Allâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm* Lâ te'huzühû sinetün ve lâ nevm* Lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard* Men zellezî yeşfeu ındehû illâ bi iznih* Ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm ve lâ yühıytûne bi şey'in min ılmihî illâ bimâ şâ'* Vesia kürsiyyühüs semâvâti vel erda ve lâ yeûdühû hıfzu-hümâ ve hüvel aliyyül azıym*

Mânası:

** "Allah, O'ndan başka tanrı yoktur. O, hayydir, kayyûmdur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. İzni olmadan O'nun katında kim şefâat edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.) O'nun bildirdiklerinin dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır. Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür."*

KÂFİRÛN SÛRESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* لاَ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ* وَلاَ أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ* وَلاَ أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ* وَلاَ أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ* لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul yâ eyyühel kâfirûn* Lâ a'büdü mâ ta'büdûn* Ve lâ entüm âbidûne mâ a'büd* Ve lâ ene âbidün mâ

ɔedtüm* Ve lâ entüm âbidûne mâ a'büd* Leküm inüküm ve liye dîn*

Mânası:

** "(Resûlüm!) De ki: "Ey kâfirler!"*

** "Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam."*

** "Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz."*

** "Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim."*

** "Evet, siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz."*

** "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır."*

FELÂK SÛRESİ

سورة الفلق

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ* وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ* وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ* وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul cûzü bi rabbil felak* Min şerri mâ halak* Ve min şerri ğâsikın izâ vekab* Ve min şerrin neffâsâti fil ukad* Ve min şerri hâsidin izâ hased*

Mânası:

** De ki: "Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!"*

NÂS SÛRESİ

سورة الناس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* مَلِكِ النَّاسِ* اِلٰهِ النَّاسِ*
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ* اَلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى
صُدُورِ النَّاسِ* مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul eûzü bi rabbin nâs* Melikin nâs* İlâhin nâs* Min şerril vesvâsil hannâs* Ellezî yüvesvisü fî sudûrin nâs* Minel cinneti ven nâs*

Mânası:

** De ki: "İnsanların kalplerine vesvese sokan, (insan Allah'ı andığında) pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden insanların Rabbine, insanların*

melikine (mutlak sahip ve hâkimine), insanların ilâhına sığınırım!"

İHLÂS SÛRESİ

سورة الاخلاص

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ* اَللهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul hüvellâhü ehad* Allâhüs samed* Lem yelid ve lem yûled* Ve lem yekün lehû küfüven ehad*

Mânası:

** Ey Muhammed! De ki: "O Allah bir tektir.*

** Allah her şeyden müstağnî ve her şey O'na muhtaçtır.*

** O doğurmamış ve doğurulmamıştır.*

** Hiçbir şey O'na denk değildir."*

سورة الأعراف

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِـــــىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ* فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَـانُوا يَعْمَلُونَ* فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Ve evhaynâ ilâ mûsâ en elkı asâke fe izâ hiye telkafü mâ ye'fikûn* Fe vekaal hakku ve betale mâ kânû ya'melûn* Fe ğulibû hünâlike venkalebû sâğırîn*

Mânası:

** Biz de Musa'ya: "Asanı at!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki bu, onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.*

** Böylece gerçek ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları yok olup gitti.*

** İşte Firavun ve kavmi, orada yenildi ve küçük düşerek geri döndüler.*

سورة يونس

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ* فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ* فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ انَّ اللهَ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ* وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Ve kâle fir'avnü'tûnî bi külli sâhırin aliym* Fe lemmâ câes scharatü kâle lehüm mûsâ elkû mâ entüm mülkûn* Fe lemmâ elkav kâle mûsâ mâ ci'tüm bihis sıhr* İnnellâhe se yübtılühû innellâhe lâ yuslihu amelel müfsidîn* Ve yühıkkullâhül hakka bi kelimâtihî ve lev kerihel mücrimûn*

Mânası:

** Firavun dedi ki: "Bilgili bütün sihirbazları bana getirin."*

** Sihirbazlar gelince Musa onlara: "Atacağınızı atın" dedi.*

** Onlar iplerini atınca, Musa dedi ki: "Sizin getirdiğiniz sihirdir. Allah onu boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez."*

** Suçluların hoşuna gitmese de Allah sözleriyle gerçeği açığa çıkaracaktır.*

سورة طه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

قَالُوا يَا مُوسَى اِمَّا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقَى* قَالَ بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعَى* فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى* قُلْنَا لاَ تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلَى* وَاَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلاَ يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتَى*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kâlû yâ mûsâ immâ en tülkıye ve immâ en nekûne evvele men elkâ* Kâle bel elkû fe izâ hıbâlühüm ve ısıyyühüm yühayyelü ileyhi min sıhrihim ennehâ tes'â* Fe evcese fî nefsihî hıyfeten mûsâ* Kulnâ ilâ tehaf inneke entel a'lâ* Ve elkı mâ fî yemînike telkaf mâ saneû innemâ saneû keydü sâhırin ve lâ yüflihus sâhırü haysü etâ*

Mânası:

** Dediler ki: "Ey Musa! Ya sen at veya önce atan biz olalım."*

** "Hayır siz atın" dedi. Bir de baktı ki, büyüleri sayesinde ipleri ve sopaları, kendisine gerçekten koşuyor gibi görünüyor.*

** Musa, birden içinde bir korku duydu.*

** "Korkma!" dedik. "Üstün gelecek olan kesinlikle sensin."*

** "Sağ elindekini at da, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü ise, nereye varsa (ne yapsa) iflâh olmaz."*

CİNİN İNSANA MUSALLAT OLMASI

Cinin ya da şeytanın herhangi bir insana musallat olup, ona nüfuz etmesi birçok insanın tuhafına gidebilir. Daha önce bu durum benim de çok tuhafıma gidiyordu. Cin ya da şeytan insanın vücuduna girer ve belirli bir uzva yerleşir. Daha sonra da vücudun tamamını bürür. Fakat ey okuyucu! Safiyye binti Huyey'in Hazreti Peygamber (s.a.v.)'den rivâyet etmiş

olduğu hadîsi şerîfi okuduğunda ve anladığında hayretin izâle olacak:

"Muhakkak ki şeytan, Âdemoğlunun damarlarında kanının akışı gibi akar."[67] Şeytan kablodaki cereyanın akışı gibi Âdemoğlunun vücudunda akar.

Şeytanların bazıları insana öyle nüfuz eder ki, onu tamamen kontrolü altına alır. Hattâ kişi, bu şeytanî kontrol sebebiyle sârâ hastası olur. Yahut da kişi hafıza kaybına uğrar, şuur ve kontrolünü tamamen yitirebilir. Ben bu söylediklerimi bizzat müşâhede ettim.[68]

CİNLERİN BEŞERİYETE MUSALLAT OLMALARININ SEBEPLERİ

Mustafa Kençur'a şöyle sordum:

— Cinlerin beşeriyete musallat olmalarının sebepleri nelerdir?

— Birçok sebep vardır. Bu sebeplerin en başta geleni, insanın bozulmasıdır. Allah'ın zikrinden gafil olan, haramlara dalmaktan çekinmeyen, Müslüman, şeytanların, azgın cinlerin ve ifritlerin, vücuduna nüfuz etmelerine gâyet müsait hale gelir. Bazen de buna sebep bir insanın bilmeden ağır bir şeyi Allah'ın adını

---

[67]Bu hadîsi şerîfi, Buhârî ve Müslim rivâyet etmiştir.

[68]Bazıları bunları inkâr etse de Sünnet-i Nebeviyye bu hususları açıklamaktadır. Müfessirler, Kur'ân'da geçen "mess" ifadesini sârâ hastalığı olarak tefsir etmişlerdir. Bu hususu inşaallah genişçe, bir başka kitapta ele alabiliriz.

nmadan (Besmele çekmeden) hızlıca yere ırakmasıdır. Çünkü bu yerde bir cin bulunabilir. Bırakılan bu eşya onu rahatsız eder. Canı yanan cin ntikam almak için bu insana musallat olur. Çamaşır ıkanan yerlerde Besmele çekmeksizin sıcak su lökmek de, cinin musallat olmasına bir sebep teşkil der. Dökülen bu sıcak su, bir cin yavrusunun ya da ir şeytanın canını yakmış olabilir. İşte şeytan ya da in, Allah'ın zikrinden gaflette olan insana musallat lmak için yegâne fırsatı bu sayede elde etmiş olur.

Bazen insana nüfuz ve tasallut sebebi, erkek bir inin bir kadına âşık olması olabilir. Genelde bu, açık açık olan ve yüzlerinde peçe bulunmayan kadınlarda uhur eder. Sana iki önemli şeyi bildirmek istiyorum. Birincisi şudur: Tırnaklarını ojeleyen kadınlar, eşleri le beraber olduktan sonra guslederler, fakat parmak-arındaki oje maddesi suyun tırnağa temasını önlediği çin bu kadınlar hâlâ cünüptürler. Cin ve şeytanlar öyle cünüp olan kadınlara nüfuz ederler. Kadınlar ise u nüfuzdan habersizdirler. Söylemek istediğim ikinci ususş udur: Fakat temiz ve peçeli kadın —özellikle eçeli olanı— var ya, Allahü Teâlâ onunla cin ve eytanlar arasına, sırrına vâkıf olamadığımız bir perde oyar. Cin ve şeytanların bakışları çok keskin olduğu alde örtülü kadının yüzünü göremez ve ona âşık olup ahmine nüfuz ederek içerden onunla cimâ edemez. Açık kadınların rahmine nüfuz eden cin, kendisini o

kadınla evli sayar.[69] Cinlerin insana nüfuzunun bir başka sebebi, insanın bir acı ya da sevinç karşısında zayıf düşmesidir. Aşırı hüzün, aşırı sevinç ve insanın ahlâken bozukluğu, cinlerin ona nüfuz etmeleri için birer gerekçedir.

CİNİN KOVULMASI VEYA HELÂKİ

Ona dedim ki:

— Cin, insan vücuduna musallat olup, çıkmak istemez, azgınlık ve taşkınlık gösterirse onu nasıl kovacak ya da helâk edeceğiz?

Mustafa Kençur:

— Cini ya da şeytanı kovma işini üstlenen kişinin Allah'tan korkan, ona güvenen ve Allah'ın haram-helâl çizgilerini gözeten biri olması gerekir. Bu vasıflara haiz olan kişi, önce bir namaz abdesti alır. Sonra tedavi mahallinde bulunan heykel ve canlı resimlerini derhal uzaklaştırır. Çünkü bu heykel ve resimler, cin ve şeytanları bir mıknatıs gibi kendine çeker. Şeytan ve cinlerin cirit attığı bir yerde de tedavi oldukça zor bir iştir.

Hasta, kadın ise, İslâm'a uygun bir şekilde örtünür.[70] Tedavi esnasında hasta abdestli olmalıdır.

---

[69]Bu hadîseye Mustafa Kençur'la defalarca şahit olduk. O kadar ki, bir kadınla iki cin içerden cimâ ediyordu. Allah, bu gibi durumlardan kadınları (örtünmeleri sebebiyle) muhafaza etsin.

[70]Türkiye'de maalesef (mâzur görün) birtakım sahtekârlar cin çıkartıyoruz diye şikâyeti olan kadınlara cinsel tacizde

İhtiyat babından erkek olsun kadın olsun, hastanın başı üzerine Mushaf (Kur'ân) konmalıdır. Mushaf ortadan açık bir şekilde bir kısmı hastanın gözlerine gelecek biçimde konmalıdır. Çünkü tedavi esnasında cin, hastanın gözünden çıkmayı deneyebilir ve hastanın gözünü kaybetmesine sebep olabilir.

Göbek kısmına da bir Mushaf konulmalıdır. Salih insanlardan biri, eğer birden fazla cin musallat olmuşsa hastanın sağ ve sol ayağından tutmalıdır. Şâyet bir cin olduğuna kanaat getirilmişse sol ayağın parmaklarından tutulur. Hastanın ağzından konuşan ve Müslüman olduğunu söyleyen, hattâ bunun da yanında sûfîyim diyen cin, cinlerin en tehlikelisidir.

Belki de zararı en az olan cin, tedaviyi tatbik edenin telkini ile Müslümanlığı kabul edip, hastanın vücudunu terketmeyi kabul eden cindir.

(Mustafa Kençur derin bir nefes aldı ve sözlerine şöyle devam etti):

— İşte burada, ilaç ve tedavi merhalesi başlıyor. Sağ elini hastanın başına koy ve sağ kulağına aşağıdaki âyet-i kerîmeleri oku:

a) Fatiha Sûresi.
b) Bakara Sûresi'nin ilk beş âyeti.
c) Bakara Sûresi'nin 254-257. âyetleri.
d) Bakara Sûresi'nin son âyet-i kerîmeleri (284-286)

---

bulunmaktadırlar. Kötü niyetli bu insanlar bu işin ticaretini de yapmaktadır. Kadınların, bu insanların tuzağına düşmesi, onların cehaletinden ve İslâm'ı bilmemelerinden kaynaklanmaktadır. (Mütercim)

e) Âl-i İmrân Sûresi'nin ilk altı âyeti.
f) Âl-i İmrân Sûresi'nin 18-19. âyetleri.
g) Nisâ Sûresi 115-121 arasındaki âyetleri.
h) A'raf Sûresi 54-55. âyetleri.
i) Mü'minûn Sûresi 115-118. âyetleri.
j) Yâsin Sûresi'nin ilk on iki âyeti.
k) Sâffât Sûresi'nin ilk on âyeti.
l) Ğâfir Sûresi'nin ilk üç âyeti.
m) Rahmân Sûresi'nin 33-44 arasındaki âyetleri.
n) Bilhassa Haşr Sûresi'nin 21-24 arasındaki âyetleri.
o) Hadîd Sûresi'nin ilk altı âyeti.
p) Özellikle Cin Sûresi'nin ilk üç âyeti.
r) Zilzâl, Kâria, Hümeze, Fil, Kureyş, Kâfirûn, Nasr, Mesed, İhlâs, Felâk, Nâs Sûreleri.

سورة الفاتحة

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ* اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ* اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ*

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ* صِرَاطَ الَّذِينَ

اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلاَ

الضَّالِّينَ* (آمين)

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Elhamdü lillâhi rabbil âlemîn* Errahmânir rahıym* Mâliki yevmid dîn* İyyâke na'büdü ve iyyâke nesteıyn* İhdinas sırâtal müstekıym* Sırâtallezîne en'amte aleyhim* Ğayril mağdûbi aleyhim velad dâllîn* (Âmîn)

Mânası:

** Rahmân ve Rahıym olan Allah'ın adıyla.*

** Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.*

** O Rahmân'dır, Rahîm'dir.*

** Ceza gününün mâlikidir.*

** (Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız.*

** Bize doğru yolu göster.*

** Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil.*

سورة البقرة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

آلٓمٓ* ذَلِكَ الْكِتَابُ لاَ رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ*
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ* وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ* أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Elif lâm mîm* Zâlikel kitâbü lâ raybe fîhi hüden lil müttekıyn* Ellezîne yü'minûne bil ğaybi ve yükıymûnes salâte ve mimmâ razaknâhüm yünfikûn*

Vellezîne yü'minûne bimâ ünzile ileyke ve mâ ünzile min kablike ve bil âhırati hüm yûkınûn* Ülâike alâ hüden min rabbihim ve ülâike hümül müflihûn*

Mânası:

** Elif. Lâm. Mîm.*

** O kitap (Kur'ân), onda asla şüphe yoktur.*

** O, muttakiler için bir yol göstericidir.*

** Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar.*

** Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler. Âhiret gününe de kesinkes inanırlar.*

** İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidâyet üzeredirler ve kurtuluşa erenler de ancak onlardır.*

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يَأْتِىَ يَوْمٌ لاَ بَيْعٌ فِيهِ وَلاَ خُلَّةٌ وَلاَ شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ* اَللّٰهُ لاَ اِلَهَ اِلاَّ هُوَ
الْحَىُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَهُ مَا فِى
السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ
عِنْدَهُ اِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلاَّ بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلاَ يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ* لاَ اِكْرَاهَ فِى الدِّيـــنِ قَـــدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّـــاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَـــى لاَ انْفِصَامَ لَهَا وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ* اَللهُ وَلِيُّ الَّذِيـــنَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَالَّذِيـــنَ كَفَرُوا اَوْلِيَاءُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَـــهُمْ مِـــنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُولَئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُـــمْ فِيهَا خَالِدُونَ*

Yâ eyyühellezîne âmenû enfikû mimmâ rezaknâküm min kabli en ye'tiye yevmün lâ bey'un fîhi ve lâ hulletün ve lâ şefâatün vel kâfirûne hümüz zâlimûn* Allâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûmü lâ te'huzühû sinetün ve lâ nevm* Lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil erdı men zellezî yeşfeu ındehû illâ bi iznihî ya'lemü mâ

eyne eydîhim ve mâ halfehüm ve lâ yühıytûne bi :y'in min ılmihî illâ bi mâ şâ' vesia kürsiyyühüs :mâvâti vel erda ve lâ yeûdühû hıfzuhümâ ve hüvel liyyül azıym* Lâ ikrâhe fid dîni kad tebeyyener ruşdü ıinel ğayyi fe men yekfur bit tâğûti ve yü'min billâhi fe adistemseke bil urvetil vüskâ lenfisâme lehâ vallâhü emiy'un alîm* Allâhü veliyyüllezîne âmenû yuhriûhüm minez zulümâti ilen nûri vellezîne keferû evliyâihümüt tâğûtu yuhricû-nehüm minen nûri ilez zulünâti ülâike ashâbün nâri hüm fîhâ hâlidûn*

Mânası:

** "Ey iman edenler! Kendisinde artık alış-veriş, dostluk ve kayırma bulunmayan gün (kıyamet) gelmeden önce, size verdiğimiz rızıktan hayır yolunda harcayın. Gerçekleri inkâr edenler elbette zalimlerdir.*

** Allah, O'ndan başka tanrı yoktur. O, hayydir, kayyûmdur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. İzni olmadan O'nun katında kim şefâat edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.) O'nun bildirdiklerinin dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır. Onları koruyup gözetlemek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.*

** Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla eğrilik birbirinden ayrılmıştır. O halde kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.*

** Allah, inananların dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlere gelince,*

onların dostları da tağuttur. Onları aydınlıktan alıp karanlığa götürür. İşte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada devamlı kalırlar."

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فِى اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ* آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ* لاَ يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ

تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ*

Lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil erdı ve in tübdû mâ fî enfüsiküm ev tuhfûhü yühâsibküm bihillâh* Fe ağfiru li men yeşâü ve yüazzibü men yeşâ'* Vallâhü alâ külli şey'in kadîr* Âmener rasûlü bi mâ ünzile eyhi min rabbihî vel mü'minûn* Küllün âmene billâhi e melâiketihî ve kütübihî ve rusülih* Lâ nüferriku eyne ehadin min rusülih* Ve kâlû semı'nâ ve eta'nâ ufrâneke rabbenâ ve ileykel masıyr* Lâ yükellifüllâhü efsen illâ vüs'ahâ* Lehâ mâ kesebet ve aleyhâ mek-sebet* Rabbenâ ve lâ tüâhıznâ in nesiynâ ev ahta'nâ* Rabbenâ ve lâ tahmil aleynâ ısran kemâ hameltehû lellezîne min kablinâ* Rabbenâ ve lâ tuhammilnâ mâ lâ tâkate lenâ bih* Va'fü annâ* Vağfir lenâ* Verhamnâ* Ente mevlânâ fensurnâ alel kavmil kâfirîn*

Mânası:

"Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ındır. İçinizdekileri açığa vursanız da gizleseniz de Allah ondan dolayı sizi hesaba çekecektir. Sonra dilediğini affeder, dilediğine de azap eder. Allah her şeye kadirdir. Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine

iman ettiler. "Allah'ın peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayız. İşittik, itaat ettik. Ey Rabbimiz! Affına sığındık. Dönüş sanadır" dediler. Allah her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar. Herkesin kazandığı hayır kendine, yapacağı şer de kendinedir. Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme! Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

سورة آل عمران

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

آ لم* اَللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ* نَزَّلَ عَلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْـــزَلَ
التَّوْرَيةَ وَالْإِنْجِيلَ* مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْـزَلَ
الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللهِ لَهُمْ عَـذَابٌ
شَدِيدٌ وَاللهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ* إِنَّ اللهَ لاَ يَخْفَـــى

عَلَيْهِ شَيْئٌ فِى الْأَرْضِ وَلاَ فِى السَّمَاءِ* هُوَ الَّذِى يُصَوِّرُكُمْ فِى الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Elif lâm mîm* Allâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm* Nezzele aleykel kitâbe bil hakkı müsaddikan imâ beyne yedeyhi ve enzelet tevrâte vel incîl* Min kablü hüden lin nâsi ve enzelel fürkâne innellezîne keferû bi âyâtillâhi lehüm azâbün şedîdün vallâhü azîzün züntikâm* İnnellâhe lâ yahfâ aleyhi şey'ün fil erdı ve lâ fis semâ'* Hüvellezî yüsavviruküm fil erhâmi keyfe yeşâü lâ ilâhe illâ hüvel azîzül hakîm*

Mânası:

"Elif. Lâm. Mîm. Hayy ve kayyûm olan Allah'tan başka ilâh yoktur. (Resûlüm!) O, sana Kitab'ı hak ve önceki kitapları tasdik edici olarak tedricen indirmiş, daha önce de insanlara doğru yolu göstermek üzere Tevrat ile İncil'i ve Furkan'ı indirmiştir. Bilinmeli ki, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah, suçlunun hakkından gelen mutlak güç sahibidir. Şüphesiz ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. O mutlak güç ve hikmet sahibidir."

شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ وَالْمَلٰئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ* إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلاَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلاَّ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ*

Şehidellâhü ennehû lâ ilâhe illâ hüve vel melâiketü ve ülül ılmi kâimen bil kıstı lâ ilâhe illâ hüvel azîzül hakîm* İnned dîne ındellâhil islâmü ve mahtelefellezîne ûtül kitâbe illâ min ba'di mâ câehümül ılmü bağyen beynehüm ve men yekfur bi âyâtillâhi fe innellâhe serîy'ul hısâb*

Mânası:

"Allah, adaleti ayakta tutarak delilleriyle şu hususu açıklamıştır ki, kendisinden başka ilâh yoktur. Melekler ve ilim sahipleri de bunu ikrar etmişlerdir. Evet, mutlak güç ve hikmet sahibi Allah'tan başka ilâh yoktur. Allah nezdinde hak din İslâm'dır. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonradır ki, aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler.

Allah'ın âyetlerini inkâr edenler bilmelidirler ki, Allah'ın hesabı çok çabuktur."

سورة النساء

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَائَتْ مَصِيرًا* إِنَّ اللهَ لاَ يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرَكْ بِاللهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلاً بَعِيدًا* إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلاَّ إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلاَّ شَيْطَانًا مَرِيدًا* لَعَنَهُ اللهُ وَقَالَ لأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا* وَلأُضِلَّنَّهُمْ وَلأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الأَنْعَامِ وَلاَ مُرَنَّهُمْ

فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا* يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلاَّ غُرُورًا* أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلاَ يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Ve men yüşâkıkır rasûle min ba'di mâ tebeyyene lehül hüdâ ve yettebı' ğayra sebîlil mü'minîne nüvellihî mâ tevellâ ve nuslihi cehenneme ve sâet mesıyrâ* İnnellâhe lâ yağfiru en yüşrake bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike li men yeşâ'ü ve men yüşrik billâhi fe kad dalle dalâlen beıydâ* İn yed'ûne min dûnihî illâ inâsen ve in yed'ûne illâ şeytânen merîdâ* Leanehüllâhü ve kâle le ettehızenne min ıbâdike nasıyben mefrûdâ* Ve le üdıllennehüm ve le ümenniyennehüm ve le âmürannehüm fe le yübettikünne âzânel en'âmi ve le âmürannehüm fe le yüğayyirunne halkallâhi ve men yettehızi şeytâne veliyyen min dûnillâhi fe kad hasira husrânen mübînâ* Yeıdühüm ve yümenniyhim ve mâ yeıdühümüş şeytânü illâ ğurûrâ* Ülâike me'vâhüm cehennemü ve lâ yecidûne anhâ mehıysâ*

Mânası:

"Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım. Kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar). Şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." dedi. Kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düşmüştür. Şeytan onlara söz verir ve onları ümitlendirir. Halbuki şeytanın onlara söz vermesi aldatmacadan başka bir şey değildir. İşte onların yeri cehennemdir. Ondan kaçıp kurtulacak bir yer de bulamayacaklardır."

سورة الأعراف

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَ لَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ* أُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لاَ يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

İnne rabbekümüllâhüllezî halekas semâvâti vel erda fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arşi yuğşil leylen nehâra yatlübühû hasîsen veş şemse vel kamera ven nücûme müsehharâtin bi emrihî elâ lehül halku vel emru tebârakellâhü rabbül âlemîn* Üd'û rabbeküm tedarruan ve hufyeten innehû lâ yühıbbül mu'tedîn*

Mânası:

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istiva eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah'ne yücedir! Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesi-niz ki O, haddi aşanları sevmez."

سورة المؤمنون

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَ فَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ* فَتَعَالَى اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لاَ اَلَهَ اِلاَّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ* وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللهِ إِلَهًا آخَرَ لاَ بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ* وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

E fe hasibtüm ennemâ halaknâküm abesen ve enneküm ileynâ lâ türceûn* Fe teâlellâhül melikül hakku lâ ilâhe illâ hüve rabbül arşil kerîm* Ve men yed'u meallâhi ilâhen âhara lâ bürhâne lehû bihî fe innemâ hısâbühû ınde rabbihî innehû lâ yüflihul kâfirûn* Ve kul rabbiğfir verham ve ente hayrur râhımîn*

Mânası:

"Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız? Mutlak hakim ve hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan başka tanrı yoktur. O, yüce Arş'ın sahibidir. Her kim Allah ile birlikte diğer bir tanrıya taparsa —ki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur— o kimsenin hesabı ancak Rabbinin nezdindedir. Şurası muhakkak ki, kafirler iflâh olmaz. (Resûlüm!) De ki: Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin iyisisin."

سورة يس

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰسٓ* وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ* إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ* عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ* تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ* لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ* لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لاَ يُؤْمِنُونَ* إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلاَلاً فَهِيَ إِلَى الأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ* وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ

خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لاَ يُبْصِرُونَ*
وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَ أَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لاَ
يُؤْمِنُونَ* إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ
الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ*
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Yâsîn* Vel kur'ânil hakiym* İnneke le minel mürselîn* Alâ sırâtın müstekıym* Tenzîlel azîzir rahıym* Li tünzira kavmen mâ ünzira âbâühüm fehüm ğâfilûn* Le kad hakkal kavlü alâ ekserihim fehüm lâ yü'minûn* İnnâ cealnâ fî a'nâkıhim ağlâlen fe hiye ilel ezkâni fehüm mukmehûn* Ve cealnâ min beyni eydîhim sedden ve min halfihim sedden fe ağşeynâhüm fehüm lâ yübsırûn* Ve sevâün aleyhim e enzertehüm em lem tünzirhüm lâ yü'minûn* İnnemâ tünziru menittebeaz zikra ve haşiyer rahmâne bil ğaybi fe beşşirhü bi mağfiratin ve ecrin kerîm* İnnâ nahnü nuhyil mevtâ ve nektübü mâ kaddemû ve âsârahüm ve külle şey'in ahsaynâhü fî imâmin mübîn*

Mânası:

"Yâsîn. Hikmet dolu Kur'ân hakkı için. Sen şüphesiz peygamberlerdensin. Doğru yol üzerindesin. Bu Kur'ân üstün ve çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir. Ataları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için indirilmiştir. Andolsun ki onların çoğu gafletlerinin cezasını hak etmişlerdir. Çünkü onlar iman etmiyorlar. Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bü yüzden kafaları yukarı kalkıktır. Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık, artık göremezler. Onları uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, inanmazlar. Sen ancak zikre (Kur'ân'a) uyan ve görmeden Rahmân'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte böylesini, bir mağfiret ve güzel bir mükâfatla müjdele. Şüphesiz ölüleri ancak biz diriltiriz. Onların yaptıkları her işi, bıraktıkları her izi yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) sayıp yazmışızdır."

سورة الصافات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا* فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا* فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا* إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ* رَبُّ السَّمٰوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ* إِنَّا زَيَّنَّا
السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ* وَحِفْظًا مِنْ
كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ* لاَ يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَإِ
الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ* دُحُورًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ* إِلاَّ مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ
فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Vessâffâti saffâ* Fez zâcirâti zecrâ* Fettâliyâti ikrâ* İnne ilâheküm le vâhıd* Rabbüs semâvâti vel rdı ve mâ beynehümâ ve rabbül meşârık* İnnâ eyyennes semâed dünyâ bi zînetinil kevâkib* Ve ıfzan min külli şeytânin mârid* Lâ yessemmeûne ilel neleil a'lâ ve yukzefûne min külli cânib* Dühûran ve ehüm azâbün vâsıb* İllâ men hatıfel hatfete fe etbeahû şihâbün sâkıb*

Mânası:

"Saf saf dizilmişlere, toplayıp sürenlere, zikir okuyanlara yemin ederim ki, ilâhınız birdir. O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, hem de doğuların Rabbidir. Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik. Ve gökyüzünü itaat dışına çıkan

her şeytandan koruduk. Onlar, artık Mele-i A'lâ'ya (yüce topluluğa) kulak veremezler. Her taraftan taşlanırlar. Kovulup atılırlar ve onlar için sürekli bir azap vardır. Ancak meleklerin konuşmalarından bir söz kapan olursa, onu da delip geçen bir parlak ışık takip eder."

سورة غافر

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

حٰمٓ* تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ* غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِى الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيرُ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Hâ mîm* Tenzîlül kitâbi minellâhil azîzil alîm* Ğâfiriz zenbi ve kâbilit tevbi şedîdil ıkâbi zit tavli lâ ilâhe illâ hüve ileyhil mesıyr*

Mânası:

"Hâ mîm. Bu Kitap mutlak galip, hakkıyla bilen, günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, azabı çetin, lütuf sahibi Allah tarafından indirilmiştir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Dönüş ancak O'nadır."

سورة الرحمن

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لاَ تَنْفُذُونَ إِلاَّ بِسُلْطَانٍ* فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ* يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلاَ تَنْتَصِرَانِ* فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ* فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ* فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ* فَيَوْمَئِذٍ لاَ يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلاَ جَانٌّ* فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ* يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي

وَالْأَقْدَامِ* فَبِأَىِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ* هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِى يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ* يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Yâ ma'şeral cinni vel insi inisteta'tüm en tenfüzû min aktâris semâvâti vel erdı fenfüzû* Lâ tenfüzûne illâ bi sültân* Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân* Yürselü aleykümâ şüvâzun min nârin ve mühâsün fe lâ tentesırân* Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân* Fe izen şekkatis semâü fe kânet verdeten ked dihân* Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân* Fe yevmeizin lâ yüs'elü an zenbihî insün ve lâ cân* Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân* Yu'rafül mücrimûne bi sîmâhüm fe yü'hazü bin nevâsıy vel akdâm* Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân* Hâzihî cehennemülletî yükezzibü bihel mücrimûn* Yetûfûne beynehâ ve beyne hamîmin ân*

Mânası:

"Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çerçevesinden çıkıp gitmeye gücünüz yetiyorsa geçin. Ancak büyük bir güçle çıkıp gidebilirsiniz. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Üzerinize ateşten alev ve duman gönderilir de birbirinizi kurtaramaz ve yardımlaşamazsınız. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Gök

yarılıp da kızarmış yağ renginde gül gibi olduğu zaman, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İşte o gün insana da cine de günahı sorulmaz. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz? Suçlular, simalarından tanınır, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İşte bu, suçluların yalanladıkları cehennemdir. Onlar, cehennemde kaynar su arasında dolaşır dururlar."

سورة الحشر

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ* هُوَ اللهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ* هُوَ اللهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ* هُوَ اللهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Lev enzelnâ hâzel kur'âne alâ cebelin le raeytehû hâşian mütesaddian min haşyetillâhi ve tilkel emsâlü nadribühâ lin nâsi leallehüm yetefekkerûn* Hüvellâhüllezî lâ ilâhe illâ hû* âlimül ğaybi veş şehâdeh* hüver rahmânür rahıym* Hüvellâhüllezî lâ ilâhe illâ hû* elmelikül kuddûsüs selâmül mü'minül müheyminül azîzül cebbârul mütekebbir* sübhânellâhi ammâ yüşrikûn* Hüvellâhül hâlikul bâriül müsavviru lehül esmâül husnâ* yüsebbihu lehû mâ fis semâvâti vel ard* ve hüvel azîzül hakîm*

Mânası:

"Eğer biz bu Kur'ân'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz. O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka tanrı yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selâmet

verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür. İstediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir. O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şanını yüceltmektedirler. O galip, hikmet sahibidir."

سورة الحديد

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ* لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِى وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ* هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ* هُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ* لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورِ* يُولِجُ اللَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Sebbeha lillâhi mâ fis semâvâti vel erdı ve hüvel azîzül hakîm* Lehû mülküs semâvâti vel erdı yuhyî ve yümîtü ve hüve alâ külli şey'in kadîr* Hüvel evvelü vel âhıru vez zâhiru vel bâtınü ve hüve bi külli şey'in alîm* Hüvellezî halekas semâvâti vel erda fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arşi ya'lemü mâ yelicü fil erdı ve mâ yahrucü minhâ ve mâ yenzilü mines semâi ve mâ ya'rucü fîhâ ve hüve meaküm eyne mâ küntüm vallâhü bimâ ta'melûne besıyr* Lehû mülküs semâvâti vel erdı ve ilellâhi turceul ümûr* Yûlicül leyle fin nehâri ve yûlicün nehâra fil leyli ve hüve alîmün bi zâtis sudûr*

Mânası:

"Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, azîzdir, hakîmdir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O, diriltir, öldürür. O, her şeye gücü yetendir. O, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'ın üzerine istiva edendir. Yere gireni ve

ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız, o sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler ancak O'na döndürülür. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. O, kalplerde olanı bilir."

سورة الجن

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

قُلْ أُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا* يَهْدِي اِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا* وَأَنَّهُ تَعَلَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلاَ وَلَدًا*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul ûhıye ileyye ennehüstemea neferun minel cinni fe kâlû innâ semı'nâ kur'ânen acebâ* Yehdî iler ruşdi fe âmennâ bihî ve len nüşrike bi rabbinâ ehadâ* Ve ennehû teâlâ ceddü rabbinâ mettehaze sâhıbeten ve lâ veledâ*

Mânası:

"(Resûlüm!) De ki: Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'ân'ı) dinleyip de şöyle söyledikleri bana vahyolunmuştur. Gerçekten biz, doğru yola ileten harikulade güzel bir Kur'ân dinledik de ona iman ettik. Artık kimseyi Rabbimize asla ortak koşmayacağız. Hakikat şu ki, Rabbimizin şanı çok yücedir. O, ne eş ne de çocuk edinmiştir."

سورة الزلزلة

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا* وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا* وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا* يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا* بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا* يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ* فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ* وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

İzâ zülziletil erdu zilzâlehâ* Ve ahracetil erdu eskâlehâ* Ve kâlel insânü mâ lehâ* Yevmeizin tühaddisü ahbârahâ* Bi enne rabbeke evhâ lehâ* Yevmeizin

yasdürun nâsü eştâten li yürav a'mâlehüm* Fe men ya'mel miskâle zerratin hayran yerah* Ve men ya'mel miskâle zerratin şerran yerah*

Mânası:

"Yerküre kendine has sarsıntısıyla sallandığı, toprak ağırlıklarını dışarı çıkardığı ve insan: "Ne oluyor buna?" dediği vakit, işte o gün yer Rabbinin ona bildirmesiyle bütün haberlerini anlatır. O gün insanlar amellerini görmeleri (karşılığını almaları) için darmadağınık geri dönüp gelirler. Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür."

سورة القارعة

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

اَلْقَارِعَةُ* مَا الْقَارِعَةُ* وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ*
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ* وَتَكُونُ
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ* فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ* فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ* وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ

مَوَازِينُهُ* فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ* وَمَا أَدْرَاكَ مَاهِيَةٌ* نَـــارٌ حَامِيَةٌ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Elkâriah* Mel kâriah* Ve mâ edrâke mel kâriah* Yevme yekûnün nâsü kel ferâşil mebsûs* Ve tekûnül cibâlü kel ıhnil menfûş* Fe emmâ men sekulet mevâzînüh* Fe hüve fî ıyşetir râdıyeh* Ve emmâ men haffet mevâzînüh* Fe ümmühû hâviyeh* Ve mâ edrâke mâ hiyeh* Nârun hâmiyeh*

Mânası:

"Kapı çalan. Nedir o kapı çalan? O kapı çalanın ne olduğunu bilir misin? İnsanların, ateşin etrafını sarmış pervaneler gibi olduğu, dağların da atılmış renkli yüne dönüştüğü gündür o Kâria. O gün kimin tartılan ameli ağır gelirse işte o hoşnut edici bir yaşayış içinde olur. Ameli yeğni olana gelince, işte onun anası (yeri, yurdu) Hâviye'dir. Nedir o Hâviye bilir misin? Kızgın ateş."

سورة الهمزة

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ* اَلَّذِى جَمَعَ مَالاً وَعَدَّدَهُ* يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ* كَلاَّ لَيُنْبَذَنَّ فِى الْحُطَمَةِ* وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ* نَارُ اللهِ مُوقَدَةُ* الَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ* إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ* فِى عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Veylün li külli hümezetin lümezeh* Ellezî cemea mâlen ve addedeh* Yahsebü enne mâlehû ahledeh* Kellâ le yünbezenne fil hutameh* Ve mâ edrâke mel hutameh* Nârullâhil mûkadeh* Elletî tettaliu alel ef'ideh* İnnehâ aleyhim mü'sadeh* Fî amedin mümeddedeh*

Mânası:

"Arkadan çekiştirmeyi, yüze karşı eğlenmeyi âdet edinen herkesin vay haline! O ki, mal toplamış ve onu sayıp durmuştur. O, malının kendisini ebedî

kılacağını zanneder. Hayır! Andolsun ki o, Hutame'ye atılacaktır. Hutame'nin ne olduğunu bilir misin? Allah'ın tutuşturulmuş, yandıkça tırmanıp kalplerin tâ üstüne çıkan ateşidir. Onlar bu ateşin içinde uzatılmış sütunlara bağlanmışlar ve o vaziyette o ateş üzerlerine kapatılmıştır."

سورة الفيل

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ* أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ* وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ* تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ* فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

E lem tera keyfe feale rabbüke bi ashâbil fîl* E lem yec'al keydehüm fî tadlîl* Ve ersele aleyhim tayran ebâbîl* Termîhim bi hıcâratin min siccîl* Fe cealehüm keasfin me'kûl*

Mânası:

"Rabbin fil sahiplerine neler etti, görmedin mi? Onların kötü planlarını boşa çıkarmadı mı? Onların

üstüne ebâbil kuşlarını gönderdi. O kuşlar, onların üzerlerine pişkin tuğladan yapılmış taşlar atıyordu. Böylece Allah onları yenilip çiğnenmiş ekine çevirdi."

سورة قريش

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ* إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ* فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ* الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Li iylâfi kurayş* İylâfihim rıhleteş şitâi ves sayf* Felya'büdû rabbe hâzel beyt* Ellezî at'amehüm min cûın ve âmenehüm min havf*

Mânası:

"Kureyş'in alışkanlığı için, kış ve yaz yolculuklarına alışkanlıkları için. (Kışın Yemen'e, yazın Şam'a giderlerdi.) Bu Kâbe'nin Rabbine ibâdet etsinler. O Rab ki, onları açlıktan doyurmuş ve onları korkudan güvene kavuşturmuştur."

سورة الكافرون

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ* وَلَآ أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ* وَلَآ أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ* وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ* لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul yâ eyyühel kâfirûn* Lâ a'büdü mâ ta'büdûn* Ve lâ entüm âbidûne mâ a'büd* Ve lâ ene âbidün mâ abedtüm* Ve lâ entüm âbidûne mâ a'büd* Leküm dînüküm veliye dîn*

Mânası:

"(Resûlüm!) De ki: "Ey kâfirler! Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim. Evet, siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır."

سورة النصر

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ* وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللهِ أَفْوَاجًا* فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

İzâ câe nasrullâhi vel feth* Ve raeyten nâse yedhulûne fî dînillâhi efvâcâ* Fe sebbıh bi hamdi rabbike vestağfirhü innehû kâne tevvâbâ*

Mânası:

"Allah'ın yardımı ve zaferi gelip de insanların bölük bölük Allah'ın dinine girmekte olduklarını gördüğün vakit rabbine hamdederek O'nu tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir."

سورة تبت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

تَبَّتْ يَدَآ اَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ* مَآ اَغْنَى عَنْهُ مَالُـــهُ

وَمَا كَسَبَ* سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ* وَامْرَأَتُـهُ

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ* فِى جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Tebbet yedâ ebî lehebin ve tebbe* Mâ ağnâ anhü mâlühû ve mâ keseb* Seyaslâ nâran zâte leheb* Vemraetühû hammâletel hatab* Fî cîdihâ hablün min mesed*

Mânası:

"Ebû Leheb'in iki eli kurusun. Kurudu da. Malı ve kazandıkları ona fayda vermedi. O, alevli bir ateşte yanacak. Odun taşıyıcı olarak ve boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip olduğu halde karısı da ateşe girecek."

سورة الاخلاص

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ*

قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ* اَللهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِـــدْ وَلَـ

يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul hüvellâhü ehad* Allâhüs samed* Lem yelid lem yûled* Ve lem yekün lehû küfüven ehad*

Mânası:

"De ki: "O Allah birdir. Allah sameddir. O, ğurmamıştır ve doğmamıştır. Onun hiçbir dengi ktur."

سورة الفلق

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ* وَمِـ

شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ* وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِـ

الْعُقَدِ* وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul eûzü bi rabbil felak* Min şerri mâ halak* Ve min şerri ğâsikın izâ vekab* Ve min şerrin neffâsâti fil ukad* Ve min şerri hâsidin izâ hased*

Mânası:

"De ki: "Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!"

سورة الناس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* مَلِكِ النَّاسِ* اِلٰهِ النَّاسِ*
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ* اَلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى
صُدُورِ النَّاسِ* مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Kul eûzü bi rabbin nâs* Melikin nâs* İlâhin nâs* Min şerril vesvâsil hannâs* Ellezî yüvesvisü fî sudûrin nâs* Minel cinneti ven nâs*

Mânası:

"De ki: "İnsanların kalplerine vesvese sokan, (insan Allah'ı andığında) pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden insanların Rabbine, insanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine) insanların İlahına sığınırım!"

Daha sonra Mustafa Kençur, şöyle devam etti:

— Okuma esnasında (hastaya nüfuz eden cini) lânetleyebilirsin.[71] Veya cini konuşmaya davet edebilirsin. Şâyet cin zayıf ise asla seninle konuşmaya yanaşmayacaktır. Şâyet cin, hastanın ağzından konuşursa onu İslâm'a davet et. Umulur ki, Allah, senin sayende ona hidâyet eder. Şâyet küfür üzerine ısrar ederse sakın onu öldürme. Allah'ın şu sözünü hatırla: **"Dinde zorlama yoktur."** Cin senden çıkış için izin isteyecektir. Hastanın vücudunu terk etmek istediğinde ona şöyle de:

— Sol ayağın baş parmağından çık.

Eline bir iğne al ve sol ayağın başparmağına üç-dört delik aç. Cin, açılan bu küçük deliklerden çıkıp gidecektir. Çıkarken ondan böyle bir zulüm işlediğinden dolayı Allah'a tevbe edeceğine dair ahit ve söz al.

— Şâyet bu cin, konuşmaya muktedir olmayan küçük ve inatçı bir cin ise onun çıktığını nasıl bileceğim? Özellikle sen yanımda yokken. Zemzem suyu ile şifâya kavuşmuş, cin musallatlı kişiden, cinin

---

[71] Şu sözü ona sık sık söyleyebilirsin: "Allah'ın tam lâneti ile seni lânetliyorum." Veya cinlerin felç olması da Allah'tan istenebilir.

gerçekten çıkıp gittiğini ben yalnız başıma nasıl kavrayacağım?[72]

— Allah'ın dilemesiyle bu iş çok kolay. Âyetleri tekrar tekrar oku. Bu okumalar esnasında hasta yeniden başının ağrıdığını, göğsünün daraldığını, vücudunun titrediğini hisseder ve elleriyle gözlerini kaparsa anla ki cin, hâlâ hastanın vücudunda bulunmaktadır. Hastanın elleriyle gözlerini kapatmasına mâni ol. Çünkü cin, "Okumadan" rahatsız olup içerden hastaya gözlerini çıkarmasını vesvese eder. Bu sayede Kur'ân okunuşundan rahatsız olmamayı planlamaktadır. Yukarıdaki alâmetler tekrar görüldüğünde artık cinin yalan söylediği ve hastanın vücudundan çıkmadığı anlaşılır. İşte o zaman cini öldürmek suretiyle helâk etmek mümkündür. Cini helâk etmek için bir bardak su al. Bu suya dudaklarını temas ettirerek Âyet'el-Kürsî'yi, Sâffât Sûresi'nin ilk on âyetini, Felâk ve Nâs Sûrelerini oku. Okunan bu suyu hastaya içir. Hasta, suyu içince cin hastanın içinde ölecektir. Özellikle bu öldürme ameliyesini bir kaç kez tekrarlamakta fayda vardır. Daha sonra hastaya, içinde parçalanan cini, istifra etmesi için tuzlu su verilir. Kusmaya muvaffak olamazsa —ki nadir bir durumdur— hasta def'i hâcetini görürken, parçalanmış cin, tuvalette vücud dışına atılacaktır.

---

[72]Mustafa Kençur; cinin insan bedenindeki bir aşağı bir yukarı hareketini, okumadan sıkılışını, Kur'ân'ı duymamak için kulaklarını tıkayışını ve insan vücudunu terkedip gidişini görüyordu. Biz de cinin çıkıp gidişiyle mutmain (emin) oluyorduk.

BU HUSUSTAKİ İSLÂMÎ NASİHATLAR

1) İnsana musallat olan bir cin, ya cahildir, ya zalimdir. Yok olma tehlikesine rağmen, insan vücudunda kalmaya ısrar edişi, cinin cehaletinin alâmetidir. Şâyet cin, girdiği insan bedeninden çıkmamakta direnirse, daha önce zikrettiğimiz âyet-i kerîmeleri onun üzerine oku. Kur'ân-ı Kerîm'deki, cin ve şeytanları tehdit eden âyet-i kerîmeleri ilâveten okuman da mümkündür. Özellikle cinlere sıkıntı veren âyetleri oku: Bu âyetler şunlardır: Âyet'el-Kürsi, Yâsîn, Sâffât Sûresi, Duhan Sûresi, Haşr Sûresi, A'lâ Sûresi.

2) Hastanın tedavi esnasında omuzlarına, kalçalarına, ellerine, ayaklarına veya el ve ayaklarının etrafına vurabilirsin. Şuna yüzde yüz güven ki, bu vurmalardan kesinlikle insan etkilenmeyecek, bilakis cin rahatsız olacaktır. Özellikle tilâvetle (okuma ile) vurma işini beraber yapmak daha etkilidir. Çünkü insan bedeninde birden fazla cin bulunabilir. Vurma esnasında cinler birbirine yardım edebilir ve vurmanın tesirini geçersiz kılabilirler. Hattâ cinlerin bazısı bu konuda çok tecrübelidir. Okuma esnasında vücudu terkeder, tedaviyi uygulayan Müslüman tabip, hastayı iyileşti zannedip ayrılır ayrılmaz vücuda yeniden döner.

3) Cinlerin bazısı, insanın vücudunda kontrolü tamamen ele geçirir ve oraya yerleşir. Bu insanların

kolaylıkla kontrol altına alınmalarının sebebi büyücülere gitmeleridir. Cin, büyücüye giden bu adama, kurban adamasını veya herhangi bir şeyi kendisi için yapmasını talep eder. İnsan da bu şeytanî çağrıya icabet eder. İşte bu durumda cin, onun vücudundan çıkmayı reddeder. Ancak isteği yerine gelirse çıkmaya yanaşır. Bu durumda, sana tedaviye gelen insanın cininin, bu yersiz ve bâtıl isteklerini reddet, kabul etme. Onu tehdit et. Âyetleri okumak suretiyle onu, Allah'ın azabıyla korkut.

4) Hastanın okuma esnasında, gözlerinin yaşarmaya başladığını, daha sonra da sebepsiz olarak iyiden iyiye ağladığını görürsen, anla ki bu hastaya, küçük hacimli, kuvveti az, aynı zamanda kurnaz bir cin musallat olmuştur.

5) Cinni, hastanın ağzından sana sövmeye başladığında ve sana terbiyesizlik ettiğinde sakın ona aynıyla mukabele etme, ona sövme. Bilakis ona İslâm ahlâkını göster. Şâyet yine de sövmeye devam ederse bir bardak suya, Yâsîn, Sâffât, Duhan ve Cin sûrelerini oku. Yahut bunlardan sadece birini de okuyabilirsin. Ve hastaya bu okunan suyu, Allah'ın onun gücünü durdurması niyetiyle içir. Aman öldürmek niyetiyle içirme. Göreceksin ki, cinin gücü zayıflayacak ve sana boyun eğecektir. Bu durumda cin, senden çıkış için izin ister. Ondan bir daha geri dönmeme sözü aldıktan sonra çıkışına yardım et. Geride zikredildiği üzere ona sol ayağın parmağından çıkmasını söyle ve hastanın sağ kulağına ezan oku.

6) Cin, Allah'ın izniyle hastanın vücudundan çıktığında Allah'a şükür secdesi kıl. Hastaya da

Allah'a secde etmesini emret. Şunu bil ki, zarar veren le fayda veren de ancak Allah'tır. Bizler ancak birer vesile ve vasıtalardan ibaretiz.

MUSTAFA KENÇUR'A VEDA

Gayb âleminden bir kardeş... Onunla çok özel durumlarda tanıştık. Onunla her buluşmamız Allah rızası için olmuştur. Benim Mustafa'ya, Mustafa'nın la bana çok faydası dokundu. Böyle bir kitabı yazmış olmam bile onun faydası olarak yeter. Allahü Teâlâ Hazretleri bize böyle bir kitabı yazma nimetini bahşetti. İleride de inşaallah Müslüman cin ile aramız-la geçen fakat buraya almadığım diyalogları bir başka kitapta toplama nimetini Rabbim bizlere bahşeder. Mustafa Kençur'la Mekke-i Mükerreme'de mübarek Zemzem suyunun başında birbirimize veda ettik. Mustafa Kençur, (vücuduna cin giren) tedavi ettiğimiz kardeşimiz iyileşinceye kadar yardım sözünde durdu ve ahde vefa gösterdi. Tedaviden sonra onunla veda ettik. Hasta olan bu kardeşimizin normal hayatına dönmesi gerekiyordu. Mustafa Kençur'un da artık gabiî âlemine dönme vakti gelmişti. Elveda ey kardeşim. Kıyamet sahasında görüşene dek elveda, Allah'a itâatte, Allah sevgisinde, Allah'ın huzurunda görüsünceye dek elveda.

KORUNMAK TEDAVİDEN HAYIRLIDIR

Hakikat şu ki, insanın kendisi, yine kendisine zarar vermektedir. Allah'ın yolunu terk edenler hem dünya, hem de âhirette hüsrana uğramak suretiyle bunu pahalıya ödemektedirler.

İnsan gaflete düşerek kendisi ile fâsid cin ve şeytanlar arasındaki perdeyi kaldırır ve böylece kendi eliyle musîbete dûçar olur. Bu zulme ve zarara uğrama sebeplerini aşağıdaki maddelerle özetleyebiliriz:

1) en-Nezğu: Kötü düşünce. Bu, insanı inanç bozukluğuna, fesada ve şüpheye götüren tehlikeli bir vesvesedir. Bu yüzden Allah Azze ve Celle şöyle buyurur: **"Ne zaman şeytandan bir kötü düşünce seni dürtüklese, Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir."** (A'râf Sûresi, âyet: 200)

2) el-Hemzü: Dürtükleme. Bu, şeytanın insana musallat olmasıdır. İnsan, bu tasallut sonucu sârâ olur. Allah'ın Elçisi (s.a.v.) bundan, Allahü Teâlâ Hazretlerine sığınmıştır. Hemzin mânasını Hazreti Peygamber şöyle açıklar:

"Hemz, Âdemoğlunu yakalayan bir ölümdür."

Yani hemz, cinin musallat olması sonucu insanın sârâ hastası olmasıdır. Allahü Teâlâ Hazretleri bu tehlikeden kendisine sığınılmasının gereğini şu âyet-i kerîmede tenbih etmektedir:

"Ve de ki: "Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım."

"Ve onların bana uğramalarından sana sığınırım Rabbim!"

3) en-Nefhu: Büyülenmek, gurur ve Allah'ın mahlûkatına yukarıdan bakma hastalığı. Şeytan bu kapıdan insana gelir. Ümmü Seleme (r.anhâ) şöyle der:

"Allah'ın Rasûlü (s.a.v.) geceleyin kalkınca şöyle derdi: **Ey Allah'ım! Koğulmuş şeytandan sana sığınırım. Ve onun hemzinden, nefsinden ve nefhinden de yine sana sığınırım."**

Bir diğer rivâyette:

"Yâ Resûlâllah! Şeytanın hemzi, nefhi ve nefsi nedir?" diye sordular. Hazreti Peygamber (s.a.v.):

"Onun hemzi, insanları sârâ hastası yapması; nefhı, kibirlendirmesi; nefsi de, şeytanî şiir söylet-mesidir."[73]

4) en-Nefsü (peltek se ile): Kötü şiir demektir. Ya da o düşük söz mânasına gelir ki, birtakım edebiyatçılar onu şehevî duyguları tasvir ederken kullanırlar.

5) Hudûr: Şeytanların, evlere gelmeleri demektir. Şeytanların evlere gelmeleri, o evden bereketi kaldırır ve meleklerin oraya gelmelerini önler. Normalde bunun sebebi, İslâm'a aykırı davranışlardır. Şeytanların evlere bolca geliş sebeplerini şu şekilde sıralayabiliriz:

a) Duvarlara canlı resimleri asmak.

b) Evde heykel veya heykeller bulundurmak.

c) Evde köpek beslemek.

d) Evde sarhoş edici içkiler bulundurmak.

---

[73]Bu hadîsi şerîfi, İmam-ı Ahmed, Müsned'inde zikretmiştir.

e) Dans partileri düzenlemek.

Bu ve buna benzer modernleşme ve çağdaşlaşma furyası adı altında gerçekleştirilen icraatlar sebebiyle şeytanlar evlere akın akın hücum eder.

6) el-Messü: Hemzin en kuvvetli derecelerinden biridir. Çünkü Mess, umumiyetle kötü bir musallat oluş biçimidir. Meselâ bir cinin, kadının rahminde yaşaması ve onunla cimâ etmesi, ya da bir adamın midesinde veya göğsünde yaşaması, bu neviden bir musallat oluştur. Allahü Teâlâ bunu, âyet-i kerîmede şu şekilde tabir eder:

"Faiz yiyenler, ancak şeytanın dokunup çarptığı kimsenin kalktığı gibi (mezarlarından) **kalkarlar."** (Bakara Sûresi, âyet: 275)

7) el-İstimta': Faydalanma demektir. Âyet-i kerîmede şöyle ifade olunur:

"Hepsini bir araya topladığı gün: "Ey cinler (şeytanlar) **topluluğu! Siz insanlarla çok uğraştınız." Onların, insanlardan olan dostları derler ki:**

"Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık ve bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık." (Allah da) **buyurur ki: "Durağınız ateştir. Allah'ın dileyip affetmesi hariç, orada ebedî kalacaksınız."** (En'âm Sûresi, âyet: 128)

Buna en güzel misal cin ve şeytanları çağıran büyücülerdir. Şeytanlar ve büyücüler arasında bir takım menfaatler ve faydalanmalar olur. Büyücünün âkıbeti bu durumda kötü ve korkunç olacaktır.

8) Vesvese: İnsanla beraber olan kötü cin ya da beşerden olan kötü arkadaştan gelir. Vesvese, şeytanın ya da kötü arkadaşın kötülükleri, bâtılı ve günahları güzel gösterip teşvik etmesidir. Şeytan bazen kişiye

vesvesede başarılı olamadığı zaman, o kişinin en yakın arkadaşına sığınır. Arkadaşı, şeytanın kötü isteğini ona teklif eder. O da icabet eder. Şeytan bazen bu emelini, kişinin kötü arkadaşını kullanarak, bazen de iyi arkadaşını kullanarak gerçekleştirir. Bu hakikat, âyet-i kerîmede şöyle ifade olunur: **"Şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için fısıldar.** (Telkinde bulunurlar)." (En'âm Sûresi, âyet: 121)

9) el-Ezzü: Genelde kâfirler için geçerlidir. Kur'ân-ı Kerim bunu Meryem Sûresi'nde şöyle açıklar:

"Görmedin mi biz kâfirlere şeytanları gönderdik, onları oynatıp duruyorlar." (Meryem Sûresi, âyet: 83)

Son zamanlarda normal insanların değil, bir takım âlimlerin dilinde şu söz dönüp dolaşmaktadır:

"Kâfirlerin şeytanları yoktur. Cenâbı Hakk, onlara yalnız nefis vermiştir."

Yukarıda geçen âyet-i kerîme bunu çürütmektedir. Şeytanların, kâfirlere vahşeti ve pisliği aşıladığını, bu yüzden onların İslâm ve Müslümanlardan nefret edip Müslümanların mallarını, canlarını, ırzlarını ve mukaddesatını çiğnemeyi mübah gördüklerini belirtmektedir.

10) Tenezzül: Şeytanın inerek gelişi demektir. Müslüman ve kâfir için geçerlidir. Bu kâfir için normal bir durumdur. Tenezzül, Müslüman için dininin öğretilerini unuttuğu, yalan, sapıklık ve iftiraya sığındığı, Allah'ın kaza ve kaderine itiraz eder mahiyette konuştuğu zaman gerçekleşir. Kur'ân-ı Kerîm, Tenezzülü şöyle ifade eder:

"Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi? Onlar, her günahkâr yalancıya inerler." (Şuarâ Sûresi, âyet. 121-122)

11) İstihvâ: İnsanı, hevâsına ve şehvete meylettirme ve onu ayartma ameliyesine denir. Şeytan, istihvâ ile nefislere tesir eder. Bu husus, âyet-i kerîmede şöyle izah olunur:

"...Şeytanların ayartarak şaşkın bir halde çölde bıraktıkları, arkadaşlarının ise "Bize gel!" diye doğru yola çağırdıkları kimse gibi..." (En'âm Sûresi, âyet: 71)

12) Tâif: Bu, büyüleyici ve örtülü bir vesvese türüdür. Kişinin aklına kötülük işleme fiilinin gelmesi, namazda kaç rekat kıldığını unutması bu kabilden bir vesvesedir. Allahü Teâlâ Hazretleri, Tâif'i şöyle izah eder:

"Allah'tan korkanlar, kendilerine şeytandan gelen bir vesvese dokunduğu zaman (Allah'ın sevap ve cezasını) hatırlarlar, hemen gerçeği görürler." (A'râf Sûresi, âyet: 201)

FÂSİT CİN VE ŞEYTANLARDAN KORUNMAK

Müslüman cin Mustafa Kençur, şöyle diyordu:

— Fasit cin ve şeytanlardan korunma yollarının en kolayı ve faydalısı, Allah Azze ve Celle'nin şu âyet-i kerîmesidir:

"Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsân eder ve ona beklemediği yerden rızık verir." (Talâk Sûresi, âyet: 2-3)

Allah'tan gereği gibi korkan bir insan, elbette cin e şeytanların şerrinden emin olacaktır. Bunun doğru-ığında zerre kadar şüphe yoktur. Bir diğer âyet-i erîmede Allah Celle Celâlühü şöyle buyurdu:

"İşte bana varan dosdoğru yol budur. Şüphesiz ullarım üzerinde senin bir hakimiyetin yoktur. Ancak zgınlardan sana uyanlar müstesna" şeklinde buyura-ak şeytanın, Allah'a kul olanlar üzerinde bir etki ve esirinin olamayacağını beyan etmektedir. (Hicr ûresi, âyet: 41-42)

ALLAH'A SIĞINMAK

Allahü Teâlâ Hazretleri şöyle buyurur:

"Eğer şeytanın fitlemesi seni dürterse hemen llah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir." (A'râf ûresi, âyet: 200)

İnanarak, güvenle ve ihlâsla, şeytandan Allah'a ığınmak, şeytanın sarsılmasına ve defolmasına etecektir. Şeytan, nasıl sarsılmasın ve irkilmesin! Sen n sağlam makama, âlemlerin Rabbine sığındın.

İbnül Cevzî şöyle der:

"Selef-i Sâlih âlimlerinden biri, talebesine şöyle orar:

— Şeytan, seni hatalara teşvik ettiği zaman ona ıe yaparsın?

— Ona karşı koyarım.

— Şâyet şeytan vesveseye devam ederse ne 'aparsın?

— Ona karşı koyarım.

— Peki şeytan sana, vesveseye devam etse senden el çekmezse o zaman ne yaparsın?

— Yine ona karşı kor, direnirim.

— Bu böyle uzayıp gider. Sen bir koyun sürüsünün yanından geçerken sürünün köpeği sana geçiş için izin vermeyip göz açtırmasa ne yaparsın?

— Köpekle mücadele eder, oradan geçmeye çalışırım.

— Fakat bu çok uzun zaman alır ve senin için meşakkatli olur. Bu durumda sürünün sahibinden yardım talep et. O seni oradan sağ salim geçirecektir."[74]

Allah'a sığınmak, Müslüman için büyük bir güvence ve sağlam bir kale demektir. Müslüman ne zaman, şeytanın fısıldamasını ve vesvesesini hissetse derhal Allah'a sığınmalıdır. Ebû A'lâ'dan, Osman b. Ebil As, Hazreti Peygamber'e geldi ve şöyle dedi:

"Ey Allah'ın elçisi! Şeytan benimle namazım arasına girip bana engel oluyor, okumamı kesiyor." Hazreti Peygamber:

"Bu Hınzeb adı verilen bir şeytandır. Onun gelişini hissettiğinde hemen Allah'a sığın, sol tarafına üç defa tükür."

Osman şöyle söylemiştir:

"Ben de öyle yaptım. Allah onu benden uzaklaştırdı."[75]

---

[74]Bakınız, Telbîsü İblîs, İbnül Cevzî, sh. 37.

[75]Bakınız, Sahîh-i Müslim, Kitâbü's-Selâm, Namazda Şeytanın Vesvesesinden Allah'a Sığınmak.

"Süleyman b. Sard (r.a.) şöyle rivâyet ediyor: Ben Hazreti Peygamber ile oturuyordum, iki adam birbirine sövdü. Adamlardan birinin yüzü kızardı, damarları şişti. Hazreti Peygamber şöyle buyurdu:

"Muhakkak ki, ben bir kelime biliyorum, şâyet bu kızan adam o kelimeyi söylerse kızgınlığı geçer, yatışır. O kelime şudur: Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım. Adam böyle söyleyince kızgınlığı geçer."[76]

Hazreti Enes (r.a.)'den rivâyetle, Hazreti Peygamber (s.a.v.) helâya girmek istediğinde şöyle derdi:

"Dişi ve erkek şeytanlardan Allah'a sığınırım."[77]

Abdullah b. Ebî Katâde, o da babasından rivâyetle, Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Salih rüya Allah'tandır. Hulüm ise şeytandandır. Sizden birisi kendisini korkutan şeytanî bir rüya gördüğünde sol tarafına tükürüp şerrinden Allah'a sığınsın, o şeytan ona bir zarar veremez."[78]

---

[76]Sahîh-i Buhârî.

[77]Sahîh-i Buhârî.

[78]Sahîh-i Buhârî.

CİN VE ŞEYTANLARA KARŞI ALLAH'IN ZİKRİNE DEVAM ETMEK SAĞLAM BİR KALEDİR

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Kendi kendine yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah-akşam Rabbini an. Gafillerden olma." (A'râf Sûresi, âyet: 205)

Bir diğer âyet-i kerîmede:

"Kim Rahmân'ı zikretmekten gâfil olursa, yanından ayrılmayan bir şeytanı ona musallat ederiz. Şüphesiz, bu şeytanlar onları doğru yoldan alıkoyarlar da, onlar kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar. O şeytan dostu kimse, en sonunda bize gelince arkadaşına: "Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı, ne kötü arkadaşmışsın" der." (Zuhruf Sûresi, âyet: 36-38)

Allah'ı zikir, her daim olmalıdır. Hazreti Peygamber (s.a.v.) bize Allah'ı zikretmenin değişik üsluplarını miras olarak bırakmıştır. Bu zikir küçük büyük herkes için geçerlidir. Müslümanı cin ve şeytanlardan korur.

Tirmizî, Enes b. Mâlik'ten şöyle rivâyet eder:

"Hazreti Peygamber (s.a.v.): **"Kim evinden çıkarken:**

بِسْمِ اللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ*

Bismillâhi tevekkeltü alellâhi lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh*

Derse, ona melek tarafından: "Allah sana yeter, hidâyet edildin ve korundun" denilir. Şeytan ondan uzaklaşır ve diğer bir şeytana şöyle der:

"Sen, Allah tarafından korunan, vekâleti üzerine alınan ve hidâyet edilen bir kimseye nasıl zarar verebilirsin?"[79]

CİN VE İNSANLARIN ŞERRİNDEN EMİN OLMAK İÇİN

Hafız Ebû Musa, Ebû İmran el-Cevfî'nin, Enes (r.a.)'dan rivâyet ettikleri hadîsi kitaplarında şu şekilde zikrederler: Hazreti Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Kul, yatağına uzandığında, "Bismillâhi" deyip Fatiha'yı okursa, cinlerin, insanların ve her şeyin şerrinden emin olur."[80]

---

[79]Ebû Davud, Neseî, Tirmizî. (Tirmizî: "Bu hadîs, hasen bir hadîstir" der.)

[80]Bezzâr, bu hadîsi hasen (iyi) bir isnadla rivâyet etmiştir. Fâtiha ile beraber İhlâs Sûresi'ni de zikretmiştir.

ŞEYTANI KOVUP YERİNE MELEK GETİRMEK

Hafız Ebû Musa'dan, Ebû Zübeyr, o da Câbir'den şöyle nakleder. Hazreti Peygamber (s.a.v.) buyururlar ki:

"İnsan, yatağına uzandığında hemen ona bir melek ve şeytan gelir. Melek: "Günü hayırla kapat." Şeytan: "Günü şer (kötülük) ile kapat" der. Şâyet kul, uyuyuncaya kadar Allahü Teâlâ'yı zikrederse, melek, şeytanı kovar ve onu bütün gece gözetler. Kul, sabah uyandığında yine ona bir melek ve şeytan gelir. Melek der ki: "Hayırla güne başla." Şeytan: "Şer ile güne başla." Şâyet kul: "Allah'a hamdolsun ki, nefsimi öldükten sonra diriltti ve onu uykuda öldürmedi. O Allah'a hamdolsun ki, uykuda ölmesini takdir ettiğini öldürür, etmediğini de yaşaması için uyandırır. O Allah'a hamdolsun ki, kendi dilemesi hariç, gökyüzünü yere düşmekten alıkor" derse, melek şeytanı defeder. Ve onu gün boyu bir muhafız gibi korur."[81]

İFRİT VE ŞEYTANLARIN TUZAĞINDAN KORUNMAK İÇİN

Bişr b. Mansur, Vehb b. el-Verd'den şöyle nakleder:

---

[81]Heysemî der ki: Ebû Ya'lâ bunu rivâyet etmiş ve: "Ravileri güvenilirdir" demiştir.

"Adamın biri kabristana gitti. Gece vakti idi. ıdam: "Bir ses işittim, bir oturak getirildi ve yanıma onuldu ve bir şey gelip o oturağın üzerine oturdu. onra onun etrafında bir ordu teşekkül etti. Oturağa turan şey yüksek sesle şöyle bağırdı:

"Kim bana Urve b. Zübeyr'i getirebilir?"

Ona hiç kimse cevap vermedi. Sesler birbirini ıkip etmeye devam ediyordu. İçlerinden biri şöyle edi:

"Sana onu ben getiririm."

Sonra bu konuşan Medine-i Münevvere'ye doğru öneldi. Ben de onu bakışlarımla takip ediyordum.)aha sonra: "Ben Urve'yi getiririm" diyen (cin ya da eytan) şöyle dedi:

"Urve'ye ulaşmak mümkün değil, yazıklar olsun ize! Ben onu sabah ve akşam devamlı söyleyip urduğu birtakım kelimelerle buldum. O kelimeler ebebiyle ona yaklaşamıyoruz.

(Hâdiseyi anlatan) adam şöyle dedi:

"Sabah olunca aileme gittim ve dedim ki:

"Beni hazırlayın (yol hazırlığı yapın)."

Medine-i Münevvere'ye geldiğimde Urve b. ;übeyr'i sordum. Bana onun adresini tarif ettiler. 'erilen adrese geldiğimde Urve'yi gördüm. Yaşlı irisi idi. Ona dedim ki:

"Sen sabah ve akşam olunca bir duada bulunuyor ıusun?"

Bana cevap vermekten çekindi. Ona başımdan ;eçen hadîseyi (duyduğumu ve gördüğümü) haber 'erdim. Urve şöyle dedi:

"Sabah olunca şu sözlerden başka bir şey dediğimi hatırlamıyorum: "Ben büyük Allah'a inandım, tağutu ve bâtılı inkâr ettim. Ve Urvetü'l-Vüskâ'ya (sağlam ipe) tutundum. O öyle bir iptir ki, kopmaz. Allah işitendir, bilendir." Bunu sabahlayınca üç kez söylerim, akşam olunca yine bunu üç kere tekrar ederim."

Ebû Musa, Müslim el-Batin'den şöyle nakleder:

Cebrail (a.s.) Peygamber Efendimiz'e şöyle dedi:

"Cinlerden bir ifrit sana zarar vermek istiyor. Yatağına uzandığında şöyle de: "Allah'ın tam kelimelerine sığınırım. (O kelimeler ki, ne bir iyi, ne de bir kötü kişi o kelimeleri öte geçemez.) Semadan inen ve semaya çıkanın şerrinden, yerde olan ve yerden çıkanın şerrinden, gece ve gündüzün fitnelerinden, gece ve gündüz, ansızın gelenlerden (hayırla gelen hariç), ey Rahman, sana sığınırım!"[82]

İbrahim b. Hakem, babasından, o da İkrime'den şöyle nakleder:

Sefer halinde olan bir adam uyuyan bir adama rastlar ve o adamın etrafında birçok şeytan görür. Sefer halinde olan adam, şeytanlardan birisinin diğer bir şeytana şöyle dediğini işitir:

"Git ve uyuyan bu kimsenin kalbini ifsad eyle."

Şeytan uyuyan adama yaklaşır, belli bir noktadan sonra bir adım dahi öne geçemez. Ve geri dönüp arkadaşına şöyle der:

---

[82]Kusay Muhib ed-Dîn el-Hatib: "Bu hadîs mürseldir. Fakat senedi kuvvetlidir."

"Öyle bir âyet-i kerîme okuyup uyumuş ki, ona yaklaşmak mümkün değil."

Arkadaşı da adama yaklaşmaya çalışır, fakat muvaffak olamaz.

"Doğru söylüyorsun, ben de yaklaşamadım" der ve çekip gider.

Daha sonra sefer halinde olan adam uyuyan kimseyi kaldırır ve ona hâdiseyi anlatır. Der ki:

"Bu işin sırrını bana haber ver. Şeytanlar, sana hangi âyeti okuman sebebiyle yaklaşamadı?"

Uyuyan kişi der ki:

"Ben şu âyeti okudum: **"Şüphesiz ki, Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istiva eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da, emretmek de ona mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!"**[83] (A'râf Sûresi, âyet: 54)

EVLERDEN CİNLERİ KOVMAK İÇİN

Ebû Nadr Haşim b. Kasım şöyle der:

Evimde bir şey görüyordum...[84] Bana denildi ki: "Ey Ebû Nadr! Evi bize bırak, çık git."

Bunu bana defalarca söylediler. Artık sabredemiyordum. Kûfe'de bulunan İbni İdris, Maharibî ve Ebû

---

[83]İmam-ı İbni Kayyim bunu, meşhur kitapları "el-Vâbilü's-Sayyib"de zikretmiştir.

[84]Asıl metinden bir kısmı kaybolmuştur.

Üsame'ye durumu bildiren bir mektup yazdım. Maharibî mektubuma cevap verdi:

"Medine-i Münevvere'de bir kuyu vardı. Bu kuyudan su çekilemiyordu. Kuyuya uğrayan bir kafile, durumu Medine halkına bildirdi. Medineliler de bir kova suya, sana aşağıda yazacağım sözleri okudular. Sonra bu kovayı kuyuya boşalttılar. Kuyudan tâ yukarlara kadar çıkan bir ateş yükseldi.

Ebû Nadr dedi ki:

"Bir su kabı aldım. Su doldurup üzerine, Maharabî'nin bana yazdığı sözleri okudum. Sonra bu suyu evin köşelerine serptim. Sesler gelmeye başladı: "Bizi yaktın, biz çıkıp gidiyoruz."

Maharibî'nin Ebû Nadr'a yazdığı söz şudur:

بِسْمِ اللهِ أَمْسَيْنَا بِاللهِ الَّذِى لَيْسَ مِنْـــهُ شَـــيْءٌ مُمْتَنِعٌ وَبِعِزَّةِ اللهِ الَّتِـــى لاَ تُـــرَامُ وَلاَ تُـــدَامُ وَبِسُلْطَانِ اللهِ الْمَنِيـــعِ نَـــهْتَجِبُ وَبِأَسْـــمَائِهِ الْحُسْنَى كُلِّـــهَا عَائِذٌ مِنَ الْاَبَالِسَةِ وَمِنْ شَـــرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُعْلِـــنٍ اَوْ مُسِرٍّ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ بِاللَّيْلِ وَيَكْمُـــنُ

بِالنَّهَارِ وَيَكْمُنُ بِاللَّيْلِ وَيَخْرُجُ بِالنَّهَارِ وَمِـــــر
شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَـــــرِّ إِبْلِيـــس
وَجُنُودِهِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّـــةٍ اَنْـــتَ آخِـــذٌ
بِنَاصِيَتِهَا انَّ رَبِّـــي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ* أَعُوذُ
بِاللهِ بِمَا اسْتَعَاذَ بِهِ مُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيـــمَ
الَّذِي وَفَّى مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِـــنْ
شَرِّ إِبْلِيسٍ وَجُنُودِهِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَبْغَى* أَعُـــوذُ
بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ* بِسْـــمِ
اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيـــمِ* وَالصَّافَّـــاتِ صَفًّـــا*
فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا* فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا* إِنَّ إِلٰهَكُـــمْ
لَوَاحِدٌ* رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَـــهُمَا
وَرَبُّ الْمَشَارِقِ* إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَـــةٍ

الْكَوَاكِبِ* وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ* لاَ يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ* دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ* إِلاَّ مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ*

Bismillâhi emseynâ billâhillezî leyse minhü şey'ün mümteniun ve bi ızzetillâhilletî lâ türâmü ve lâ tüdâmü ve bi sultânillâhil meniy'ı nehtecibü ve bi esmâihil husnâ küllihâ âizün minel ebâliseti ve min şerri şeyâtıynil insi vel cinni ve min şerri külli mu'linin ev müsirrin ve min şerri mâ yahrucü bil leyli ve yekmünü bin nehâri ve yekmünü bil leyli ve yahrucü bin nehâri ve min şerri mâ haleka ve zerae ve berae ve min şerri iblîsin ve cünûdihî ve min şerri külli dâbbetin ente âhızün binâsıyetihâ inne rabbî alâ sırâtın müstekıym* Eûzü billâhi bimâ isteâze bihî mûsâ ve ıysâ ve ibrâhîmellezî veffâ min şerri mâ haleka ve zerae ve berae ve min şerri iblîsin ve cünûdihî ve min şerri mâ yebğâ* Eûzü billâhis semiy'ıl alîmi mineş şeytânir racîm* Bismillâhirrahmânirrahıym* Vessâffâti saffâ* Fez zâcirâti zecrâ* Fettâliyâti zikrâ* İnne ilâheküm le vâhıd* Rabbüs semâvâti vel erdı ve mâ beynehümâ ve rabbül meşârık* İnnâ zeyyennes semâed dünyâ bi zînetinil kevâkib* Ve hıfzan min külli şeytânin mârid* Lâ yessemmeûne ilel meleil a'lâ ve yukzefûne min külli

cânib* Dühûran ve lehüm azâbün vâsıb* İllâ men hatıfel hatfete fe etbeahû şihâbün sâkıb* [85]

SANA ŞEYTANIN YAKLAŞMAMASI İÇİN

Ebû Hüreyre'nin zekât malını beklerken başından geçen hâdiseyi Buhârî Hazretleri Sahîh-i Buhârî'de şöyle zikreder:

Ebû Hüreyre, zekât malını çalmaya gelen şeytanı tutunca, şeytan ona:

"Sana Allah'ın fayda vereceği birtakım kelimeler öğreteyim de beni bırak. Yatağına uzandığın zaman Âyet'el-Kürsî'yi oku. Böyle yaparsan Cenâbı Hakk sana koruyucu bir melek gönderir, sabaha kadar şeytan sana yaklaşamaz."[86]

Ebû Hüreyre (r.a.) Hazreti Peygamber (s.a.v.)'-den şöyle rivâyet eder:

"Bakara Sûresi'nde bir âyet vardır ki o, Kur'ân âyetlerinin efendisidir. Bu âyet içinde şeytan bulunan bir evde okunsun da şeytan oradan çıkıp gitmesin. Bu âyet Âyet'el-Kürsî'dir."[87]

İbni Kuteybe (r.a.)'den şöyle rivâyet edilir:

Benî Kâb kabilesinden bir adam anlattı. Basra'ya hurma satmak için girdim. Başımı sokacak bir ev

---

[85]Bakınız: el-Vâbilü's-Sayyıb minel Kelimi't-Tayyib, Selefiyye Matbaası, baskı 5, sh. 82.

[86]Bakınız, Sahîh-i Buhârî, Kitâbü'l-Vekâlet.

[87]Bunu Hâkim Müstedrek'inde tahriç etmiştir.

bulamayınca, her tarafını örümcek bürümüş, örümcek ağı ile kaplı bir ev buldum ve oradakilere sordum:

"Bu eve ne oldu?"

Dediler ki:

"Orada birileri yaşar."

Evin sahibine:

"Bana evini ver" dedim. Adam:

"Kendini koru. Çünkü bu evde, içeriye her gireni helâk eden bir ifrit yaşıyor."

Ona dedim ki:

"Bana izin ver, oraya gireyim."

İzin verince oraya yerleştim. Hava iyice kararınca gözleri ateş şulesi gibi parlayan esmer bir şahıs içeri girdi. Odanın içi loş bir ışığa sahipti. İçeri giren meçhul şahıs gittikçe bana doğru yaklaşıyordu. Derhal Âyet'el-Kürsî'yi okumaya başladım. Her âyet okuyuşumda o da aynını okuyordu. "Ve lâ yeûdühû hıfzuhümâ ve hüvel aliyyül azıym" âyetine ulaşınca tekrar edemedi. Daha önce gördüğüm karanlık ve meçhul şahıs kaybolup gitmişti. Evin bir duvarına yaslandım ve uykuya daldım. Sabah uyandığımda meçhul şahsı gördüğüm yerde kül ve yanık izleri gördüm ve şöyle bir ses işittim:

"Sen büyük bir ifriti yaktın."

Ona dedim ki:

"Onu neyle yaktım?"

"Ve lâ yeûdühû hıfzuhümâ ve hüvel aliyyül azıym" sözü ile" dedi.[88]

---

[88] Hazinetü'l-Esrâr Celîletü'l-Ezkâr.

HERHANGİ BİR MUSİBETTEN EMİN OLMAK İÇİN

Talk b. Habib'ten: Ebû Derdâ'ya bir adam geldi ve şöyle dedi:

"Ey Ebû Derdâ! Evin yandı."

Ebû Derdâ:

"Hayır, benim evim yanmaz. Allah bana bunu yapmaz. Çünkü ben Allah'ın Resûlü'nden öyle sözler işittim ki, her kim günün evvelinde o sözleri söylerse akşama kadar ona bir musibet gelmez. Her kim de günün sonunda bu kelimeleri söylerse sabaha kadar ona yine bir musibet gelmez:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّـــى لاَ اِلٰـــهَ اِلاَّ اَنْـــتَ عَلَيْـــكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَـاءَ اللّٰهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُـــوَّةَ اِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ* اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلَى كُـــلِّ شَيْئٍ قَدِيرٌ* وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُـــلِّ شَـــيْئٍ عِلْمًا* اَللّٰهُمَّ اِنِّـــى اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِـــى

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّ آخِذٌ بِنَاصِيَتِـــــهَا اِنَّ رَبِّـــي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ*

Allâhümme ente rabbî lâ ilâhe illâ ente aleyke tevekkeltü ve ente rabbül arşil azıym* Mâ şâellâhü kâne ve mâ lem yeşe' lem yekün ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azıym* A'lemü ennellâhe alâ külli şey'in kadiyr* Ve ennellâhe kad ehâta bi külli şey'in ılmâ* Allâhümme innî eûzü bike min şerri nefsî ve min şerri külli dâbbetin rabbi âhızün binâsıyetihâ inne rabbî alâ sırâtın müstekıym*

SONSÖZ

Ey Allah'ım! Yaptığım ve yapacağım günahları affeyle! Gizlediğim ve açığa vurduğum ve senin daha iyi bildiğin günah ve hatalarımı bağışla!

Ey Allah'ım! Beni, seninle sana isyan arasına perde olacak itâatla rızıklandır. Beni cennetine ve rahmetine ulaştıracak olan korkunla rızıklandır. Dünyanın zorluklarına ve musibetlerine karşı koyabileceğim bir yakîn ile beni rızıklandır. Gözüme ve kulağıma esenlik ver.

Ey Allah'ım! Bana zulmedenden intikamımı al. Bana düşmanlık yapana karşı yardım eyle. Dünyayı en büyük arzum ve ilmimin ulaşacağı en son sınır eyleme. Ey Allah'ım! Günahlarım sebebiyle, senden korkmayan ve bana acımayanı üzerime musallat etme.

Ey Allah'ım! Senden güzellikler istiyorum. İyilik işlemeyi, kötülükleri terketmeyi, miskinleri bana sevdirmeni istiyorum. Mahlûkatın arasında bir fitnenin çıkmasını istediğinde beni (o fitneye ne sebep olmuş ne de fitneye düşmemiş olarak) kurtar.

Ey Allah'ım! Bana öğrettiğin ile beni faydalandır. Bana, fayda vereni öğret. Ve beni faydalı ilimle faydalandır.

Ey Allah'ım! Ayakta, otururken, yatarken beni İslâm nimetiyle muhafaza eyle. Beni düşmanın ve hasetçinin şerrinden koru.

Ey Allah'ım! İyiliklerimi kabul eyle. Senden yüksek dereceli cennetleri isterim. Âmin.

Muhammed İsa Davud

(Muhammed İsa Davud tarafından yazılan ve Saim Güngör'ün Türkçe'ye çevirdiği **"Bilinmeyen Yönleriyle CİNLER ÂLEMİ"** isimli eser burada tamam oldu. Aşağıda başlayıp kitabımızın sonuna kadar devam eden bölüm. Mustafa YİĞİT'in yazdığı ve Demir Kitabevi tarafından yayınlanan **"DUALAR VE TILSIMLAR"** isimli eserden iktibas edilmiştir.)

İSM-İ ÂZAM DUÂSININ METNİ

اَللّٰهُمَّ اِنّـــى اَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لاَ اِلٰـــهَ اِلاَّ اَنْتَ الْمَنَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّـــمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْاِكْرَامِ* يَا حَيُّ يَا قَيُّـومُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنّـــي كُنْـــتُ مِـــنَ الظَّالِمِينَ* اَللّٰهُمَّ اِنّـــي اَسْأَلُكَ بِاَنّـــي اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَـــمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَـدٌ* اَلَمْ اَللّٰهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ* وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لاَ اِلٰـهَ اِلاَّ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ* يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْاِكْـرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنّـــي اَسْـــأَلُكَ بِـــأَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ الْوَاحِدُ الْاَحَـــدُ الْفَـــرْدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

اَحَدٌ* لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَـــهُ* لَـــهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ* لاَ
اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِـــاللّٰهِ الْعَلِـــيِّ
الْعَظِيمِ* اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَكْـــرَمِ*
رَبِّ رَبِّ رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ لاَ اِلٰـــهَ اِلاَّ
اللّٰهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَـــهُ الْحَمْـــدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ* اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُـــبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلاَ اِلٰـــهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْـــبَرُ وَلاَ
حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ*

Türkçe okunuşu:

Allâhümme innî es'elüke bienne lekel hamdü lâ ilâhe illâ entel mennânü yâ hannânü yâ mennânü yâ bedîas semâvâti vel erdı yâ zel celâli vel ikrâm*

Yâ hayyü yâ kayyûmü lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez zâlimîn* Allâhümme innî es'elüke bi ennî eşhedü enneke entellâhü lâ ilâhe illâ entel ehadüs samedüllezî lem yelid ve lem yûled ve lem yekün lehû küfüven ehad* Elif lâm mîm allâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm* Ve ilâhüküm ilâhün vâhıdün lâ ilâhe

illâ hüver rahmânür rahîm* Yâ zel celâli vel ikrâmi yâ erhamer râhımîn* Allâhümme innî es'elüke bi enneke entellâhü lâ ilâhe illâ entel vâhıdül ehadül ferdüs samedüllezî lem yelid ve lem yûled ve lem yekün lehû küfüven ehad* Lâ ilâhe illellâhü vahdehû lâ şerîke leh* Lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr* Lâ ilâhe illellâhü ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm* Es'elüke bismikel eazzül ecellül ekrem* Rabbi rabbi rabbi yâ rabbi yâ rabbi yâ rabbi* Lâ ilâhe illellâhü vahdehû lâ şerîke leh* Lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr* Elhamdü lillâhi ve sübhânellâhi vel hamdü lillâhi ve lâ ilâhe illellâhü vellâhü ekberu ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm*

Peygamber Efendimiz zaman zaman ibâdet eden ve zikir çeken bazı kimselere tesadüf ettiklerinde, "İşte bu şahıs İsm-i Âzam'ı okumaktadır" buyurmuştur. İsm-i Âzam Kur'ân-ı Azîmüşşan'da saklıdır. İsm-i Âzam'ı ancak Cenâbı Hakk'ın kendine bildirdiği çok az kimseler bilmektedir. Cenâbı Hak İsm-i Âzam ile yapılan duâları reddetmez. İşte yukarıda metnini yazmış olduğumuz İsm-i Âzam duâsı gerek Peygamber Efendimiz'in tavsiye buyurdukları gerekse kalp gözü açık olan bazı velî kimselerin rüya veya ilham yoluyla, ya da tecrübeleriyle tespit ettikleri en tesirli duâ veya azîmettir. Cenâbı Hakk'tan talep edilecek olan her çeşit dilek için okunmaya devam edilir ise, okuyan kişi biiznillâhi teâlâ en kısa zamanda her çeşit dilek ve maksadına kavuşur.

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN CİNLERE MEKTUBU

(NÂME-İ MUHAMMEDİYYE)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ* هٰذَا كِتَابٌ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اِلَى مَنْ طَرَقَ الدَّارَ مِنَ الْعُمَّارِ وَالزُّوَّارِ اِلاَّ طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ اَمَّا بَعْدُ فَاِنَّ لَنَا وَلَكُمْ فِى الْحَقِّ سِعَةً فَاِنْ تَكُ عَاشِقًا مُولِعًا اَوْ فَاجِرًا مُقْتَحِمًا اَوْ رَاعِيًا مُبْطِلاً فَهٰذَا كِتَابُ اللهِ يَنْطِقُ عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ اُتْرُكُوا صَاحِبَ كِتَابِى هٰذَا وَانْطَلِقُوا اِلَى عَبْدَةِ الْاَصْنَامِ وَاِلَى مَنْ يَزْعُمُ اَنَّ مَعَ اللهِ اِلٰهًا آخَرَ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ

هَالِكٌ اِلاَّ وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ* حٰمٓ لاَ يُنْصَرُونَ حٰمٓعٓسٓقٓ تَغْلِبُونَ حٰـــمٓ وَالْكِتَـــاب الْمُبِين تُفْرَقُ اَعْدَاءُ اللهِ وَبَلَغَتْ حُجَّـــةُ اللهِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُـــوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ*

Manası:

"Rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla. Bu yazı, âlemlerin Rabbi Allah'ın Resûlü Muhammed'den, evi bayındır etmek ve ziyârette bulunmak üzere kapıyı çalan kimselereder; meğer ki hayır ile kapıyı çalan ola... O bu yazının hükmü dışındadır.

Ve sonra bilinmiş olsun ki: Bizim için de, sizin için de hak konusunda bir imkân ve genişlik vardır. Eğer sen fazla hırslı âşık veya gözü kara içeriye dalan bir ahlâksız ya da ibtal edilmiş bir gözetleyici isen, işte bu Allah'ın bir kitabıdır ki sizin ve bizim üzerimize hak ile konuşur. Şüphesiz ki biz sizin yaptıklarınızı iptal ediyoruz. Bizim elçilerimiz sizin yanınızdadır. Düzenlerinizi, hile ve desiselerinizi yazıyorlar. Benim şu mektubumun sâhibini terkedin; puta tapanlara, Allah'tan başka ilâh yoktur. Her şey helâk olucudur; ancak O'nun vechi (zâtı) değil... Hüküm O'na mahsustur, dönüş ancak O'na olacaktır.

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN CİNLERE MEKTUBU

(NÂME-İ MUHAMMEDİYYE)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ* هٰذَا كِتَـــابٌ مِـــنْ
مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اِلَى مَنْ طَـــرَقَ
الدَّارَ مِنَ الْعُمَّارِ وَالزُّوَّارِ اِلاَّ طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَـيْرٍ
اَمَّا بَعْدُ فَاِنَّ لَنَا وَلَكُمْ فِى الْحَقِّ سِعَةً فَاِنْ تَـــكُ
عَاشِقًا مُولِعًا اَوْ فَاجِرًا مُقْتَحِمًا اَوْ رَاعِيًا مُبْطِـــلاً
فَهٰذَا كِتَابُ اللهِ يَنْطِقُ عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّـــا
كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَرُسُلُنَا لَدَيْـــهِمْ
يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ اُتْرُكُوا صَاحِبَ كِتَـــابِى
هٰذَا وَانْطَلِقُوا اِلَى عَبْدَةِ الْاَصْنَامِ وَاِلَى مَنْ يَزْعُمُ
اَنَّ مَعَ اللهِ اِلٰهًا آخَرَ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ كُلُّ شَـــيْءٍ

هَالِكٌ اِلاَّ وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ* حٰمٓ
لاَ يُنْصَرُونَ حٰمٓعٓسٓقٓ تَغْلِبُونَ حٰـــمٓ وَالْكِتَـــاب
الْمُبِينِ تُفْرَقُ اَعْدَاءُ اللهِ وَبَلَغَتْ حُجَّـــةُ اللهِ وَلاَ
حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُـــوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ*

Manası:

"Rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla. Bu yazı, âlemlerin Rabbi Allah'ın Resûlü Muhammed'den, evi bayındır etmek ve ziyârette bulunmak üzere kapıyı çalan kimselereder; meğer ki hayır ile kapıyı çalan ola... O bu yazının hükmü dışındadır.

Ve sonra bilinmiş olsun ki: Bizim için de, sizin için de hak konusunda bir imkân ve genişlik vardır. Eğer sen fazla hırslı âşık veya gözü kara içeriye dalan bir ahlâksız ya da ibtal edilmiş bir gözetleyici isen, işte bu Allah'ın bir kitabıdır ki sizin ve bizim üzerimize hak ile konuşur. Şüphesiz ki biz sizin yaptıklarınızı iptal ediyoruz. Bizim elçilerimiz sizin yanınızdadır. Düzenlerinizi, hile ve desiselerinizi yazıyorlar. Benim şu mektubumun sâhibini terkedin; puta tapanlara, Allah'tan başka ilâh yoktur. Her şey helâk olucudur; ancak O'nun vechi (zâtı) değil... Hüküm O'na mahsustur, dönüş ancak O'na olacaktır.

Hâ mîm ayn sîn kâf mağlup olacaklardır. Hâ mîm vel kitâbil mübîn Allah'ın düşmanları dağılacak, parçalanacak. Allah'ın hücceti hedefine erişecektir, erişmiştir de... Ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm... Onlara karşı Allah sana yetecektir. O, işitir ve bilir."

Ebû Dücâne (r.a.) Hazretleri diyor ki: "Geceleyin uyuyamıyorum. Değirmen gürültüsü, kovan uğultusu gibi sesler işitiyorum. Cinler beni korkutuyordu. Bir gün Peygamberimiz'e bu durumu arz ettim. Peygamberimiz de Hazreti Ali'ye yukarıdaki duâyı yazdırdı. Yastığın altına koyup uyumamı emretti. Yazılan bu mektubu aldım, sardım ve alıp evime götürdüm. Başımın altına koydum. O gece uyudum, ancak bir bağıranın çağıranın sesiyle uyandım; şöyle diyordu: "Ey Ebâ Dücâne! Bu sözlerle bizi yaktın. Sâhibin (Muhammed) hakkı için bunu bizden kaldır, yoksa bizim için hiçbir kurtuluş yolu yoktur. Bir daha senin evine döneceğimiz yok, komşularına uğrayacağımız da yok ve bu mektubun bulunduğu herhangi bir yere gireceğimiz de yok!..."

Ebû Dücâne (r.a.) devamla diyor ki: Onlara şu cevabı verdim:

"Vallâhi ben bunu kaldıramam, Resûlüllah (s.a.v.) Efendimiz'den izin almadıkça!.."

Gece hayli uzadı. Cinlerin iniltisi, bağırıp çağırması, ağlaması beni uyutmuyordu. Sabah namazını Peygamber (s.a.v.) Efendimiz ile birlikte kıldıktan sonra durumu kendilerine arzettim. Buyurdular ki:

"Ebû Dücâne! Artık o mektubu onların üzerinden kaldır. Beni hak peygamber olarak gönderen

Allah'a andolsun ki, onlar bu azâbın elemini kıyâmete kadar duyacaklardır."

Kimin yanında veya evinde mektup (yazı) bulunursa, cinler ne onun evine ne de civârına dönerler.

HER ÇEŞİT SİHİRİ BOZMAK İÇİN

Aşağıda gelen âyeti kerîmeler, Kur'ân-ı Azîmüş-şân'daki sihirle ilgili en önemli âyeti kerîmelerdir. Bu âyetler, arasına serpiştirilen duâ-ı şerîfelerle daha da zenginleştirilmiştir.

Kendisine sihir yapıldığından şüphe eden bir kimse abdestli olarak, âyet ve duâdan müteşekkil olan bu azîmeti üç sabah üçer kez kendisine ve bir bardak suya nefes eder, sonra bu sudan yedi gün içip elini ve yüzünü siler, yedi günün sonunda artan suyu çoğaltıp büyükçe bir leğende yıkanır ve bu yıkandığı suyu da ayak basmayan bir yere döker ise, biiznillâhi teâlâ yapılmış olan her çeşit sihir ve bağlılıkları iptal eder.

Ayrıca duâyı miski amber mürekkebi ile yazarak üzerinde taşıyan kimseye de asla bir daha yapılan büyüler tesir etmez. Cin ve insan şerrinden korunmuş olur.

Her çeşit sihri iptal eden duâ şudur:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ* اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ اِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا اَجِدُ وَاُحَاذِرُ اَنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا فَاقْبَلُوا كُلَّ فِرْقٍ
كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللهِ صَادِقُ الْوَعْدِ الْاَمِينُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لاَ
اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ
الْاِسْلاَمُ صَاحِبُ نُورٍ وَحِكْمَةٍ وَحَوْلٍ وَقُوَّةٍ

وَبُرْهَانٍ وَقُدْرَةٍ وَسُلْطَانٍ وَيَا مَنْ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلاَ نَوْمٌ لاَ اِلهَ اِلاَّ اللهُ آدَمُ صَفِيُّ اللهِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ
نُوحُ نَجِيُّ اللهِ لاَ اِلهَ اِلاَّ اللهُ اِبْرَاهِيمُ خَلِيلُ اللهِ لاَ
اِلهَ اِلاَّ اللهُ مُوسَى كَلِيمُ اللهِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عِيسَى
رُوحُ اللهِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ دَاوُدُ خَلِيفَةُ اللهِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ
اللهُ اِسْمَاعِيلُ ذَبِيحُ اللهِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللهِ بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ
وَعَلَى اللهِ وَلاَ غَالِبَ اِلاَّ اللهُ وَكَفَى بِاللهِ حَسِيبًا
وَكَفَى بِاللهِ وَكِيلاً بِسْمِ اللهِ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَ
اِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللهَ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ
وَقَدِمْنَا اِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَنْثُورًا وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ

وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلاَ يَزِيدُ الظَّالِمِينَ الاَّ حَسَارًا

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

وَإِذَا السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ وَإِذَا

السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ وَإِذَا

السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ وَإِذَا

السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ وَإِذَا

السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ وَإِذَا

السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا الْمَوْؤُدَةُ سُئِلَتْ وَإِذَا

السِّحْرُ بَطَلَتْ بِأَىِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ وَإِذَا الصُّحُفُ

نُشِرَتْ وَإِذَا السِّحْرُ بَطَلَتْ إِذَا السَّمَاءُ

كُشِطَتْ وَإِذَا السِّحْرُ بَطَلَتْ وَإِذَا الْجَحِيمُ

سُعِّرَتْ وَاذَا السِّحْرُ بَطَلَتْ وَاذَا الْجَنَّةُ

أُزْلِفَتْ وَاذَا السِّحْرُ بَطَلَتْ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا

اَحْضَرَتْ وَإِذَا السِّحْرُ بَطَلَتْ وَيُحِقُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ اَللَّهُمَّ اَبْطِلْ وَكَدِّرْ وَحَرِّقْ وَحَلِّلْ كُلَّ عُقْدَةٍ وَسِحْرٍ وَحَسَدٍ عَنَّا بِحَقِّ هَذِهِ الْعَزِيمَةِ الشَّرِيفَةِ عَافٍ عَافٍ عَافٍ وَاحْفَظْنَا مِنْ كُلِّ الْاَمْرَاضِ الرُّوحَانِيَّةِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ وَمِنْ كُلِّ عِلَلٍ وَمِنْ كُلِّ الْآفَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَمِنْ كُلِّ شَرِّ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ وَالشَّيَاطِينِ وَمِنْ كُلِّ قَضَاءٍ وَبَلاَءِ الدُّنْيَا بِحَقِّ حَقِّكَ الْعَظِيمِ وَبِحُرْمَةِ حَبِيبِكَ وَخَلِيلِكَ الْكَرِيمِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْاِكْرَامِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ وَلاَ قُدْرَةَ وَلاَ عِزَّةَ وَلاَ عَظَمَةَ وَلاَ هَيْبَةَ

وَلاَ عِنَايَةَ وَلاَ هِدَايَةَ اِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ*

Bismillâhirrahmânirrahîm*

Elhamdü lillâhi rabbil âlemîn* Errahmânir rahîm* Mâliki yevmid dîn* İyyâke na'büdü ve iyyâke nesteıyn* İhdinas sırâtal müstakıym* Sırâtallezîne en'amte aleyhim ğayril mağdûbi aleyhim velad dâllîn* Eûzü bi ızzetillâhi ve kudretihî min şerri mâ ecidü ve ühâziru innâ fetahnâ leke fethan mübînâ* Ve fütihatis semâü fekânet ebvâbâ* Fakbelû külle firkın kettavdil azıym* Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azıym* Lâ ilâhe illellâhül melikül hakkul mübîn* Muhammedün rasûlüllâhi sâdikul va'dül emîn* Şehidellâhü ennehû lâ ilâhe illâ hüve vel melâiketü ve ülül ılmi kâimen bil kıstı lâ ilâhe illâ hüvel azîzül hakîm* İnned diyne ındellâhil islâmi sâhibü nûrun ve hikmetün ve havlün ve kuvvetün ve burhânün ve kudretün ve sultânün ve yâ men lâ te'huzühû sinetün ve lâ nevm* Lâ ilâhe illellâhü Âdemü safiyullâhi lâ ilâhe illellâhü Nûhun neciyyüllâhi lâ ilâhe illellâhü Mûsâ kelîmüllahi lâ ilâhe illellâhü Îsâ rûhullâhi lâ ilâhe illellâhü Dâvûdü halîfetüllâhi lâ ilâhe illellâhü İsmâîlü zebîhullâhi lâ ilâhe illellâhü Muhammedün rasûlüllâh* Bismillâhi ve billâhi ve minellâhi ve ilellâhi ve alellâhi ve lâ ğâlibe illellâhü ve kefâ billâhi hasîbâ ve kefâ billâhi vekîlâ* Bismillâhi mâ ci'tüm bihis sıhra innellâhe seyübtılühû innellâhe lâ yuslihu amelel müfsidiyne ve kadimnâ ilâ mâ amilû min amelin fecealnâhü hebâen mensûrâ ve kul câel hakku ve

zehakal bâtıle innel bâtıle kâne zehûkâ ve nünezzilü minel kur'âni mâ hüve şifâün ve rahmetün lil mü'minîne ve lâ yezîdüz zâlimîne illâ hasârâ*

Bismillâhirrahmânirrahıym* İzeş şemsü küvvirat ve izes sıhru betalet ve izen nücûmün kederat ve izes sıhru betalet ve izel cibâlü süyyirat ve izas sıhru betalet ve izel vühûşü huşirat ve izes sıhru betalet ve izel bihâru süccirat ve izes sıhru betalet ve izen nüfûsü züvvicet ve izes sıhru betalet ve izel mev'ûdetü süilet ve izes sıhru betalet bi eyyi zenbin kutilet ve izes suhufü nüşirat ve izes sıhru betalet ve izes semâü küşitat ve izes sihru betalet ve izel cahîmü su'irat ve izes sıhru batalet ve izel cennetü üzlifet ve izes sıhru betalet alimet nefsün mâ ahdarat ve izes sıhru betalet ve yuhıkkal hakku ve yubtılül bâtıle velev kerihel müşrikûn* Allâhümme ebtıl ve keddir ve harrık ve hallil küllü ukdetin ve sıhrin ve hasedin annâ bi hakkı hâzihil azîmetiş şerîfeti âfin, âfin, âfin vahfeznâ min küllil emrâzir rûhâniyyetiz zâhirati vel bâtıneti ve min külli ılelin ve min küllil âfâti vel âhâti vel beliyyâti ve min külli şerril insi vel cinni veş şeyâtîni ve min külli gadâi ve belâid dünyâ bi hakkı hakkıkel azıym* Ve bi hürmeti habîbike ve halîlikel kerîmü ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azıymi ve bi hakkı yâ hayyü yâ kayyûmü yâ zel celâli vel ikrâmi ve lâ havle ve lâ kuvvete ve lâ kudrete ve lâ izzete ve lâ azamete ve lâ heybete ve lâ inâyete ve lâ hidâyete illâ billâhil aliyyil azıym* Bi rahmetike yâ erhamer râhımîn*

HER TÜRLÜ SİHRİ VE BAĞLILIĞI İPTAL İÇİN

Her kim aşağıda gelen âyetleri bir bardak suya ve kendine yüz bir kere okur ve içer ise biiznillâhi teâlâ her çeşit sihir ve bağlılıklar iptal olur ve hasta sıhhat bulur. Eğer yazılıp taşınır ise taşıyan insana da sihir tutmaz ve nazar değmez.

Bahsi geçen âyetler şunlardır:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ* فَلَمَّا اَلْقَـــوْا قَـــالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّـــحْرَ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللهَ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ* وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ* وَقَدِمْنَا اِلَى مَـــا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُوراً* وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا إِنَّـــا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَـــانَتْ

اَبْوَابًا فَاقْبَلُوا كُلَّ فِرْقٍ كَـــالطَّوْدِ الْعَظِيـــمِ * لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ *

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Fe lemmâ elkav kâle mûsâ mâ ci'tüm bihis sıhra innellâhe seyübtılühû innellâhe lâ yuslihu amelel müfsidîn* Ve yühıkkullâhül hakka bi kelimâtihî ve lev kerihel mücrimûn* Ve kadimnâ ilâ mâ amilû min amelin fe cealnâhü hebâen mensûrâ* Ve kul câel hakku ve zehekal bâtılü innel bâtıle kâne zehûkâ* İnnâ fetahnâ leke fethan mübînâ ve fütihatis semâü fe kânet ebvâben fakbelû külle fırkın kettavdil azıym* Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm*

İLAÇLA TEDAVİSİ KABİL OLMAYAN RAHATSIZLIKLAR

İlaçla tedavisi kabil olmayan rûhî ve bedenî rahatsızlıklar için aşağıdaki duâyı yedi gün, kırk birer defa okumaya müdâvemet eden kimseyi Cenâbı Zülcelâl ve Tekaddes Hazretleri mübtelâ olmuş olduğu hastalıklardan halâs buyurur.

Kırk bir defa okunması gereken duâ şudur:

يَا مُبْدِأَ الْبَرَايَا وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِـــهَا بِقُدْرَتِـــهِ

بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ*

Yâ mübdiel berâyâ ve müıydehâ ba'de fenâihâ bi kudretihî bi hurmeti muhammedin ve ehli beyti muhammed*

HER TÜRLÜ SIKINTILARDAN KURTULMAK

Kalbinde hüzün ve keder olan, kendisini faydasız düşünce ve vesveselerden bir türlü kurtaramayan kimse Âl-i İmrân sûresinin sekizinci âyet-i kerîmesi olan:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ* رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَـــا

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْلَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّـــكَ

أَنْتَ الْوَهَّابُ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Rabbenâ lâ tüziğ kulûbenâ ba'de iz hedeytenâ ve heblenâ min ledünke rahmeten inneke entel vehhâb*

Her kim yukarıdaki âyet-i kerîmeyi her gün beş vakit namazın peşinden (10)'ar defa zikretmeye bir müddet müdâvemet ederse, her türlü vesvese ve

sıkıntılardan kurtulur, gönül rahatlığına, mutluluk ve refaha kavuşur.

VESVESEDEN KURTULMAK İÇİN

Her türlü vesveseden kurtulmak için "kuddûsün" ismi şerîfi her gün "yâ kuddûs" şeklinde yüz yetmiş defa zikretmeye devam edilir ise her türlü vesvese yok olur, biiznillâhi teâlâ...

Yine vesveselerden kurtulmak için aşağıdaki duâ çok müessirdir.

Duâ şudur:

يَا اَللّٰهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ
بِمَا كَسَبَتْ حُلَّ بَيْنِى وَبَيْنَ عَدُوِّي

Yâ allâhü yâ hayyü yâ kayyûmü yâ kâimü alâ külli nefsin bimâ kesebet hulle beynî ve beyne adüvvî*

DÜŞMANDAN VE ŞEYTANDAN KORUNMAK İÇİN

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ* يَا حَفِيظُ يَا حَفِيظُ
يَا حَفِيظُ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ اَنْ

تَحْفَظْ رُوحِي مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَنَفْسِي مِنْ شَرِّ السُّلْطَانِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ وَعُدْوَانٍ وَاَنْ تَحْمِينِي بِحِمَايَتِكَ وَفِي حِصْنِكَ الْحَصِينِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاحْفِظْ مَا اَمْلِكُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَبَلَاءٍ وَخُسْرَانٍ بِحُرْمَةِ اَنْبِيَائِكَ الْعِظَامِ وَاَوْلِيَائِكَ الْكِرَامِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ*

Bismillâhirrahmânirrahıym*

Yâ hafıyz, yâ hafıyz, yâ hafıyz, etevesselü ileyke biismikel a'zami en tahfaz rûhî min şerriş şeytâni ve nefsî min şerris sultâni ve min şerri külli cebbârin ve udvânin ve en tahmînî bi himâyetike ve fî hısnikel hasıyni yâ zel fadli vel ihsâni vahfız mâ emlikü min külli âfetin ve belâin ve husrânin bi hurmeti enbiyâikel ızâmi ve evliyâikel kirâmi ve sallellâhü alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellem*

Yukarıdaki duâyı her gün bir kez okuyan kimse o gün her türlü kötülükten, cin ve insan şerrinden korunur. Cenâbı Hakk'ın koruması (emniyeti) altında olur.

BÜTÜN İÇ SIKINTILARI İÇİN OKUNACAK DUÂ

Kendini bir türlü boş düşünce ve vesveselerden alamayan, her an korku ve şüphe içerisinde olan karamsar bir insan boş kaldıkça oturup kalktıkça aşağıdaki duâyı okumaya devam eder ise Allahü Zülcelâl ve Tekaddes Hazretleri onu bulunduğu sıkıntı ve bunalımlardan kurtarır, gönül rahatlığı ve huzur verir. Fakat bu duâ tam bir ihlâs ve samimiyetle, cânü gönülden inanarak okunmalıdır.

Okunacak duâ şudur:

اَللّٰهُمَّ نَظِّمْ اَحْوَالِى وَحَسِّنْ اَفْعَالِى
وَخَلِّصْنِى مِنْ اَلَمِ الْفَقْرِ وَالذُّلِّ وَخَلِّصْنِى عَنِ
الْبَلاَءِ وَالْوَبَاءِ وَالْقَضَاءِ وَعَنْ شُرُورِ الْاَعْدَاءِ
وَالشَّيَاطِينِ الْمُضِلِّينَ وَنَفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوءِ*
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِى مِنَ الصُّلَحَاءِ الْعَابِدِينَ وَالْاَغْنِيَاءِ
الشَّاكِرِينَ وَيَسِّرْ لَنَا الْاِنْتِظَامَ فِى جَمِيعِ اُمُورِ
الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْاُخْرَوِيَّةِ وَحَصِّلْ مُرَادَنَا مِنَ الْخَيْرِ

وَاَبْدِنَا مِنَ الشَّرِّ وَالْعِصْيَانِ وَالذُّنُوبِ وَالصَّغَـــائِرِ وَالْكَبَائِرِ وَقَرِّبْنِى بِالْعَمَلِ الصَّـــالِحِ بِالصِّـــــدْقِ وَالْعِصْمَتِ وَاجْعَلْنِى مِنَ الصَّالِحِينَ*

Allâhümme nazzim ahvâlî ve hassin ef'âlî ve hallisnî min elemil fakri vez zülli ve hallisnî anil belâi vel vebâi vel kadâi ve an şürûril a'dâi veş şeyâtıynil müdıllîne ve nefsil emmârati bis sû'* Allâhümmec'alnî mines sulehâil âbidîne vel ağniyâiş şâkirîne ve yessir lenel intizâme fî cemîi ümûrid dünyeviyyeti vel uhreviyyeti ve hassıl murâdenâ minel hayri ve e'bidnâ mineş şerri vel ısyâni vez zünûbi ves sağâiri vel kebâiri ve karribnî bil amelis sâlihı bis sıdkı vel ısmeti vec'alnî mines sâlihıyn*

Yukarıdaki duânın mânası şöyledir:

"Ey Allah'ım! Halimi düzelt, işlerimi güzelleştir, fakirlik sıkıntılarından ve zilletten beni kurtar. Kazadan, belâdan, vebadan, düşmanların insanları dalâlete (sapıklığa) sevketmesinden, şeytanların, her zaman kötülükle emreden nefsimin kötülüklerinden emin ve muhafaza eyle.

Ey Rabbimiz! Beni kulluklarını yerine getiren sâlihlerin, âbidlerin, senin ni'metlerine şükreden zenginlerin sırrına eriştir. Dünya ve âhirete ait işlerimi kolaylaştır. Muradımı nasip et. Şerden ve isyandan, küçük ve büyük günahlardan beni uzaklaştır. Beni iyi

amellere yaklaştır. Beni her şeyden koru ve sâlihlerden kıl."

Not: Aynı duâyı yazıp taşımakta da yarar var.

NAZAR DEĞENE OKUNUR

Aşağıdaki nazar âyeti her çeşit nazarı keser. Fırsat buldukça okunmalıdır.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ* بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ* وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ اِلاَّ ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ*

Eûzü billâhi mineş şeytânir racîm* Bismillâhir rahmânirrahıym* Ve in yekâdüllezîne keferû le yüzlikûneke bi ebsârihim lemmâ semiuz zikra ve yekûlûne innehû le mecnûn* Ve mâ hüve illâ zikrun lil âlemîn*

Başka bir nazar duası:

بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْئٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ وَحَاسِدٍ* اَللّٰهُ يَشْفِيكَ*

Bismillâhi erkıyke min külli şey'in yü'ziyke ve min külli aynin ve hâsidin* Allâhü yeşfiyk*

Bu duâ ve âyet göz değen (nazara uğrayan), hastalanan insanlara okunduğu gibi hayvanlara da okunur.

Böyle nazar değen hastalara 41 kere bu duâ okunur. Hasta olan şifâ bulur. Hastanın iyileşmesi için fakirlere biraz sadaka verilse duânın tesiri daha da çabuk olur.

ÖLÜMDEN BAŞKA HER DERDE ŞİFA OLAN DUA

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* أُعِيذُكَ بِاللهِ الْأَحَـــدِ
الصَّمَدِ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
اَحَدٌ مِنْ شَرِّ مَا تَجِدُ* أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّـــاسِ
إِشْفِ اَنْتَ الشَّافِى لاَ شِفَاءَ الاَّ شِفَاؤُكَ شِـفَاءً لاَ
يُقَادِرُ سُقْمًا تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لاَ يَمُـوتُ
وَالْحَمْدُ للهِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُـــنْ لَـــهُ
شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الـــــذُّلِّ
وَكَبِّـــرْهُ تَكْبِيرًا* بِسْمِ اللهِ اَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَـــيْءٍ

يُؤْذِيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنِ حَاسِدٍ بِسْمِ اللهِ اَرْقِيكَ وَاللهُ يَشْفِيكَ اَسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اَنْ يَشْفِيكَ الاَّ عُوفِيَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيثُ لاَ الهَ الاَّ اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لاَ اِلٰهَ الاَّ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لاَ اِلٰـهَ الاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الاَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ لاَ اِلٰهَ إِلاَّ اَنْتَ سُبْحَنَكَ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ* اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَجْعَلُكَ فِى نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ بِسْمِ اللهِ الشَّافِى هُوَ اللهُ بِسْمِ اللهِ الْكَافِى هُوَ اللهُ بِسْمِ اللهِ الْمُعَافِى هُوَ اللهُ بِسْمِ اللهِ الَّذِى لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْئٌ فِى الاَرْضِ وَلاَ فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ*

Türkçe okunuşu:

Bismillâhirrahmânirrahıym* Üıyzü bike billâhil ehadis samedillezî lem yelid ve lem yûled ve lem yekün lehû küfüven ehadün min şerri mâ tecid* Ezhibil be'se rabben nâsi işfi enteş şâfî lâ şifâe illâ şifâüke şifâen lâ yukâdiru sukmâ tevekkeltü alel hayyillezî lâ yemûtü vel hamdü lillâhillezî lem yettehız veleden ve lem yekün lehû şerîkün fil mülki ve lem yekün lehû veliyyün minez zülli ve kebbirhü tekbîrâ* Bismillâhi erkıyke min külli şey'in yü'zîke min şerri külli nefsin ve ayni hâsidin bismillâhi erkıyke vellâhü yeşfîke es'elüllâhel azıyme rabbel arşil azıymi en yeşfîke illâ ûfiye yâ hayyü yâ kayyûmü bi rahmetike esteğıysü lâ ilâhe illellâhül azıymül halîmü lâ ilâhe illellâhü rabbül arşil azıymi lâ ilâhe illellâhü rabbüs semâvâtis seb'ı ve rabbül erdı ve rabbül arşil kerîmi lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez zâlimîn* Allâhümme innâ nec'alüke fî nuhûrihim ve neûzü bike min şürûrihim bismillâhiş şâfî hüvellâhü bismillâhil kâfî hüvellâhü, bismillâhil muâfî hüvellâhü bismillâhillezî lâ yedurru measmihî şey'ün fil erdı ve lâ fis semâi ve hüves semîul alîm*

Bu mübârek duâlar aynı zamanda kanser, verem, felç, kalp gibi çaresiz hastalıklara da şifadır.

- SON -